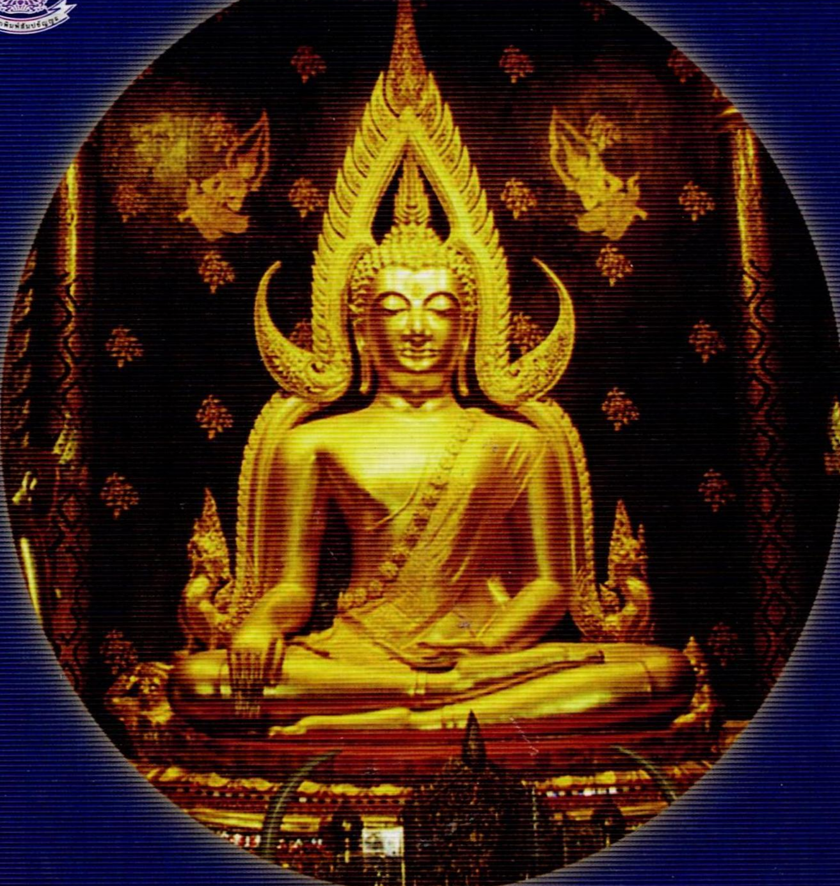

หนังสือสวดมนต์

ที่ระลึกเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ

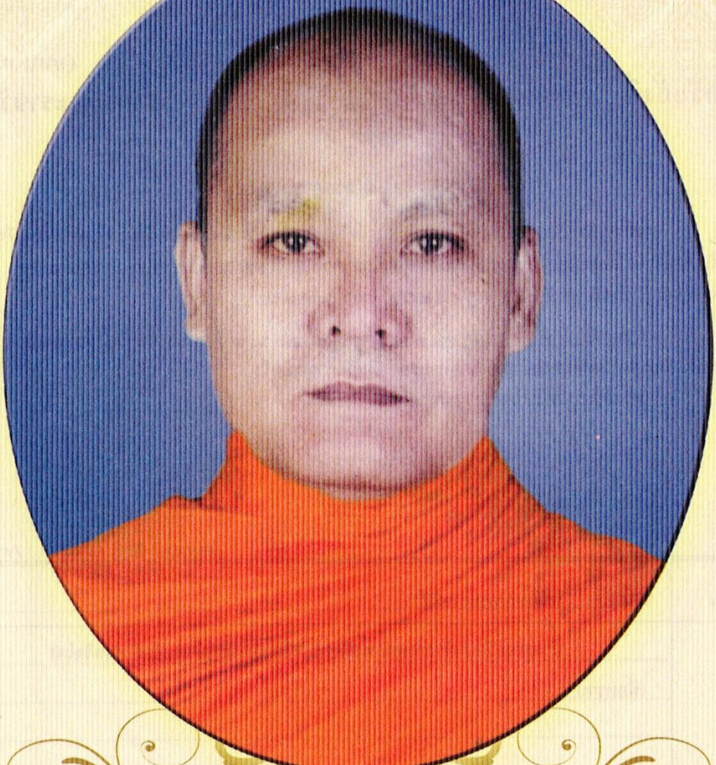
พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ (สมศักดิ์ สนฺตจิตฺโต)

อดีตเจ้าคณะตำบลพงตึก และอดีตเจ้าอาวาสวัดดอนสามง่าม

วันอาทิตย์ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๖.๐๐ น.

ณ เมรุวัดดอนสามง่าม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

หนังสือสวดมนต์ ที่ระลึกเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ
พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์
(สมศักดิ์ สนฺตจิตฺโต)

ที่ระลึกเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ

พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ (สมศักดิ์ สนฺตจิตฺโต)

อดีตเจ้าคณะตำบลพงตึก และอดีตเจ้าอาวาสวัดดอนสามง่าม
วันอาทิตย์ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๖.๐๐ น.
ณ เมรุวัดดอนสามง่าม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

(แบบ ก.)

หมายรับสั่งที่ ๑๗๗๓๔ **สำนักพระราชวัง**

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖

พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ (สมศักดิ์ สนฺตจิตฺโต) อายุ ๕๙ พรรษา ๓๙ อดีตเจ้าคณะตำบลพงตึก และอดีตเจ้าอาวาสวัดดอนสามง่าม มรณภาพเนื่องจากชราภาพ ณ โรงพยาบาลมะการักษ์ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อวันพุธ ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เวลา ๐๓.๒๓ น.

<u>วันพฤหัสบดี ที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖</u> เวลา ๑๖.๐๐ น. ขอรับพระราชทานน้ำหลวงสรงศพ ณ ศาลาบำเพ็ญกุศล วัดดอนสามง่าม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

ทรงพระกรุณาโปรดพระราชทานน้ำหลวงสรงศพ.

คมกฤษ/ พิมพ์ / [illegible] /ทาน.

วัน	**หน้าที่** พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ (สมศักดิ์ สนฺตจิตฺโต) เพื่อทราบ.

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่งโดยหน้าที่ราชการ

[illegible]

ผู้รับรับสั่ง

(แบบ ค.)

หมายรับสั่งที่ ๒๐๐๔

สำนักพระราชวัง

๒๑ มกราคม ๒๕๕๗

พระราชทานเพลิงศพ พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ (สมศักดิ์ สนฺตจิตฺโต) อดีตเจ้าคณะตำบลพงตึก และอดีตเจ้าอาวาสวัดดอนสามง่าม ณ เมรุวัดดอนสามง่าม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

วันอาทิตย์ ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๖.๐๐ น. พระราชทานเพลิง

คมกฤษ/ พิมพ์ / ภาคิน /ทาน.

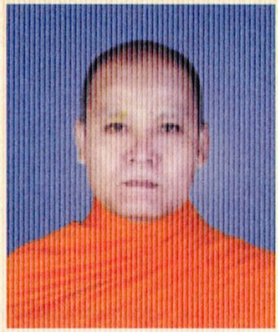
วัน	หน้าที่ พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ (สมศักดิ์ สนฺตจิตฺโต) เพื่อทราบ
	ติดต่อขอรับหีบเพลิงพระราชทานที่กองพระราชพิธี สำนักพระราชวัง ไปปฏิบัติ เจ้าภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างใดทั้งสิ้น.

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่งโดยหน้าที่ราชการ

[signature]

ผู้รับรับสั่ง

โดยพระบรมราชานุญาต

เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ
วันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

มหาเถรสมาคมได้ประชุมพิจารณาคัดเลือกพระครูสัญญาบัตร ที่ดำรงตำแหน่งพระสังฆาธิการผู้บริหารการคณะสงฆ์ สมควรได้รับการเลื่อนชั้นพระสังฆาธิการ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ วันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔ มหาเถรสมาคมมีมติให้เลื่อน

พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ (สมศักดิ์ ป.ธ. ๓)
วัดดอนสามง่าม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี
ตำแหน่ง พระครูเจ้าคณะตำบล ชั้นโท

เป็น ชั้นเอก

ขอจงเจริญไพบูลย์ในพระพุทธศาสนาเทอญ

ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

(สมเด็จพระพุฒาจารย์)

ประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช
ประธานกรรมการมหาเถรสมาคม

พัดยศประจำตำแหน่ง พระครูสัญญาบัตร
เจ้าคณะตำบล ชั้นเอก (จต.ชอ.)

มรณัสสติกถา
ในงานพระราชทานเพลิงศพ
พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ (สมศักดิ์ สนฺตจิตฺโต ป.ธ.๓, น.ธ.เอก)
อดีตเจ้าคณะตำบลพงตึก อดีตเจ้าอาวาสวัดดอนสามง่าม
อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี

พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ อดีตเจ้าคณะตำบลพงตึก และอดีตเจ้าอาวาสวัดดอนสามง่าม ท่านเป็นพระสังฆาธิการที่สำคัญยิ่งรูปหนึ่งที่ควรจดจำ ในเขตอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ด้วยอัธยาศัยไมตรี ความมีน้ำใจ โอบอ้อมอารี มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งมีความฝักใฝ่ในการศึกษา ขยัน อดทน และเป็นนักปกครองที่มีวิสัยทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องโดยส่วนตัวกับข้าพเจ้า นับว่าพระครูรูปนี้เป็นศิษย์ที่ข้าพเจ้าภูมิใจมาก ไม่ผิดหวังเลยที่ได้ท่านมาเป็นเจ้าอาวาสวัดดอนสามง่าม ซึ่งเป็นวัดบ้านเกิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้สนับสนุนท่านทุกอย่างอย่างเต็มที่ และท่านก็ได้สนองงานในทุกส่วนเป็นอย่างดียิ่งเช่นกัน จนทำให้วัดดอนสามง่ามมีศาสนสถานศาสนวัตถุที่งดงามวัฒนาถาวรสืบมา นอกจากนี้ยังได้สนองงานของคณะสงฆ์ในเขตปกครองของตนเป็นอย่างดี จนได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตร และเป็นได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะตำบลพงตึกอีกตำแหน่งหนึ่งด้วย นับได้ว่าเป็นที่ตั้งแห่งศรัทธาของคณะสงฆ์ พระภิกษุ สามเณร และประชาชนในจังหวัดกาญจนบุรีอย่างสำคัญยิ่งรูปหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ชีวิตของคนเราย่อมเกิดมาคู่กับความตาย มีความตายเป็นที่สิ้นสุด ไม่ว่าจะยากดีมีจน ดีหรือชั่ว ทุกคนไม่อาจจะหลีกหนีความตายได้

แม้ท่านพระครูเองตั้งใจว่าจะมอบกายถวายชีวิตต่อพระศาสนา ตั้งใจทำแต่ความดีตลอดชีวิตแล้ว แต่ก็ยังไม่อาจหลีกหนีความเจ็บป่วยได้ จนในที่สุดก็มรณภาพลงทั้งที่มีอายุยังน้อย เพราะสังขารชีวิตเป็นสภาวะที่ไม่มีใครกำหนดให้เกิดหรือดับ เมื่อไรหรือที่ไหนได้ มีความไม่แน่นอน เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป เป็นของธรรมดา ดังพระบาลีที่ว่า **"อนิจฺจา วต สงฺขารา อุปฺปาทวยธมฺมิโน อุปฺปชฺชิตฺวา นิรุชฺฌนฺติ เตสํวูปสโม สุโข"** ซึ่งแปลว่า "สังขารทั้งหลายไม่เที่ยงหนอ มีความเกิดขึ้นและเสื่อมไปเป็นธรรมดา เมื่อเกิดขึ้นแล้วย่อมดับไป ความสงบระงับแห่งสังขารเหล่านั้นเป็นสุข"

ดังนั้น ทุกคนจึงควรที่จะบำเพ็ญมรณัสสติคือระลึกถึงความตายอยู่เสมอ เพื่อจะได้ไม่ประมาท รีบสร้างสิ่งดีๆ ที่มีคุณค่าให้กับตนเองและสังคม เพราะไม่วันนี้ก็วันหน้า ไม่ช้าก็เร็ว เราทุกคนก็จะต้องตาย ดังตัวอย่างที่ปรากฏอยู่คือท่านพระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ แม้ไม่มีใครปรารถนาจะให้ท่านจากไป แต่อำนาจของพญามัจจุราชไม่มีใครสามารถจะต้านทานได้ ในที่สุดท่านก็ต้องจากพวกเราไป คงเหลือแต่ร่องรอยแห่งคุณงามความดีที่ท่านได้สร้างไว้แก่พระศาสนาและสาธุชนให้ได้จดจำและบูชา เป็นพระดีศรีสง่าคู่ฟ้าดิน ตลอดไป

ขออำนาจบุญกุศลคุณความดีท่านได้สร้างมาทั้งหมด ได้โปรดดลบันดาลอภิบาลให้ดวงวิญญาณของท่าน จงไปสู่สุคติ พ้นวิโยคโศกศัลย์ พลันบรรลุถึงพระนิพพาน ในอนาคตกาลเบื้องหน้านั้น เทอญ

พระธรรมรัตนวิสุทธิ์

เจ้าอาวาสวัดราชสิทธาราม ราชวรวิหาร

ที่ปรึกษาเจ้าคณะเขตบางกอกใหญ่ กทม.

๒๐ เมษายน ๒๕๕๗

อาลัยท่านพระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์

ท่านพระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ เป็นพระเถระที่ดีรูปหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้ามีความคุ้นเคยกันมาก ท่านได้อุทิศชีวิตในพระพุทธศาสนาอยู่จนถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิต ได้ทราบข่าวอันเศร้าสลดใจว่า ท่านพระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์มรณภาพแล้ว รู้สึกเสียใจ เสียดายและอาลัย ที่ได้สูญเสียพระเถระ ผู้ซึ่งได้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาไว้เป็นเอนกประการ ทำให้ได้ข้อคิดว่า ชีวิตของคนเราไม่แน่นอน ตกอยู่ในกฎแห่งกรรม คือ **อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา** ไม่มีใครที่หนีกฎแห่งอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แต่จะต่างกันจะช้าหรือเร็ว ความตายเป็นความจริงของชีวิต ไม่ว่าหนุ่มสาวเฒ่าแก่ก็ตายด้วยทั้งนั้น ดังคำกลอนที่กล่าวไว้ว่า

อันความตายชายนารีหนีไม่พ้น　จะมีจนก็ต้องตายกลายเป็นผี
ถึงแสนรักก็ต้องร้างห่างทันที　ไม่วันนี้ก็วันหน้าช้าหรือเร็ว
จะหนีอื่นหมื่นแสนในแดนโลก　พอย้ายโยกหลบลี้หนีพ้นได้
แต่หนีหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าหนีตาย　หนีไม่ได้ใครไม่พ้นสักคนเดียว ฯ

ความตายเป็นสมบัติของทุกชีวิต ความตายเป็นสถานีสุดท้ายของชีวิต ความตายเป็นศาลฎีกาพิพากษาชีวิต ความตายเป็นมหาโจรปล้นชีวิต ที่ไม่มีใครปฏิเสธได้ แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ได้ตรัสรับรองเอาไว้ว่า **นตฺถิ โลเก อนามตํ** ไม่มีสถานที่ใดที่ไร้คนตาย

ขออำนาจบุญกุศลคุณงามความดีอันนี้ จงเป็นพลวปัจจัยส่งเสริมสนับสนุนให้ดวงวิญญาณของท่านจงได้ประสบสันติสุขในสัมปรายภพ เทอญฯ

พระราชรัตนวิมล

(พระราชรัตนวิมล)
เจ้าคณะจังหวัดกาญจนบุรี
เจ้าอาวาสวัดกาญจนบุรีเก่า

แด่ท่านพระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์

ผมกับท่านพระครูพิสุทธิ์ฯ มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันมาก เราให้ความเคารพรักกันเหมือนพี่เหมือนน้อง เพราะรู้จักกันมาตั้งแต่ท่านเป็นพระหนุ่มอยู่วัดกระต่ายเต้น และก็มีกิจกรรมร่วมกันอยู่เสมอๆ โดยครั้งสุดท้ายเราไปช่วยกันรับภาระจัดงานพระราชทานเพลิงศพให้หลวงพี่แฉล้ม (พระครูกาญจนยติกิจ) อดีตเจ้าอาวาสวัดกระต่ายเต้น อย่างเรียบร้อย โดยท่านเป็นกำลังหลัก

ท่านพระครูพิสุทธิ์ฯ ท่านเป็นพระน่ารัก นอบน้อมถ่อมตัว เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา มีมนุษย์สัมพันธ์อย่างดียิ่งในกลุ่มพระพี่-พระน้อง ท่านมีความโอบอ้อมอารีย์ต่อผู้น้อยอย่างเสมอต้นเสมอปลาย โดยเฉพาะภิกษุสามเณรศิษย์ของท่านจะได้รับความอุปถัมภ์ส่งเสริมในความเป็นอยู่และการศึกษามาโดยตลอด ท่านมีกำลังมุ่งมั่นในการส่งเสียให้ได้เรียนตามความสามารถของแต่ละคน โดยเฉพาะตัวท่านเองก็เป็นผู้ฝักใฝ่ในการศึกษาจนได้เป็นเปรียญ ทั้งที่มีภารธุระหน้าที่การงานตามตำแหน่งหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะสงฆ์ ก็ยังให้ความสำคัญในด้านการศึกษาต่อสำนักเรียนบาลีของอำเภอท่ามะกามาตลอด ท่านเคยบอกว่า **"ถ้าผมไม่มาเรียน ลูกศิษย์ลูกหา พระเณรก็จะไม่มีมาเรียน เพราะฉะนั้นจึงต้องมาเรียนด้วยตนเอง เพื่อเป็นตัวอย่างและเป็นกำลังใจให้ลูกน้อง สำนักเรียนก็จะอยู่ได้"**

บัดนี้ ท่านพระครูพิสุทธิ์ฯ ได้จากพวกเราไปแล้วด้วยโรคร้ายอันไม่เว้นใครๆ ท่านสร้างแต่ความประทับใจแก่ผมและเหล่าเพื่อนๆ ตลอดจนคนทั้งหลายที่ได้รู้จักท่าน และได้ทำความดีความงามทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวมฝากไว้ให้เราทุกคนได้ศึกษาเรียนรู้ระลึกถึงปฏิปทาของท่านตลอดไป จึงขอให้อานุภาพแห่งคุณความดีของท่านทั้งหมดที่ได้ทำไว้แก่พระพุทธศาสนา แก่สังคม จงเป็นพลวปัจจัยบันดาลให้ท่านมีแต่ความสุขในสัมปรายภพ และพบแต่สิ่งอันพึงปรารถนาในภพเบื้องหน้าตลอดไป

ด้วยรักและระลึกถึง

พระมหาวินัย ปริญฺญาโณ

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอรุณราชวราราม

เมษายน ๒๕๕๗

สังเขปประวัติ
พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์
อดีตคณะตำบลพงตึก อดีตเจ้าอาวาสวัดดอนสามง่าม

สถานะเดิม

พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์ เดิมชื่อ สมศักดิ์ นามสกุล ดอนแรม เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นบุตรของนายอ่อน ดอนแรม และนางอร ดอนแรม ณ บ้านเลขที่ ๘๖ ตำบลท่าไม้ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

บรรพชาอุปสมบท

ได้รับการบรรพชาอุปสมบท ณ วัดกระต่ายเต้น ตำบลท่าไม้ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยมีพระครูกาญจนสังฆกิจ วัดท่ามะกา เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครูสถิตย์กาญจนคุณ วัดกระต่ายเต้น เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระพุฒ วิสุทฺธสีโล วัดกระต่ายเต้น เป็นพระอนุสาวนาจารย์

วิทยฐานะ

พ.ศ. ๒๕๐๘ สำเร็จวิชาประถมศึกษาบริบูรณ์ จากโรงเรียนวัดกระต่ายเต้น จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ. ๒๕๒๒ สอบได้นักธรรมชั้นเอก จากสำนักเรียนคณะจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ. ๒๕๕๔ สอบได้เปรียญธรรม ๓ ประโยค จากสำนักเรียนคณะจังหวัดกาญจนบุรี

งานปกครอง

พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้รับแต่งตั้งเป็นรองเจ้าอาวาสวัดกระต่ายเต้น

พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้รับแต่งตั้งเป็นพระกรรมวาจาจารย์

พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดดอนสามง่าม

พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะตำบลพงตึก

พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาสวัดกระต่ายเต้น

งานศึกษา

พ.ศ. ๒๕๑๙ ได้รับแต่งตั้งเป็นครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม ของสำนักศาสนศึกษาวัดกระต่ายเต้น

พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจธรรม ประจำจังหวัดกาญนจบุรี

พ.ศ. ๒๕๒๙ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการกำกับห้องสอบธรรม สนามหลวง สนามสอบอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าสำนักศาสนศึกษาวัดดอนสามง่าม

พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้รับแต่งตั้งเป็นครูสอนศีลธรรม โรงเรียนวัดกระต่ายเต้น

พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสนามหลวงแผนกธรรม

พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารโรงเรียนสอน ธรรมศึกษาของโรงเรียนในเขตอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการโครงการอบรมพระนักเทศน์ ของจังหวัดกาญจนบุรี

งานศึกษาสงเคราะห์

พ.ศ.๒๕๔๐-๒๕๕๖ มีการตั้งทุนศึกษาสงเคราะห์ เพิ่มทุนศึกษาสงเคราะห์ และมอบทุนศึกษาสงเคราะห์ แก่นักเรียนโรงเรียนวัดดอนสามง่ามผิวหงสวีณะอุปถัมภ์ และโรงเรียนในบริเวณใกล้เคียง รวมเป็นเงินหลายแสนบาท

งานเผยแผ่

พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นประธานอบรมประชาชนประจำปี ที่วัดดอนสามง่าม

พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพระวิทยากรอบรมสามเณรภาคฤดูร้อน

พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นพระวิทยากรอบรมศีลธรรมในโรงเรียนต่างๆ ในเขตอำเภอท่ามะกา

พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นผู้อบรมศีลธรรมแก่ข้าราชการ นักเรียน และประชาชนทั่วไป

พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นประธานหน่วย อ.ป.ต.ท่าเสา อำเภอท่ามะกา

- มีการแสดงพระธรรมเทศนา บรรยายธรรม แก่ประชาชน และจัดพิธีกรรมทุกวันสำคัญทางศาสนา

งานสาธารณูปการ

พ.ศ. ๒๕๒๖-๒๕๓๕ ได้ก่อสร้างและปฏิสังขรณ์เสนาสนะสถาน ศาสนวัตถุที่วัดกระต่ายเต้น อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เป็นจำนวนเงินหลายล้านบาท

พ.ศ. ๒๕๓๙-๒๕๕๖ ได้ก่อสร้างและปฏิสังขรณ์ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ที่วัดดอนสามง่าม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เป็นจำนวนเงินหลายล้านบาท เช่นเดียวกัน

รวมค่าก่อสร้างและปฏิสังขรณ์งานสาธารณูปการรวมทุกรายการ กว่า ๓๐ ล้านบาท

งานสาธารณสงเคราะห์

พ.ศ. ๒๕๓๐-๒๕๕๖ ได้ก่อสร้างสิ่งสาธารณประโยชน์ เช่น ก่อสร้างสะพานสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เป็นต้น รวมทุกรายการกว่า ๒๖ ล้านบาท

งานเจ้าคณะ

ได้จัดให้มีการประชุมพระสังฆาธิการ และออกตรวจการคณะสงฆ์ในเขตปกครอง ตำบลพงตึก ตามมติมหาเถรสมาคม เป็นประจำทุกปี

สมณศักดิ์

พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้รับแต่งตั้งเป็น พระครูปลัด ฐานานุกรมในพระราชพิพัฒนาภรณ์ เจ้าอาวาสวัดราชสิทธาราม ราชวรวิหาร กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้รับพระราชทานตั้งสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาสวัดราษฎร์ ชั้นโท ที่พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์

พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาสวัดราษฎร์ ชั้นเอก ในราชทินนามเดิม

มรณภาพ

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สารบัญ

ภาค ๑
ทำวัตรเช้าในวันธรรมสวนะ

ภาค ๒
สวดมนต์พระกรรมฐาน

ภาค ๓
ทำวัตรเช้า (แปล)

ภาค ๔
ทำวัตรเย็นแปล

ภาค ๕
อาราธนาพระปริตร

ภาค ๖
บทขัดธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

ภาค ๗
อนุโมทนาคาถา

ภาค ๘
บทสวดมนต์พิเศษ

ภาค ๙
คำบูชาพระคาถา

ภาค ๑๐
คำถวายสังฆทาน

คู่มือสวดมนต์

ฉบับสามัญประจำบ้าน

ทำวัตรเช้าในวันธรรมสวนะ
ภาค ๑

คำบูชาพระรัตนตรัย

ยะมะหัง สัมมาสัมพุทธัง, ภะคะวันตัง สะระณัง คะโต,

(หญิงว่า คะตา) พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ตรัสรู้เองโดยชอบ, ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง,

อิมินา สักกาเรนะ, ตัง ภะคะวันตัง อภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้,

ยะมะหัง สวากขาตัง ภะคะวะตา ธัมมัง, สะระณัง คะโต,

(หญิงว่า คะตา) พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้วโดยชอบ, ข้าพเจ้าถึงแล้วว่า เป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง,

อิมินา สักกาเรนะ ตัง, ธัมมัง อภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาพระธรรมนั้น, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้,

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง, สังฆัง สะระณัง คะโต,

(หญิงว่า คะตา) พระสงฆ์หมู่ใดที่ท่านปฏิบัติดีแล้ว, ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง,

อิมินา สักกาเรนะ, ตัง สังฆัง อภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาพระสงฆ์หมู่นั้น ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้,

(ว่าตาม)

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ ฯ

(กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ ฯ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ ฯ (กราบ)

(ผู้นำว่า)

หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส ฯ

(รับพร้อมกัน)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ,

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ,

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

(ผู้นำว่า) หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส ฯ

(รับพร้อมกัน)

โย โส ตะถาคะโต อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวา, โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพ๎รัห๎มะกัง สัสสะมะณะพ๎ราห๎มะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัต๎วา ปะเวเทสิ, โย ธัมมังเทเสสิ อาทิกัล๎ยาณัง มัชเฌกัล๎ยาณัง ปะริโยสานะกัล๎ยาณัง สาต๎ถัง สะพ๎ยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พ๎รัห๎มะจะริยัง ปะกาเสสิ ฯ

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ ฯ (กราบ)

(ผู้นำว่า) หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส ฯ

(รับพร้อมกัน)

โย โส สฺวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ,

ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ

ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ ฯ

(กราบ)

(ผู้นำว่า) หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะ เสฯ

(รับพร้อมกัน)

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรังปุญญักเขตตัง โลกัสสะ ฯ

ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ

ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ ฯ (กราบ)

(นั่งพับเพียบพร้อมกัน)

(ผู้นำว่า)

หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ สังเวคะปะริกิตตะนะ ปาฐัญจะ ภะณามะ เสฯ

(รับพร้อมกัน)

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว
โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน
โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก
วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง ฯ

ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน
โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก
โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน
วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง ฯ

สังโฆ สุเขตาภ์ยะติเขตตะสัญญิโต
โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก
โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส
วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะตัง ฯ

อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง
วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังขะตัง
ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา
มาโหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา ฯ

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต, มะยันตัง ธัมมัง สุต๎วา เอวัง ชานามะ, ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง, สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา, เสยยะถีทัง ฯ

รูปูปาทานักขันโธ, เวทะนูปาทานักขันโธ, สัญญูปาทานักขันโธ, สังขารูปาทานักขันโธ, วิญญาณูปาทานักขันโธ, เยสัง ปะริญญายะ ธะระมาโน โส ภะคะวา, เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ

เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อะนุสาสะนี พะหุลา ปะวัตตะติ, รูปัง อะนิจจัง, เวทะนา อะนิจจา, สัญญา อะนิจจา, สังขารา อะนิจจา, วิญญาณัง อะนิจจัง, รูปัง อะนัตตา, เวทะนา อะนัตตา, สัญญา อะนัตตา, สังขารา อะนัตตา, วิญญาณัง อะนัตตา, สัพเพ สังขารา อะนิจจา, สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ ฯ

เต (ชาย) (ผู้หญิงว่า "ตา") มะยัง, โอติณณาม๎หะ ชาติยา ชะรามะระเณนะ โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ ทุกโขติณณา ทุกขะปะเรตา, อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาติ,

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณังคะตา ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ สา สา โน ปะฏิปัตติ อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำประกาศอุโบสถศีล

(เมื่อไหว้พระทำวัตรเช้าจบแล้ว ผู้นำพึงนั่งคุกเข่าประนมมือกล่าวคำประกาศอุโบสถพิธีต่อไปว่า)

อัชชะ โภนโต ปักขัสสะ

อัฏฐะมี
จาตุททะสี } **ทิวะโส เอวะรูโป โข โภนโต ทิวะโส**
ปัณณะระสี

พุทเธนะ ภะคะวะตา ปัญญัตตัสสะ ธัมมัสสะวะนัสสะ เจวะ, ตะทัตถายะ อุปาสะกะ อุปาสิกานัง อุโปสะถัสสะ จะ กาโล โหติ, หันทะ มะยัง โภนโต สัพเพ อิธะ สะมาคะตา, ตัสสะ ภะคะวะโต ธัมมานุธัมมะ ปะฏิปัตติยา ปูชะนัตถายะ, อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง อุปะวะสิสสามาติ, กาละปะริจเฉทัง กัตวา ตัง ตัง เวระมะณิง อารัมมะณัง กะริตะวา, อะวิกขิตตะจิตตา หุตะวา สักกัจจัง อุโปสะถัง สะมาทิเยยยามะ, อีทิสัง หิ อุโปสะถะกาลังสัมปัตตานัง อัมหากัง ชีวิตัง มา นิรัตถะกัง โหตุ ฯ

ข้าพเจ้าขอประกาศเริ่มเรื่องในการที่จะรักษาอุโบสถ ให้สาธุชนตั้งจิตสมาทานทั่วกันก่อน ณ บัดนี้ วันนี้เป็นวัน

อัฏฐะมี } ดิถีที่ ๘ ค่ำ }
จาตุททะสี } ดิถีที่ ๑๔ ค่ำ } แห่งปักษ์
ปัณณะระสี } ดิถีที่ ๑๕ ค่ำ }

ก็แลวันนี้นิยมเช่นนี้ เป็นการที่สาธุชน อุบาสก อุบาสิกา จะฟังธรรม และรักษาอุโบสถ พร้อมไปด้วยองค์ ๘ ประการ เพื่อประโยชน์แก่การฟังธรรม บัดนี้ ขอกุศลอันยิ่งใหญ่ คือ ตั้งจิตสมาทานองค์ ๘ ประการ แห่งอุโบสถนั้น จงเกิดมีแก่สาธุชนทั้งหลาย ผู้มาประชุมพร้อมกัน ณ ที่นี้ ขอจงตั้งจิตคิด กำหนดกาลว่า จะรักษาอุโบสถ สิ้นราตรีและวันนี้ ทำความเว้นจากโทษนั้นๆ เป็นอารมณ์ คือ

ปาณาติปาตา เวระมะณี

เว้นจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตด้วยตนเองและใช้ให้ผู้อื่นฆ่า ๑

อะทินนาทานา เวระมะณี

เว้นจากการลักทรัพย์ด้วยตนเองและใช้ให้ผู้อื่นลัก ๑

อะพ๎รห๎มะ จะริยา เวระมะณี

เว้นกรรมอันเป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์ ๑

มุสาวาทา เวระมะณี

เว้นจากการกล่าวคำเท็จ ๑

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี

เว้นจากการดื่มสุราเมรัยและเครื่องดองของเมาอันเป็น ที่ตั้งแห่งความประมาท ๑

วิกาละโภชะนา เวระมะณี

เว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล ตั้งแต่เที่ยงไปแล้ว ๑

นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี

เว้นจากการฟ้อนรำขับร้องประโคมดนตรี ดีด สี ตี เป่า และดูการละเล่นอันเป็นข้าศึกแก่กุศล และทัดทรงประดับตบแต่งร่างกายด้วยระเบียบดอกไม้ของหอม เครื่องย้อม เครื่องทา ๑

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี

เว้นจากการนั่งนอนบนเตียงตั่ง ที่นอนสูง ที่นอนใหญ่ ภายในมีนุ่นและสำลี ๑

ฉะนี้ อย่าให้มีจิตใจฟุ้งซ่านส่งไปในที่อื่น จงตั้งจิตสมาทานองค์ ๘ ประการ แห่งอุโบสถนั้นโดยความเคารพเพื่อจะบูชาสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ด้วยธรรมานุธรรมปฏิบัติตามกำลังคฤหัสถ์ทั้งหลาย ด้วยว่าชีวิตของเราทั้งหลายที่ได้ดำรงมาจนถึงวันอุโบสถเช่นนี้ อย่าให้ล่วงไปเสียเปล่าปราศจากประโยชน์เลย

คำอาราธนาอุโบสถศีล

(ครั้นผู้นำประกาศอุโบสถเสร็จ และพระเทศน์ขึ้นนั่งบนธรรมาสน์แล้วพึงกล่าวคำอาราธนาอุโบสถศีลพร้อมกันว่า)

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ,

ทุติยัมปิ มะยังภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ,

ตะติยัมปิ มะยังภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ,

พระให้ศีล

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ,

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ,

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ,

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

(พอพระท่านว่า **สะระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง** หรือว่า **ติสะระณะคะมะนัง นิฏฐฺตัง** ดังนี้ พึงกล่าวรับพร้อมกันว่า **อามะ ภันเต,**

ตั้งใจสมาทานศีลที่ละสิกขาบทว่า

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

๓. อะพ๎รัห๎มะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

๗. นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

ตั้งใจสมาทานรวมทุกสิกขาบทว่า

อิมัง อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง, อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง สัมมะเทวะ อะภิรักขิตุง สะมาทิยามิ,

ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งอุโบสถ ที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ อันประกอบไปด้วยองค์ ๘ ประการนี้ เพื่อจะรักษาไว้ให้ดี มิให้ขาดและมิให้ทำลาย ตลอดวันหนึ่งคืนหนึ่ง ณ เวลานี้,

ต่อไปนี้พระท่านว่า

อิมานิ อัฏฐะ สิกขาปะทานิ อุโปสะถะสีละวะเสนะ

(ตุมเหหิ อุปาสะกะอุปาสิกาภูเตหิ)

สาธุกัง อักขัณฑัง กัตะวา อัปปะมาเทนะ รักขิตัพพานิ ฯ

(พึงรับพร้อมกันว่า) อามะ ภันเต ฯ

(เสร็จแล้วพระสงฆ์ว่าอานิสงส์ของศีลต่อไป ดังนี้)

สีเลนะ สุคะติง ยันติ (รับว่า สาธุ)

สีเลนะ โภคะสัมปะทา (รับว่า สาธุ)

สีเลนะ นิพพุติง ยันติ (รับว่า สาธุ)

ตัสฺมา สีลัง วิโสธะเย

(กราบพร้อมกัน ๓ ครั้ง)

อาราธนาธรรมในวันธัมมัสสวนะ

จาตุททะสี ปัณณะระสี	กาลเหล่านี้ คือ วัน ๑๔ ค่ำ
ยา จะ ปักขัสสะ อัฏฐะมี	๑๕ ค่ำ และ ๘ ค่ำ แห่งปักษ์
กาลา พุทเธนะ ปัญญัตตา	อันพระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้
สัทธัมมัสสะวะนัสสิเม	เพื่อเป็นวันฟังพระสัทธรรม
จาตุททะสี	
ปัณณะระสี } อะยันทานิ	บัดนี้ วัน ๑๕ ค่ำนี้
อัฏฐะมี โข	(วัน ๑๔ ค่ำ, วัน ๘ ค่ำ)
สัมปัตตา อะภิลักขิตา	ถึงที่ท่านกำหนดไว้
เตนายัง ปะริสา ธัมมัง	เพราะฉะนั้น บริษัทนี้ จึงมา
โสตุง อิธะ สะมาคะตา	ประชุมในที่นี้ เพื่อฟังธรรม
สาธุ อัยโย ภิกขุสังโฆ	โปรดเถิดพระผู้เป็นเจ้า
กะโรตุ ธัมมะเทสะนัง	ภิกษุสงฆ์จงทำการแสดงธรรม
อะยัญจะ ปะริสา สัพพา	อนึ่ง ขอบริษัททั้งปวงนี้
อัฏฐิกัตวา สุณาตุ ตัง ฯ	จงตั้งใจฟังธรรมนั้น เทอญ.

(แล้วนั่งสงบฟังธรรมต่อไป จนกว่าพระท่านเทศน์จบ เทศน์จบกล่าวคำถึงสะระณะประกาศตนเป็นอุบาสก อุบาสิกาและขอขมาโทษพระรัตนตรัยต่อไป)

คำประกาศตนเป็นอุบาสก อุบาสิกา
และขอขมาโทษพระรัตนตรัย

(ผู้นำว่า) หันทะ มะยัง สาธุการัง กะโรมะ เส.

(รับพร้อมกัน) สาธุ สาธุ สาธุ

อะหัง พุทธัญจะ ธัมมัญจะ สังฆัญจะ สะระณัง

คะโต อุปาสะกัตตัง (ชาย) } เทเสสิง

คะตา อุปาสิกัตตัง (หญิง) } ภิกขุสังฆัสสะสัมมุขา

เอตัง เม สะระณัง เขมัง เอตัง สะระณะมุตตะมัง

เอตัง สะระณะมาคัมมะ สัพพะทุกขา ปะมุจจะเย

ยะถาพะลัง จะเรยยาหัง สัมมาสัมพุทธะสาสะนัง

ทุกขะนิสสะระณัสเสวะ ภาคี อัสสัง (ชาย) } อะนาคะเต

ภาคิ นิสสัง (หญิง) } อะนาคะเต

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา

พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง

พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ,

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา

ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง

ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม,

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา

สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง

สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ ฯ

คำลาพระสงฆ์

หันทะทานิ มะยัง ภันเต คัจฉามะ	ท่านเจ้าข้า บัดนี้ พวกข้าพเจ้า ขออำลาไปก่อน
พะหุกิจจา มะยัง พะหุกะระณียา	พวกข้าพเจ้ามีกิจมาก มีการงานจะต้องทำมาก

(พระกล่าวคำให้โอวาทว่า)

ยัสสะทานิ ตุมเห กาลัง มัญญะถะ ฯ	ท่านทั้งหลายจงสำคัญกาลที่ควรบัดนี้เถิด

(จงรับพร้อมกันว่า)

สาธุ ภันเต

ดีละเจ้าข้า กรวดน้ำ...รับพรจากพระสงฆ์

จบทำวัตรเช้า วันอุโบสถ

ภาค ๒
สวดมนต์พระกรรมฐาน

จงเพียรบำเพ็ญ

การบำเพ็ญพระกรรมฐาน ทางสมถะหรือวิปัสสนา เป็นการปฏิบัติธรรม นำกุศลจิตให้เกิดศรัทธา ภาวนารักษาศีล มีสมาธิและปัญญา ให้พลานุภาพได้พบได้รู้ในสิ่งที่ดี มีความเจริญสุข พ้นหรือเบาทุกข์กรรมอย่างแท้จริง ซึ่งจะแจ้งโดยตนเอง

มรรคผลที่ได้นี้ย่อมอยู่ที่การปฏิบัติด้วยอิทธิบาท ๔ มีพรหมวิหารประกอบกับกุศลผลบุญบารมีที่ได้สะสมไว้

แบบฉบับดั้งเดิมของ**สมเด็จพระสังฆราชญาณสังวร (สุก ไก่ เถื่อน)** โดย **พระญาณรังษี**

ผู้ได้รับถ่ายทอดจาก **พระครูสังวรสมาธิวัตร (แป๊ะ)** แห่งวัดราชสิทธาราม (วัดพลับ)

บทบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ,

(รำลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า)

โย โส ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ,

(รำลึกถึงคุณพระธรรมเจ้า)

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ ฯ

(รำลึกถึงคุณพระสงฆ์เจ้า)

บทจำเริญคุณพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ,

(กราบ ๑ ครั้ง)

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, ธัมมัง นะมัสสามิ,

(กราบ ๑ ครั้ง)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิ ฯ

(กราบ ๑ ครั้ง)

บทขอขมาคุณพระ

อุกาสะ อัจจะโย โน ภันเต อัชฌะคะมา ยะถาพาเล ยะถามูฬ๎หะ ยะถาอะกุสะเล เย มะยัง อะกะริมหา เอวัมภันเต อัจจะโย โน ปะฏิคัณหะถะ อายะติง สังวะเรยยามิ พุทโธ เม นาโถ ธัมโม เม นาโถ สังโฆ เม นาโถ สะมะถะกัมมัฏฐาโน เม นาโถ อาจะริโย เม นาโถ ทะสะปารมิโย เม นาโถ

(จงเพ่งว่าระลึกนึกถึงองค์ทั้ง ๕ นี้ให้มั่น)

ทำวัตรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

พุทธัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

เย จะ พุทธา อะตีตา จะ　　เย จะ พุทธา อะนาคะตา
ปัจจุปปันนา จะ เย พุทธา　　อะหัง วันทามิ สัพพะทา ฯ
พุทธานาหัสสะมิ ทาโสวะ　　พุทธา เม สามิกิสสะรา
พุทธานัญ จะ สิเร ปาทา　　มัยหัง ติฏฐันตุ สัพพะทา ฯ
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง　　พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ　　โหตุ เม ชะยะมังคะลัง ฯ
อุตตะมังเคนะ วันเทหัง　　ปาทะปังสุง วะรุตตะมัง
พุทเธ โย ขะลิโต โทโส　　พุทโธ ขะมะตุ ตัง มะมัง ฯ

(กราบหมอบลงว่า)

ข้าจะขอยึดหน่วงเอาซึ่งพระพุทธเจ้า แลคุณพระพุทธเจ้า ในอดีต อนาคต ปัจจุบันจงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน แลข้าจะขอนมัสการกราบไหว้พระพุทธเจ้าอันเป็น อดีต อนาคต ปัจจุบัน สิ้นกาลนานทุกเมื่อ และข้าจะขอมอบตัวเป็นข้าแห่งพระพุทธเจ้า ขอพระพุทธเจ้าจงมา

เป็นเจ้าเป็นใหญ่แก่ข้า ขอพระบาทบาทาของพระพุทธเจ้า จงมาประดิษฐานอยู่เหนือเศียรเกล้าแห่งข้าสิ้นกาลนานทุกเมื่อ สิ่งอันอื่นจะได้เป็นที่พึ่งแก่ข้าหามิได้ ถ้าเว้นไว้แต่พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งแก่ข้าเที่ยงแท้นักหนา ข้าไหว้ละอองธุลีพระบาท ทั้งพระลายลักษณ์สุริยะฉาย ชัยมงคลทั้งหลายจงมาบังเกิดมีแก่ข้าด้วยคำสัจจ์นี้เถิด, อนึ่งโทษอันใด ข้าได้ประมาทพลาดพลั้งไว้ในพระพุทธเจ้า อันเป็นอดีต อนาคต ปัจจุบัน ขอพระพุทธเจ้าจงมาอดโทษทั้งปวงนั้นให้แก่ข้าพระพุทธเจ้านี้เถิด.

ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ, ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ,

เย จะ ธัมมา อะตีตา จะ　　เย จะ ธัมมา อะนาคะตา
ปัจจุปปันนา จะ เย ธัมมา　　อะหัง วันทามิ สัพพะทา ฯ
ธัมมานาหัสสะมิ ทาโสวะ　　ธัมมา เม สามิกิสสะรา
สัพเพ ธัมมาปิ ติฏฐันตุ　　มะมัง สิเรวะ สัพพะทา ฯ
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง　　ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ　　โหตุ เม ชะยะมังคะลัง ฯ
อุตตะมังเคนะ วันเทหัง　　ธัมมัญจะ ทุวิธัง วะรัง
ธัมเม โย ขะลิโต โทโส　　ธัมโม ขะมะตุ ตัง มะมัง ฯ

(กราบหมอบลงว่า)

ข้าจะขอยึดหน่วงเอาซึ่งพระปริยัติธรรมเจ้า และพระนวโลกุตตระธรรมเจ้า และคุณพระธรรมเจ้าในอดีต อนาคต ปัจจุบัน จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้า ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน และข้าจะขอนมัสการกราบไหว้พระธรรมเจ้าทั้งมวล อันเป็นอดีต อนาคต ปัจจุบันสิ้นกาลนานทุกเมื่อ และข้าจะขอมอบตัวเป็นข้าแห่งพระธรรมเจ้า ขอพระธรรมเจ้าทั้งมวลนั้นจงมาเป็นเจ้าเป็นใหญ่แก่ข้า ข้าขออาราธนาพระธรรมเจ้าทั้งมวลนั้น จงมาประดิษฐานอยู่เหนือเศียรเกล้าแห่งข้าสิ้นกาลนานทุกเมื่อ สิ่งอันอื่นจะได้เป็นที่พึ่งแก่ข้าหามิได้ ถ้าเว้นไว้แต่พระธรรมเจ้าทั้งมวล เป็นที่พึ่งแก่ข้าเที่ยงแท้นักหนา ชัยมงคลทั้งหลายจงมาบังเกิดมีแก่ข้าด้วยคำสัจจ์นี้เถิด ข้าขอกราบไหว้พระธรรมเจ้าทั้งสองประการอันประเสริฐ โทษอันใดข้าได้ประมาทพลาดพลั้งไว้ในพระธรรมเจ้าทั้งสองประการ ขอพระธรรมเจ้าทั้งสองประการ จงมาอดโทษทั้งปวงนั้นให้แก่ข้าพระพุทธเจ้านี้เถิด ฯ

สังฆัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ,

เย จะ สังฆา อะตีตา จะ　　เย จะ สังฆา อะนาคะตา
ปัจจุปปันนา จะ เย สังฆา　　อะหัง วันทามิ สัพพะทา,

สังฆานาหัสสะมิ ทาโสวะ **สังฆา เม สามิกิสสะรา**
เตสัง คุณาปิ ติฏฐันตุ **มะมัง สิเรวะ สัพพะทา,**
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง **สังโฆ เม สะระณัง วะรัง**
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ **โหตุ เม ชะยะมังคะลัง,**
อุตตะมังเคนะ วันเทหัง **สังฆัญจะ ทุวิโทตุตะนัง**
สังเฆ โย ขะลิโต โทโส **สังโฆ ขะมะตุ ตัง มะมัง ฯ**

(กราบหมอบลงว่า)

ข้าจะขอยึดหน่วงเอาซึ่งพระอริยสงฆเจ้า และคุณพระอริยสงฆเจ้าในอดีต อนาคต ปัจจุบัน จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน และข้าจะขอนมัสการกราบไหว้พระอริยสงฆเจ้า อันเป็นอดีต อนาคต ปัจจุบันสิ้นกาลนานทุกเมื่อ และข้าจะขอมอบตัวเป็นข้าแห่งพระอริยสงฆเจ้า ขอพระอริยสงฆเจ้าจงมาเป็นเจ้าเป็นใหญ่แก่ข้า ข้าขออาราธนาคุณแห่งพระอริยสงฆเจ้า จงมาประดิษฐานอยู่เหนือเศียรเกล้าฯ แห่งข้าสิ้นกาลนานทุกเมื่อ สิ่งอันอื่นจะได้เป็นที่พึ่งแก่ข้าหามิได้ ถ้าเว้นไว้แต่พระอริยสงฆเจ้าเป็นที่พึ่งแก่ข้าเที่ยงแท้นักหนา ชัยมงคลทั้งหลายจงมาบังเกิดมีแก่ข้าด้วยคำสัจจ์นี้เถิด ข้าขอกราบไหว้พระอริยสงฆเจ้าทั้งสองประการอันประเสริฐ โทษอันใดข้าได้ประมาทพลาดพลั้งไว้ในพระอริยสงฆเจ้าทั้งสองประการ ขอพระอริยสงฆเจ้าทั้งสองประการจงมาอดโทษทั้งปวงนั้นให้แก่ข้าพระพุทธเจ้านี้เถิด.

(กราบ)

บทแผ่เมตตาก่อนเวลานั่งภาวนา

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายซึ่งเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น

อะเวรา อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

สุขี่ๆ จงเป็นสุข เป็นสุขเถิด

(อาราธนาเมื่อจะนั่ง)

ข้าขอภาวนาพระพุทธคุณเจ้า เพื่อขอเอายังพระลักษณะ

พระขุททะกา ปีติ ธรรมเจ้า

พระขะณิกา ปีติ ธรรมเจ้า

พระโอกกันติกา ปีติ ธรรมเจ้า

พระอุพเพงคา ปีติ ธรรมเจ้า

พระผะระณา ปีติ ธรรมเจ้า นี้จงได้

ขอพระพุทธเจ้า จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้านี้เถิด, ขอพระธรรมเจ้าทั้งมวล จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้านี้เถิด, ขอพระอริยสงฆเจ้าทั้งหลาย ตั้งแรกแต่พระมหาอัญญาโกณฑัญญะเถระเจ้าโพ้นมา ตราบเท่าถึงพระสงฆ์สมมุติในกาลบัดนี้ จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้านี้เถิด ขอพระอริยสงฆเจ้าองค์ต้น อันสอนพระกรรมฐานเจ้าทั้งมวล จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้านี้เถิด ขอพระกรรมฐานเจ้าทั้งมวลจงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้านี้เถิด.

อุกาสะ อุกาสะ ในที่นี้เล่า ข้าจะขอเชิญปฏิบัติบูชาตามคำสั่งสอนของพระสัพพัญญูโคดมเจ้า เพื่อจะขอเอาพระลักษณะ

พระขุททะกา ปีติ ธรรมเจ้า

พระขะณิกา ปีติ ธรรมเจ้า

พระโอกกันติกา ปีติ ธรรมเจ้า

พระอุพเพงคา ปีติ ธรรมเจ้า

พระผะระณา ปีติ ธรรมเจ้า นี้จงได้

ของจงเจ้ากูมาบังเกิดปรากฏอยู่ใน จักขุทวาร มโนทวาร กายทวารแห่งข้า ในขณะเมื่อนั่งภาวนาอยู่นี้เถิด

ว่า อิติปิ โส พร้อมกัน

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ,

สัมมา อะระหัง สัมมา อะระหัง สัมมา อะระหัง

อะระหัง อะระหัง อะระหัง

(เมื่อนั่งขัดสมาธิเรียบร้อยแล้วให้ภาวนาว่า)

สัมมา อะหัง สัมมา อะระหัง สัมมา อะหัง

พุทโธ พุทโธ พุทโธ

(คำบริกรรมนั้นใช้ได้ทั้งสองอย่างตามถนัด)

บทแผ่เมตตา หลังจากนั่งสมาธิแล้ว

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อิมินา อุททิสเสนะ, ด้วยกุศลผลบุญที่ข้าพเจ้าได้ทำไว้นี้ ขออุทิศส่งให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายไม่เลือกหน้า ตั้งแต่ฝ่ายบนจนถึงพรหมมา ฝ่ายใต้ตั้งแต่อเวจี ขึ้นมาถึงมนุษยโลกนี้ โดยรอบจักรวาล อนันตจักรวาล อันหาที่สุดมิได้จงมารับเอาส่วนกุศลของข้าพเจ้านี้เทอญ,

พระคาถาวาณี

มรดกธรรมของ สมเด็จพระสังฆราชสุก ไก่เถื่อน

ภาวนาเสริมบารมีธรรม เวลาเช้าที่เจริญภาวนา

มุนินทะ วะทะ นัมพุชะ คัพภะ สัมภะวะ สุนทรี

ปาณีนัง สะระณัง วาณี มัยหัง ปิณะยะตัง มะนังฯ

ข้าพระพุทธเจ้า ขออาราธนานางฟ้า คือ พระไตรปิฎก ผู้มีรูปอันงามเกิดแต่ห้องปทุมชาติ คือ พระโอฐ ของพระพุทธเจ้า ผู้เป็นใหญ่กว่านักปราชญ์ทั้งหลาย

มะนัง ขอจงมาสู่มโนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติละเสียซึ่งอาสวะกิเลส ที่ดองอยู่ในขันธะสันดานของข้าพเจ้า ทั้งอย่างหยาบ อย่างกลาง อย่างละเอียด ให้สิ้นไป เสื่อมไป ข้าพเจ้าจะไม่ทำให้เป็นอัตตะกิละมัตถานุโยค ให้ลำบากแก่สังขาร

พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขออาราธนา พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆเจ้า จงมารับเครื่องสักการะของข้าพเจ้า ในกาลบัดนี้เถิด

พระคาถานี้ สำหรับอาราธนาพระธรรมเข้าสู่ตน เมื่อจะนั่งเจริญธรรม จะได้สำเร็จตามความมุ่งหมาย หลังจากอาราธนาพระธรรมเข้าสู่ตนแล้ว พึงประกอบ กิจต่อไปตามมติของอาจารย์ ที่จะอบรมให้ปฏิบัติกรรมฐาน

พระคาถาพญาไก่เถื่อน

มรดกธรรมของ สมเด็จพระสังฆราช ไก่เถื่อน

(ตั้งนะโม ๓ จบ) แล้วว่า

พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ,

(แล้วสวดบทพระพุทธคุณ ๑ จบ)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ,

แล้วจึงว่า พระคาถา พญาไก่เถื่อน ๓ จบ, ๗ จบ, ๙ จบก็ได้

เว ทา สา กุ　　กุ สา ทา เว

ทา ยะ สา ตะ　　ตะ สา ยะ ทา

สา สา ทิ กุ　　กุ ทิ สา สา

กุ ตะ กุ ภู　　ภู กุ ตะ กุ,

คาถากรวดน้ำให้มารทั้ง ๕

มรดกธรรม สมเด็จพระสังฆราช ไก่เถื่อน

ให้สวด ๓ จบ ๕ จบ ๗ จบ

"ปัญจะ มาเร ชิเน นาโถ ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง จะตุสัจจัง ปะกาเสติ มะหาวีรัง นะมามิหัง ปัญจะ มารา ปะลายิงสุ,"

พระโลกนาถเจ้า ทรงชนะมาร พร้อมด้วยเสนามาร บรรลุสัมมาสัมโพธิญาณ อันสูงสุด ทรงประกาศสัจจะธรรม ๔ ประการ ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ผู้มีความแกล้วกล้ายิ่ง พวกมารทั้ง ๕ จงหลีกไป

แล้วให้อธิษฐานว่า มารทั้ง ๕ และมานะทั้งปวง อย่าได้จำนองจองเวรแก่กันเลย จงรับเอาส่วนบุญนี้เถิด ฯ

มารทั้ง ๕ กิเลสมาร = มาร คือ กิเลส ๑ ขันธมาร = มาร คือ ปัจญขันธ์ ๑ อภิสังขารมาร = มาร คือ อภิสังขารที่ปรุงแต่งกรรม ๑ เทวปุตตมาร = มาร คือ เทพบุตร ๑ มัจจุมาร = มาร คือ ความตาย ๑ เมื่อท่องบ่นคาถานี้แล้ว มารทั้ง ๕ จะได้ไม่มารบกวนเวลานั่งบำเพ็ญภาวนาพระกรรมฐาน

ภาค ๓
ทำวัตรเช้า (แปล)

บทนำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ภะคะวา อะระหัง	พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น พระองค์ใด,
สัมมาสัมพุทโธ,	เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์
	สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
ส๎วากขาโต เยนะ	พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
ภะคะวะตา ธัมโม,	พระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว,
สุปะฏิปันโน ยัสสะ	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	พระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,
ตัมมะยัง ภะคะวันตัง	ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่ง
สะธัมมัง สะสังฆัง,	ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น
อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง	พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆเจ้า
อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ,	ทั้งหลาย, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้
	อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร,
สาธุ โน ภันเต ภะคะวา	ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระผู้มีพระภาคเจ้า
สุจิระปะรินิพพุโตปิ,	แม้ปรินิพพานนานแล้ว ทรงสร้างคุณ
	อันสำเร็จประโยชน์ไว้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,

ปัจฉิมา ชะนะตานุกัมปะมานะสา	ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์ แก่พวก, ข้าพเจ้าอันเป็นชนรุ่นหลัง,
อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณา การะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ,	ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า จงรับเครื่องสักการะอันเป็นบรรณาการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้,
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ,	เพื่อประโยชน์ และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.
อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา	พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์สิ้นเชิงตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ,	ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน (กราบ)
ส์วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,	พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว,
ธัมมัง นะมัสสามิ,	ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติดีแล้ว,
สังฆัง นะมามิ ฯ	ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

ทำวัตรเช้าแปล

ปุพพะภาคะนะมะการะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะเส.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,	ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น,
อะระหะโต,	ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,
สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ	ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

(ตั้งนะโม ๓ จบ)

๑. พุทธาภิถุติ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส.

โย โส ตะถาคะโต,	พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด,
อะระหัง,	เป็นผู้ไกลจากกิเลส,
สัมมาสัมพุทโธ,	เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
วิชชาจะระณะสัมปันโน,	เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,
สุคะโต,	เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,
โลกะวิทู,	เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,
อะนุตตะโร ปุริสะธัมมะสาระถิ,	เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้ อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,
สัตถา เทวะมะนุสสานัง,	เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ ทั้งหลาย,

พุทโธ,	เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,
ภะคะวา,	เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์,
โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง	พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ได้
สะมาระกัง สะพ๎รัห๎มะกัง	ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้งด้วย
สัสสะมะณะพ๎ราห๎มะณิง	พระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว ทรงสอนโลกนี้
ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง	พร้อมทั้งเทวดา มาร พรหม และ
สะยัง อะภิญญา	หมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณะพราหมณ์
สัจฉิกัต๎วา ปะเวเทสิ,	พร้อมทั้งเทวดา และมนุษย์ให้รู้ตาม,
โย ธัมมัง เทเสสิ,	พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใดทรงแสดงธรรมแล้ว,
อาทิกัล๎ยาณัง,	ไพเราะในเบื้องต้น,
มัชเฌกัล๎ยาณัง,	ไพเราะในท่ามกลาง,
ปะริโยสานะกัล๎ยาณัง,	ไพเราะในที่สุด,
สาตถัง สะพ๎ยัญชะนัง	ทรงประกาศพรหมจรรย์ คือ แบบ
เกวะละปะริปุณณัง	แห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ บริสุทธิ์
ปะริสุทธัง พ๎รัหมะจะริยัง	บริบูรณ์สิ้นเชิง พร้อมทั้งอรรถ
ปะกาเสสิ,	พร้อมทั้งพยัญชนะ,
ตะมะหัง ภะคะวันตัง	ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มี
อะภิปูชะยามิ,	พระภาคเจ้า พระองค์นั้น,
ตะมะหัง ภะคะวันตัง	ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า

สิระสา นะมามิ ฯ	พระองค์นั้น, ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกถึงพระพุทธคุณ)

๒. ธัมมาภิถุติ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส.

โย โส ส์วากขาโต* **	พระธรรมนั้นใด เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสไว้ดีแล้ว,
ภะคะวะตา ธัมโม,	
สันทิฏฐิโก,	เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง,
อะกาลิโก,	เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,
เอหิปัสสิโก,	เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด,
โอปะนะยิโก,	เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ,	เป็นสิ่งที่ผู้รู้ ก็ได้เฉพาะตน,
ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ,	ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น,
ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ ฯ	ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกถึงพระธรรมคุณ)

*** สวดว่า "สะหวากขาโต" คำว่า "สะ" ให้สวดเร็วๆ สั้นๆ เบาๆ***

๓. สังฆาภิถุติ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะ เส.

โย โส สุปะฏิปันโน	สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	หมู่ใด ปฏิบัติดีแล้ว,
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต	สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
สาวะกะสังโฆ,	หมู่ใด ปฏิบัติตรงแล้ว,
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต	สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
สาวะกะสังโฆ,	หมู่ใด ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,
สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต	สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
สาวะกะสังโฆ,	หมู่ใด ปฏิบัติสมควรแล้ว,
ยะทิทัง,	ได้แก่ บุคคลเหล่านี้ คือ,
จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ	คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ ได้ นับเรียงตัวบุรุษ
ปุริสะปุคคะลา,	ได้ ๘ บุรุษ,
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
อาหุเนยโย,	เป็นสงฆ์ควรแก่ สักการะที่เขานำมาบูชา,
ปาหุเนยโย,	เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,
ทักขิเณยโย,	เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

อัญชะลีกะระณีโย,	เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ,	เป็นเนื้อนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่น ยิ่งกว่า,
ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ,	ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่นั้น,
ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ ฯ	ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่นั้นด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกถึงพระสังฆคุณ)

๔. ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถา

(กล่าวนำ) **หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ สังเวคะ ปะริกิตตะนะปาฐัญจะ ภะณามะ เส.**

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณา มะหัณณะโว,	พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ มีพระมหากรุณาธิคุณดุจห้วงมหรรณพ,
โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะ โลจะโน,	พระองค์ใด มีตา คือ ญาณอันประเสริฐ หมดจดถึงที่สุด,
โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะ ฆาตะโก,	เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาป และอุปกิเลสของโลก,
วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้า พระองค์นั้นโดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,

ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน,	พระธรรมของพระศาสดา สว่างรุ่งเรือง เปรียบดวงประทีป,
โย มัคคะปากามะตะ เภทะภินทะโก,	จำแนกประเภท คือ มรรค ผล นิพพาน ส่วนใด,
โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน,	ซึ่งเป็นตัวโลกุตตระ และส่วนใด ที่ชี้แนวแห่งโลกุตตระนั้น,
วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้นโดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,
สังโฆ สุเขตตาภ๎ยะติเขตตะสัญญิโต,	พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่กว่านาบุญอันดีทั้งหลาย,
โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก,	เป็นผู้เห็นพระนิพพาน ตรัสรู้ตามพระสุคต หมู่ใด,
โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส,	เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเล เป็นพระอริยเจ้ามีปัญญาดี,
วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,
อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังขะตัง,	บุญใดที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ ซึ่งวัตถุสาม คือ พระรัตนตรัยอันควรบูชาอย่างยิ่ง, โดยส่วนเดียว
ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา	ได้กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่งเช่นนี้นี้

มา โหนตุ เว ตัสสะปะภาวะสิทธิยา,	ขออุปัทวะทั้งหลาย, จงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย ด้วยอำนาจความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น.

สังเวคะปะริกิตตะนะปาฐะ

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน,	พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้ว ในโลกนี้,
อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,	เป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก,	และพระธรรมที่ทรงแสดง เป็นธรรมเครื่องนำออกจากทุกข์,
อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก,	เป็นธรรมเครื่องสงบกิเลส เป็นไปเพื่อปรินิพพาน,
สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต,	เป็นไปเพื่อความรู้พร้อมเป็นธรรมที่พระสุคตประกาศแล้ว,
มะยันตัง ธัมมัง สุต๎วา เอวัง ชานามะ,	พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว จึงรู้อย่างนี้ว่า,
ชาติปิ ทุกขา,	แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์,
ชะราปิ ทุกขา,	แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์,
มะระณัมปิ ทุกขัง,	แม้ความตายก็เป็นทุกข์,
โสกะปะริเทวะทุกขะ-	แม้ความโศก ความร่ำไรรำพัน

โทมะนัสสุปายา สาปิ ทุกขา,	ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ก็เป็นทุกข์,
อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข,	ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์,
ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข,	ความพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักที่พอใจก็เป็นทุกข์,
ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง,	มีความปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นทุกข์,
สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา,	ว่าโดยย่อ อุปาทานขันธ์ทั้ง ๕ เป็นตัวทุกข์,
เสยยะถีทัง,	ได้แก่สิ่งเหล่านี้ คือ,
รูปูปาทานักขันโธ,	ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ รูป
เวทะนูปาทานักขันโธ,	ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ เวทนา,
สัญญูปาทานักขันโธ,	ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ สัญญา,
สังขารูปาทานักขันโธ,	ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ สังขาร,
วิญญาณูปาทานักขันโธ,	ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ วิญญาณ,

เยสัง ปะริญญายะ,	เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้อุปาทานขันธ์เหล่านี้เอง,
ธะระมาโน โส ภะคะวา,	พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่,
เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ,	ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลาย, เช่นนี้เป็นส่วนมาก,
เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ	อนึ่ง คำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาค
ภะคะวะโต สาวะเกสุ	เจ้านั้น ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลาย
อะนุสาสะนี พะหุลา ปะวัตตะติ,	ส่วนมาก มีส่วนคือการจำแนกอย่างนี้ว่า,
รูปัง อะนิจจัง,	รูปไม่เที่ยง,
เวทะนา อะนิจจา,	เวทนาไม่เที่ยง,
สัญญา อะนิจจา,	สัญญาไม่เที่ยง,
สังขารา อะนิจจา,	สังขารไม่เที่ยง,
วิญญาณัง อะนิจจัง,	วิญญาณไม่เที่ยง,
รูปัง อะนัตตา,	รูปไม่ใช่ตัวตน,
เวทะนา อนัตตา,	เวทนาไม่ใช่ตัวตน,
สัญญา อะนัตตา,	สัญญาไม่ใช่ตัวตน,
สังขารา อะนัตตา,	สังขารไม่ใช่ตัวตน,
วิญญาณัง อะนัตตา,	วิญญาณไม่ใช่ตัวตน,
สัพเพ สังขารา อะนิจจา,	สังขารทั้งหลายทั้งปวง ไม่เที่ยง,
สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ,	ธรรมทั้งหลายทั้งปวง ไม่ใช่ตัวตน ดังนี้,

***เต (ตา) มะยัง โอติณณาม์หะ,**	พวกเราทั้งหลาย เป็นผู้ถูกครอบงำแล้ว,
ชาติยา,	โดยความเกิด,
ชะรามะระเณนะ,	โดยความแก่ และความตาย,
โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ	โดยความโศก ความร่ำไรรำพัน
โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ,	ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ทั้งหลาย,
ทุกโข ติณณา,	เป็นผู้ถูกความทุกข์ หยั่งเอาแล้ว,
ทุกขะปะเรตา,	เป็นผู้มีความทุกข์ เป็นเบื้องหน้าแล้ว,
อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ	ทำไฉนการทำที่สุดแห่งกองทุกข์
ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา	ทั้งสิ้นนี้, จะพึงปรากฏชัดแก่เราได้,
ปัญญาเยถาติ.	
****จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง**	เราทั้งหลาย ผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระ
ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา,	ภาคเจ้า แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้นเป็นสรณะ,
ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ,	ถึงพระธรรมด้วย ถึงพระสงฆ์ด้วย,
ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง	จักทำในใจอยู่ ปฏิบัติตามอยู่ ซึ่งคำ
ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิ	สั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น
กะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ,	ตามสติกำลัง,
สา สา โน ปะฏิปัตติ,	ขอให้ความปฏิบัตินั้นๆ ของเราทั้งหลาย,
อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ	จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์
อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ ฯ	ทั้งสิ้นนี้ เทอญ.

(*อุบาสิกาสวดว่า ตา มะยัง)

สวดมนต์แปลพิเศษ

(กล่าวนำ) หันทะมะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะเส.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,	ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,
อะระหะโต,	ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,
สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ	ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

(ตั้งนะโม ๓ จบ)

สะระณะคะมะนะปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ติสะระณะคะมะนะปาฐัง ภะณามะ เส.

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ,	ข้าพเจ้า ถือเอาพระพุทธเจ้า ว่าเป็นสรณะ,
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ,	ข้าพเจ้า ถือเอาพระธรรม ว่าเป็นสรณะ,
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ,	ข้าพเจ้า ถือเอาพระสงฆ์ ว่าเป็นสรณะ,
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ,	แม้ครั้งที่สอง ข้าพเจ้า ถือเอาพระพุทธเจ้า ว่าเป็นสรณะ,
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ,	แม้ครั้งที่สอง ข้าพเจ้า ถือเอาพระธรรม ว่าเป็นสรณะ,
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ,	แม้ครั้งที่สอง ข้าพเจ้า ถือเอาพระสงฆ์ ว่าเป็นสรณะ,
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ,	แม้ครั้งที่สาม ข้าพเจ้า ถือเอาพระพุทธเจ้า ว่าเป็นสรณะ,

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ, แม้ครั้งที่สาม ข้าพเจ้า ถือเอาพระธรรม ว่าเป็นสรณะ,

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ, แม้ครั้งที่สาม ข้าพเจ้า ถือเอาพระสงฆ์ ว่าเป็นสรณะ,

ถวายพรพระ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ ฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ค๎รีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

กัต์วานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พ๎รัห๎มัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิต๎วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรต๎วา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สัก๎ยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ต๎วัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ ฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง

สุขะโณ สุมุหุตโต จะ　สุยิฏฐัง พ๎รัห๎มะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง　วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง　ปะณิธี่ เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัต๎วานะ　ละภันตัตเถ ประทักขิเณ ฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง　รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ　สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง　รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ　สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง　รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ　สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

มงคลจักรวาลน้อย

สัพพะพุทธานุภาเวนะ,　ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง,

สัพพะธัมมานุภาเวนะ,　ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง,

สัพพะสังฆานุภาเวนะ,　ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง,

พุทธะระตะนัง ธัมมะระตะนัง　ด้วยอานุภาพแห่งพระรัตนะทั้ง ๓ คือ

สังฆะระตะนัง ติณณัง	พระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ
ระตะนานัง อานุภาเวนะ,	พระสังฆรัตนะ,
จตุราสีติสะหัสสะธัมมักขันธา-	ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ขันธ์
นุภาเวนะ,	๘ หมื่น ๔ พัน พระธรรมขันธ์,
ปิฏะกัตตะยานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระไตรปิฎก,
ชินะสาวะกานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระสาวกของ พระชินเจ้า,
สัพเพ เต โรคา,	ขอสรรพโรคทั้งหลายของท่าน,
สัพเพ เต ภะยา,	ขอสรรพภัยทั้งหลายของท่าน,
สัพเพ เต อันตะรายา,	ขอสรรพอันตรายทั้งหลายของท่าน,
สัพเพ เต อุปัททะวา,	ขอสรรพอุปัทวะทั้งหลายของท่าน,
สัพเพ เต ทุนนิมิตตา,	ขอสรรพนิมิตร้ายทั้งหลายของท่าน,
สัพเพ เต อะวะมังคะลา,	ขอสรรพอัปมงคลทั้งหลายของท่าน,
วินัสสันตุ,	จงพินาศไป,
อายุวัฑฒะโก ธะนะวัฑฒะโก,	ขอความเจริญอายุ ความเจริญ ทรัพย์,
สิริวัฑฒะโก ยะสะวัฑฒะโก,	ความเจริญสิริ ความเจริญยศ,
พะละวัฑฒะโก วัณณะวัฑฒะโก,	ความเจริญกำลัง ความเจริญ วรรณะ,
สุขะวัฑฒะโก โหตุ สัพพะทา,	ความเจริญสุข จงมี (แก่ท่าน) ในกาลทุกเมื่อ,

ทุกขะโรคะภะยา เวรา โสกา	ขอทุกข์โรคภัย และเวรทั้งปวง
สัตตุจุปัททะวา,	ความโศกศัตรู และอุปัทวะทั้งหลาย,
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ	ทั้งอันตรายทั้งหลายเป็นอเนก
จะ เตชะสา,	ประการ, จงพินาศไปด้วยเดช,
ชะยะสิทธิ ธะนัง ลาภัง	ขอความชนะ ความสำเร็จทรัพย์
โสตถี ภาค์ยัง สุขัง พะลัง,	และลาภ, ความสวัสดี ความมีโชค ความสุขมีกำลัง,
สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ	สิริ อายุ วรรณะ โภคะ ความเจริญ
โภคัง วุฑฒี จะ ยะสะวา,	และความเป็นผู้มียศ,
สะตะวัสสา จะ อายู จะ,	และอายุยืน ๑๐๐ ปี,
ชีวะสิทธี ภะวันตุ เต ฯ	และความสำเร็จกิจในความเป็นอยู่ จงมีแก่ท่าน,
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง,	ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน,
รักขันตุ สัพพะเทวะตา,	ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน,
สัพพะพุทธานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า ทั้งปวง,
สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ	ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ในกาลทุกเมื่อเทอญ,
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง,	ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน,

รักขันตุ สัพพะเทวะตา, ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน,

สัพพะธัมมานุภาเวนะ, ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง,

สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อเทอญ.

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง, ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน,

รักขันตุ สัพพะเทวะตา, ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน,

สัพพะสังฆานุภาเวนะ, ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง,

สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อเทอญ.

มงคลจักรวาลใหญ่

สิริธิติมะติเตโชชะยะสิทธิมะหิทธิ มะหาคุณาปะริมิตะปุญญาธิการัสสะ สัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ท๎วัตติงสะ มะหาปุริสะลักขะณานุภาเวนะ, ด้วยอานุภาพแห่งพระมหาปุริส-ลักษณะ ๓๒ ประการ แห่งพระผู้มีภาคพระภาคเจ้า ผู้ห่างไกลจากกิเลส ผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ผู้มีบุญญาธิการอันกำหนดมิได้ด้วยพระฤทธิ์อันใหญ่ และพระคุณอันใหญ่ อันสำเร็จด้วยพระสิริ พระปัญญาเครื่องตั้งมั่น พระปัญญาเครื่องรู้พระเดชและพระชัยมงคล ผู้สามารถในอันห้ามเสียซึ่งสรรพอันตราย,

อะสีต๎ยานุพ๎ยัญชะนานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระอนุพยัญชนะ ๘๐,
อัฏฐุตตะระสะตะมังคะลานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งมงคล ๑๐๘ ประการ,
ฉัพพัณณะรังสิยานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระรัศมีมีพรรณ ๖ ประการ,
เกตุมาลานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระเกตุมาลา,
ทะสะปาระมิตานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระบารมี ๑๐ ประการ,
ทะสะอุปะปาระมิตานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระอุปบารมี ๑๐ ประการ,
ทะสะปะระมัตถะปาระมิตานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระปรมัตถบารมี ๑๐ ประการ,
สีละสะมาธิปัญญานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่ง ศีล สมาธิ ปัญญา,
พุทธานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธรัตนะ,
ธัมมานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมรัตนะ,
สังฆานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระสังฆรัตนะ,
เตชานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระเดช,
อิทธานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระฤทธิ์,
พะลานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระกำลัง,
เญยยะธัมมานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระเญยยธรรม,
จะตุราสีติสะหัสสะธัมมัก-	ด้วยอานุภาพ แห่งพระธรรมขันธ์

ขันธานุภาเวนะ,	๘ หมื่น ๔ พัน,
นะวะโลกุตตะระธัมมานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งโลกุตรธรรม ๙ ประการ,
อัฏฐังคิกะมัคคานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระอริยมรรค มีองค์ ๘ ประการ,
อัฏฐะสะมาปัตติยานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระสมาบัติ ๘ ประการ,
ฉะฬะภิญญานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระอภิญญา ๖ ประการ,
จะตุสัจจะญาณานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระญาณในสัจจะ ๔
ทะสะพะละญาณานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระญาณมีกำลัง ๑๐ ประการ,
สัพพัญญุตะญาณานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระสัพพัญญุตญาณ,
เมตตากะรุณามุทิตาอุเปกขานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระเมตตา พระกรุณา พระมุทิตา พระอุเบกขา,
สัพพะปะริตตานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระปริตรทั้งปวง
ระตะนัตตะยะสะระณานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งอันระลึกถึง พระรัตนตรัย,
ตุยหัง สัพพะโรคะ โสกุปัททะวะ ทุกขะ, โทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ,	เหล่าโรค โสกะ อุปัทวะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาส ทั้งปวงของท่านจง สิ้นสูญไป,

สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ,	แม้เหล่าอันตรายทั้งปวง จงสิ้นสูญไป,
สัพพะสังกัปปา ตุยหัง สะมิชฌันตุ,	สรรพความดำริทั้งหลายของท่าน จงสำเร็จด้วยดี,
ทีฆายุตา ตุยหัง โหตุ,	ขอท่านจงเป็นผู้มีอายุยืน,
สะตะวัสสะชีเวนะ สะมังคิโก โหตุ	ขอท่านจงเป็นผู้พรั่งพร้อมด้วยความ
สัพพะทา,	เป็นอยู่ สิ้น ๑๐๐ ปีทุกเมื่อ,
อากาสะปัพพะตะวะนะภูมิคังคา	ขอเทพเจ้าทั้งหลาย ผู้คุ้มครองสถิต
มะหาสะมุททา อารักขะกา เทวะตา,	อยู่ในอากาศ และบรรพตไพรสนฑ์ ภูมิสถาน แม่น้ำคงคา มหาสมุทร,
สะทา ตุม์เห อะนุรักขันตุ,	จงตามรักษาท่านทั้งหลาย ทุกเมื่อเทอญ.
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง,	ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน,
รักขันตุ สัพพะเทวะตา,	ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน,
สัพพะพุทธานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระพุทธเจ้า ทั้งปวง,
สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ	ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ในกาลทุกเมื่อเทอญ,
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง,	ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน,
รักขันตุ สัพพะเทวะตา,	ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน,
สัพพะธัมมานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระธรรมเจ้า ทั้งปวง,
สะทา โสตถี ภะวันตุ เต,	ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ทุกเมื่อเทอญ.
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง,	ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน,

รักขันตุ สัพพะเทวะตา,	ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน,
สัพพะสังฆานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพ แห่งพระสังฆเจ้าทั้งปวง
สะทา โสตถี ภะวันตุ เต,	ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อเทอญ,
นักขัตตะยักขะภูตานัง	ความป้องกัน บาปเคราะห์ทั้งหลาย
ปาปัคคะหะนิวาระณา,	แต่สำนักแห่งเหล่านักษัตร ยักษ์ และภูตได้มีแล้ว,
ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันต์วา	จงกำจัดเสียซึ่งอุปัทวะทั้งหลาย แต่
เตสัง อุปัททะเว,	สำนักแห่งนักษัตร ยักษ์ และภูตเหล่านั้น,
นักขัตตะยักขะภูตานัง	ความป้องกัน บาปเคราะห์ ทั้งหลาย
ปาปัคคะหะนิวาระณา,	แต่สำนักแห่งเหล่านักษัตรยักษ์และภูตได้มีแล้ว,
ปะริตตัสสานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพแห่งพระปริตร,
หันต์วา เตสัง อุปัททะเว,	จงกำจัดเสียซึ่งอุปัทวะทั้งหลาย แต่สำนักแห่งนักษัตร และยักษ์และภูตเหล่านั้น,
นักขัตตะยักขะภูตานัง	ความป้องกัน บาปเคราะห์ทั้งหลาย แต่
ปาปัคคะหะนิวาระณา,	สำนักแห่งนักษัตร ยักษ์ และภูตได้มีแล้ว
ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันต์วา	จงกำจัดเสียซึ่งอุปัทวะทั้งหลาย

เตสัง อุปัททะเว,	แต่สำนักแห่งนักษัตร ยักษ์และภูต เหล่านั้น,
รักขันตุ สัพพะเทวะตา,	ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน, เหล่านั้น.

โอวาทะปาติโมกขะคาถา

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง โอวาทะปาติโมกขะคาถาโย ภะณามะ เส.

สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง,	การไม่ทำบาปทั้งปวง,
กุสะลัสสูปะสัมปะทา,	การทำกุศลให้ถึงพร้อม,
สะจิตตะปะริโยทะปะนัง,	การชำระจิตของตนให้ขาวรอบ,
เอตัง พุทธานะสาสะนัง,	ธรรม ๓ อย่างนี้ เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย,
ขันตี ปะระมัง ตะโป ตีติกขา,	ขันติ คือ ความอดทนอดกลั้น เป็นธรรรมเครื่องเผากิเลสอย่างยิ่ง,
นิพพานัง ปะระมัง วะทันติ พุทธา,	ผู้รู้ทั้งหลาย กล่าวพระนิพพานว่า เป็นธรรมอันยิ่ง,
นะ หิ ปัพพะชิโต ปะรูปะฆาตี,	ผู้กำจัดสัตว์อื่นอยู่ไม่ชื่อว่า เป็นบรรพชิตเลย,
สะมะโณ โหติ ปะรัง วิเหฐะยันโต,	ผู้ทำสัตว์อื่นให้ลำบากอยู่ ไม่ชื่อว่าเป็นสมณะเลย,

อะนูปะวาโท อะนูปะฆาโต, การไม่พูดร้าย การไม่ทำร้าย,

ปาติโมกเข จะ สังวะโร, ความสำรวมในปาติโมกข์,

มัตตัญญุตา จะ ภัตตัส์มิง, ความเป็นผู้รู้จักประมาณในการบริโภค,

ปันตัญจะ สะยะนาสะนัง, การนอน การนั่ง ในที่อันสงัด,

อะธิจิตเต จะ อาโยโค, ความหมั่นประกอบในการทำจิตให้ยิ่ง,

เอตัง พุทธานะสาสะนัง. ธรรม ๖ ประการนี้ เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย.

ปัจฉิมะพุทโธวาทะปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ปัจฉิมะพุทโธวาทะปาฐัง ภะณามะ เส.

หันทะทานิ ภิกขะเว อามันตะยามิ โว, ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บัดนี้ เราขอเตือนท่านทั้งหลายว่า,

วะยะธัมมา สังขารา, สังขารทั้งหลาย มีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา,

อัปปะมาเทนะ สัมปาเทถะ, ท่านทั้งหลาย จงทำความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด,

อะยัง ตะถาคะตัสสะ ปัจฉิมา วาจา, นี้เป็นพระวาจาครั้งสุดท้ายของพระตถาคตเจ้า.

ภาระสุตตะคาถา

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ภาระสุตตะคาถาโย ภะณามะ เส.

ภารา หะเว ปัญจักขันธา,	ขันธ์ทั้งห้า เป็นของหนักเน้อ,
ภาระหาโร จะ ปุคคะโล,	บุคคลแหละ เป็นผู้แบกของหนักพาไป,
ภาราทานัง ทุกขัง โลเก,	การแบกถือของหนัก เป็นความทุกข์ในโลก,
ภาระนิกเขปะนัง สุขัง,	การสลัดของหนักทิ้งลงเสีย เป็นความสุข,
นิกขิปิตวา คะรุง ภารัง,	พระอริยเจ้า สลัดทิ้งของหนักลงเสียแล้ว,
อัญญัง ภารัง อะนาทิยะ,	ทั้งไม่หยิบฉวยเอาของหนักอันอื่นขึ้นมาอีก,
สะมูลัง ตัณหัง อัพพุยหะ,	ก็เป็นผู้ถอนตัณหาขึ้นได้กระทั่งราก,
นิจฉาโต ปะรินิพพุโต.	เป็นผู้หมดสิ่งปรารถนา ดับสนิทไม่มีส่วนเหลือ.

บทพิจารณาสังขาร

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ธัมมะสังเวคะปัจเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส.

สัพเพ สังขารา อะนิจจา,	สังขาร คือ ร่างกาย จิตใจ และรูปธรรม นามธรรม ทั้งหมดทั้งสิ้น มันไม่เที่ยง เกิดขึ้นแล้วดับไป มีแล้วหายไป,
สัพเพ สังขารา ทุกขา,	สังขาร คือ ร่างกาย จิตใจ และรูปธรรม นามธรรม ทั้งหมดทั้งสิ้น มันเป็นทุกข์ ทนยาก เพราะเกิดขึ้นแล้ว แก่ เจ็บ ตายไป,
สัพเพ ธัมมา อะนัตตา,	สิ่งทั้งหลายทั้งปวง ทั้งที่เป็นสังขาร และมิใช่สังขาร ทั้งหมดทั้งสิ้น ไม่ใช่ตัว ไม่ใช่ตน ไม่ควรถือว่าเรา ว่าของเรา ว่าตัว ว่าตนของเรา,
อะธุวัง ชีวิตัง,	ชีวิตเป็นของไม่ยั่งยืน,
ธุวัง มะระณัง,	ความตายเป็นของยั่งยืน,
อะวัสสัง มะยา มะริตัพพัง,	อันเราจะพึงตายเป็นแน่แท้,
มะระณะปะริโยสานัง เม ชีวิตัง,	ชีวิตของเรา มีความตายเป็นที่สุดรอบ,
ชีวิตัง เม อะนิยะตัง,	ชีวิตของเราเป็นของไม่เที่ยง,
มะระณัง เม นิยะตัง,	ความตายของเราเป็นของเที่ยง,
วะตะ,	หนอ,

อะยัง กาโย,	ร่างกายนี้,
อะจิรัง,	มิได้ตั้งอยู่นาน,
อะเปตะวิญญาโณ,	ครั้นปราศจากวิญญาณ,
ฉุฑโฑ,	อันเขาทิ้งเสียแล้ว,
อะธิเสสสะติ,	จักนอนทับ,
ปะฐะวิง,	ซึ่งแผ่นดิน,
กะลิงคะรัง อิวะ,	ประดุจดังว่าท่อนไม้และท่อนฟืน,
นิรัตถัง ฯ	หาประโยชน์มิได้ ดังนี้.

เจริญกายคตาสติกัมมัฏฐาน

อะยัง โข เม กาโย,	กายของเรานี้แล,
อุทธัง ปาทะตะลา,	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นไป,
อะโธ เกสะมัตถะกา,	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงมา,
ตะจะปะริยันโต,	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ,
ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน,	เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่างๆ,
อัตถิ อิมัส๎มิง กาเย,	มีอยู่ในกายนี้,

เกสา	ผมทั้งหลาย,	**โลมา**	ขนทั้งหลาย,
นะขา	เล็บทั้งหลาย,	**ทันตา**	ฟันทั้งหลาย,
ตะโจ	หนัง,	**มังสัง**	เนื้อ,
นะหารู	เอ็นทั้งหลาย,	**อัฏฐิ**	กระดูกทั้งหลาย,

อัฏฐิมิญชัง	เยื่อในกระดูก,	**วักกัง**	ม้าม,
หะทะยัง	หัวใจ,	**ยะกะนัง**	ตับ,
กิโลมะกัง	พังผืด,	**ปิหะกัง**	ไต,
ปัปผาสัง	ปอด,	**อันตัง**	ไส้ใหญ่,
อันตะคุณัง	ไส้น้อย,	**อุทะริยัง**	อาหารใหม่,
กะรีสัง	อาหารเก่า,	**ปิตตัง**	น้ำดี,
เสมหัง	น้ำเสลด,	**ปุพโพ**	น้ำเหลือง,
โลหิตัง	น้ำเลือด,	**เสโท**	น้ำเหงื่อ,
เมโท	น้ำมันข้น,	**อัสสุ**	น้ำตา,
วะสา	น้ำมันเหลว,	**เขโฬ**	น้ำลาย,
สิงฆานิกา	น้ำมูก,	**ละสิกา**	น้ำไขข้อ,
มุตตัง	น้ำมูตร,		

มัตถะเก มัตถะลุงคัง, เยื่อมันสมองในกะโหลกศีรษะ,

เอวะมะยัง เม กาโย, กายของเรานี้ เป็นอย่างนี้,

อุทธัง ปาทะตะลา, เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นไป,

อะโธ เกสะมัตถะกา, เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงมา,

ตะจะปะริยันโต, มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ,

ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน ฯ เต็มไปด้วยของไม่สะอาด มีประการต่างๆ อย่างนี้แล.

อะภิณหะปัจจะเวกขะณะปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง อะภิณหะปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส.

ชะราธัมโมม์หิ,	เรามีความแก่เป็นธรรมดา,
ชะรัง อะนะตีโต (ตา),	ล่วงความแก่ไปไม่ได้,
พ์ยาธิธัมโมม์หิ,	เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา,
พ์ยาธิง อะนะตีโต (ตา),	ล่วงความเจ็บไข้ไปไม่ได้,
มะระณะธัมโมม์หิ,	เรามีความตายเป็นธรรมดา,
มะระณัง อะนะตีโต (ตา),	ล่วงความตายไปไม่ได้,
สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ	เราจะละเว้นเป็นต่างๆ คือ ว่า
นานาภาโว วินาภาโว,	เราจะต้องพลัดพรากจากของรัก ของเจริญใจ ทั้งหลายทั้งปวง,
กัมมัสสะโกม์หิ,	เราเป็นผู้มีกรรมเป็นของๆ ตน,
กัมมะทายาโท (ทา),	เป็นผู้รับผลของกรรม,
กัมมะโยนิ,	เป็นผู้มีกรรมเป็นกำเนิด,
กัมมะพันธุ,	เป็นผู้มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์,
กัมมะปะฏิสะระโณ (ณา),	เป็นผู้มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย,
ยัง กัมมัง กะริสสามิ,	จักทำกรรม อันใดไว้,
กัล์ยาณัง วา ปาปะกัง วา,	ดี หรือ ชั่ว,
ตัสสะ ทายาโท (ทา) ภะวิสสามิ,	จักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น,
เอวัง อัม์เหหิ อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพัง ฯ	เราทั้งหลาย, พึงพิจารณาเนืองๆ อย่างนี้แล.

*(*ชะรังอะนะตีโต (ตา) ชายว่า* ***โต*** *หญิงว่า* ***ตา****)*

อานิสงส์ – เมตตา

เอวัม เม สุตัง,	อันข้าพเจ้า (คือ, พระอานนท์เถระ)
เอกัง สะมะยัง ภะคะวา,	ได้สดับมาแล้วอย่างนี้,
สาวัตถิยัง วิหะระติ,	สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้า,
เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ	เสด็จประทับอยู่ที่เชตะวันมหาวิหาร
อาราเม,	ซึ่งเป็นอารามของอนาถบิณฑิก คฤหบดีใกล้เมืองสาวัตถี,
ตัต๎ระโข ภะคะวา อามันเตสิ	ในกาลนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้า
ภิกขะโวติ,	ตรัสเรียกพระภิกษุทั้งหลายว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย,
ภะทันเต ติ ภิกขู ภะคะวะโต	ภิกษุเหล่านั้นทูลรับว่า ข้าแต่พระองค์
ปัจจัสโสสุง,	ผู้เจริญ,
ภะคะวา เอตะทะโวจะ, เมตตายะ	ดูก่อน ภิกษุทั้งหลายเมตตาอันเป็นไป
ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา, อาเสวิตายะ	เพื่อความหลุดพ้นแห่งจิตนี้, อันบุคคล
ภาวิตายะ,	บำเพ็ญจนคุ้นแล้ว ทำให้มากแล้ว,
พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ,	คือ ชำนาญให้เป็นยวดยานของใจ,
วัตถุกะตายะ อนุฏฐิตายะ,	ให้เป็นที่อยู่ของใจตั้งไว้เป็นนิตย์,
ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ,	อันบุคคลสั่งสมอบรมแล้ว บำเพ็ญดีแล้ว,

เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขา,	ย่อมมีอานิสงส์ สิบเอ็ดประการ,
กะตะเม เอกาทะสะ,	อานิสงส์สิบเอ็ดประการ อะไรบ้าง,
๑. สุขัง สุปะติ,	คือ (ผู้เจริญเมตตาจิตนั้น) ย่อมหลับเป็นสุข,
๒. สุขัง ปะฏิพุชฌะติ,	ย่อมตื่นเป็นสุข,
๓. นะปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติ,	ไม่ฝันร้าย,
๔. มะนุสสานัง ปิโย โหติ,	เป็นที่รักของเหล่ามนุษย์ทั้งหลาย,
๕. อะมะนุสสานัง ปิโย โหติ,	เป็นที่รักของเหล่าอมนุษย์ทั้งหลาย,
๖. เทวะตารักขันติ,	เทวดาย่อมคุ้มครองรักษา,
๗. นาสสะอัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติ,	ไฟก็ดี ยาพิษก็ดี ศัตราก็ดี ย่อมทำอันตรายไม่ได้,
๘. ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติ,	จิตย่อมเป็นสมาธิได้เร็ว,
๙. มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติ,	ผิวหน้าย่อมผ่องใส,
๑๐. อะสัมมุฬ์โห กาลัง กะโรติ,	เป็นผู้ไม่หลง ทำกาลกิริยาตาย,
๑๑. อุตตะริง อัปปะฏิวิชฌันโต,	เมื่อยังไม่บรรลุคุณวิเศษ อันยิ่งๆ ขึ้นไป,
พ๎รัห๎มโล กูปะโค โหติ,	ย่อมเป็นผู้เข้าถึงพรหมโลก,
เมตตายะ ภิกขะเว เจโต วิมุตติยา,	ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย เมตตาอันเป็นไปเพื่อความหลุดพ้นแห่งจิตนี้,
อาเสวิตายะ, ภาวิตะยะ,	อันบุคคลบำเพ็ญจนคุ้น แล้วทำให้มากแล้ว,

พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ,	คือ ชำนาญ ให้เป็นยวดยานของใจ,
วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ,	ทำให้เป็นที่อยู่ของใจ ตั้งไว้เป็นนิตย์,
ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ,	อันบุคคลสั่งสมอบรมแล้วบำเพ็ญให้มากแล้ว,
อิเม เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาติ,	ย่อมมีอานิสงส์สิบเอ็ดประการ,
อิทะมะโว จะ ภะคะวา,	พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสธรรมปริยายอันนี้แล้ว,
อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต,	พระภิกษุทั้งหลายเหล่านั้น ก็มีใจยินดี,
ภาสิตัง อะภินันทุนติ,	พอใจในภาษิตของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,
อิติ.	ด้วยประการฉะนี้แล.

ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส.

(ขณะใช้สอยจีวร)

ปะฏิสังขา โยนิโส จีวะรัง	เราย่อมพิจารณาโดยแยบคาย
ปะฏิเสวามิ,	แล้วนุ่งห่มจีวร,
ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ,	เพียงเพื่อบำบัดความหนาว,

อุณ์หัสสะ ปะฏิฆาตายะ,	เพื่อบำบัดความร้อน,
ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริง	เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ
สะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,	ยุง ลม แดดและสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,
ยาวะเทวะ หิริโกปินะปะฏิจฉาทะ-นัตถัง ฯ	และเพียงเพื่อปกปิดอวัยวะ อันให้เกิดความละอาย,

(ขณะบริโภคอาหาร)

ปะฏิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะฏิเสวามิ,	เราย่อมพิจารณาโดยแยบคายแล้วฉันบิณฑบาต,
เนวะ ทะวายะ,	ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน,
นะ มะทายะ,	ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเมามัน เกิดกำลังพลังทางกาย,
นะ มัณฑะนายะ,	ไม่ให้เป็นไปเพื่อประดับ,
นะ วิภูสะนายะ,	ไม่ให้เป็นไปเพื่อตกแต่ง,
ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิติยา,	แต่ให้เป็นไปเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้,
ยาปะนายะ,	เพื่อความเป็นไปได้ของอัตภาพ,
วิหิงสุปะระติยา,	เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย,

พ๎รัห๎มะจะริยานุคคะหายะ,	เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรหมจรรย์,
อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปฏิหังขามิ,	ด้วยการทำอย่างนี้ เราย่อมระงับเสียได้ ซึ่งทุกขเวทนาเก่า คือความหิว,
นะวัญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสมิ,	และไม่ทำทุกขเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น,
ยาต๎รา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติ ฯ	อนึ่ง ความเป็นไปโดยสะดวกแห่งอัตภาพนี้ด้วย ความเป็นผู้หาโทษมิได้ด้วย และความเป็นอยู่โดยผาสุกด้วย จักมีแก่เรา ดังนี้.

(ขณะใช้สอยเสนาสนะ)

ปะฏิสังขา โยนิโส เสนาสะนัง ปะฏิเสวามิ,	เราย่อมพิจารณาโดยแยบคายแล้วใช้สอยเสนาสนะ,
ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ,	เพียงเพื่อบำบัดความหนาว,
อุณ๎หัสสะ ปะฏิฆาตายะ,	เพื่อบำบัดความร้อน,
ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,	เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบยุง ลม แดดและสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,
ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง ฯ	เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันจะพึงมีจากดินฟ้าอากาศ, และเพื่อความเป็นผู้ยินดีอยู่ได้ในที่หลีกเร้นสำหรับภาวนา.

(ขณะบริโภคคิลานเภสัช)

ปะฏิสังขา โยนิโส คิลานะปัจจยะ	เราย่อมพิจารณาโดยแยบคาย, แล้ว
เภสัชชะปะริกขารัง ปะฏิเสวามิ,	บริโภคเภสัชบริขารอันเกื้อกูลแก่คนไข้,
ยาวะเทวะ อุปปันนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง	เพียงเพื่อบำบัดทุกขเวทนาอันบังเกิดขึ้นแล้ว, มีอาพาธต่างๆ
ปะฏิฆาตายะ,	เป็นมูล,
อัพ๎ยาปัชฌะปะระมะตายะติ ฯ	เพื่อความเป็นผู้ไม่มีโรคเบียดเบียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้.

ธาตุปะฏิกูละปัจจะเวกขะณะปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ธาตุปะฏิกูละปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส.

ขณะรับจีวร

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง	สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตาม
ธาตุมัตตะเมเวตัง,	ธรรมชาติเท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิจ,
ยะทิทัง จิวะรัง ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,	สิ่งเหล่านี้คือจีวร และบุคคลผู้ใช้สอยจีวรนั้น,
ธาตุมัตตะโก,	เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ,
นิสสัตโต,	มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน,

นิชชีโว,	มิได้เป็นชีวะ อันเป็นบุรุษบุคคล,
สุญโญ,	ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน,
สัพพานิ ปะนะ อิมานิ จีวะรานิ อุชิคุจฉะนียานิ,	ก็จีวรทั้งหมดนี้ ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม,
อิมัง ปูติกายัง ปัต์วา,	ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิจนี้แล้ว,
อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ ฯ	ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน.

(ขณะรับบิณฑบาต)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,	สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิจ,
ยะทิทัง ปิณฑะปาโต ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,	สิ่งเหล่านี้คือ บิณฑบาต และบุคคลผู้บริโภค บิณฑบาตนั้น,
ธาตุมัตตะโก,	เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ,
นิสสัตโต,	มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน,
นิชชีโว,	มิได้เป็นชีวะ อันเป็นบุรุษบุคคล,
สุญโญ,	ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน,

สัพโพ ปะนายัง ปิณฑะปาโต	ก็บิณฑบาตทั้งหมดนี้ ไม่เป็นของ
อะชิคุจฉะนีโย,	น่าเกลียด มาแต่เดิม,
อิมัง ปูติกายัง ปัต์วา,	ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิจนี้แล้ว,
อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายันติ,	ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน.

(ขณะรับเสนาสนะ)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง	สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตาม
ธาตุมัตตะเมเวตัง,	ธรรมชาติเท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิจ,
ยะทิทัง เสนาสะนัง ตะทุปะภุญชะโก	สิ่งเหล่านี้คือ เสนาสนะ และ
จะ ปุคคะโล,	บุคคลผู้ใช้สอยเสนาสนะนั้น,
ธาตุมัตตะโก,	เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ,
นิสสัตโต,	มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน,
นิชชีโว,	มิได้เป็นชีวะ อันเป็นบุรุษบุคคล,
สุญโญ,	ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน,
สัพพานิ ปะนะ อิมานิ เสนาสะนานิ	ก็เสนาสนะทั้งหมดนี้ ไม่เป็นของ
อะชิคุฉะนียานิ,	น่าเกลียด มาแต่เดิม,

อิมัง ปูติกายัง ปัต์วา	ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิจนี้แล้ว,
อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ ฯ	ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน.

(ขณะรับคิลานเภสัช)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,	สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิจ,
ยะทิทัง คิลานะปัจจยะ เภสัชชะปะริกขาโร,	สิ่งเหล่านี้คือ เภสัชบริขารอันเกื้อกูลแก่คนไข้,
ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,	และบุคคลผู้บริโภคเภสัชบริขารนั้น,
ธาตุมัตตะโก,	เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ,
นิสสัตโต,	มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน,
นิชชีโว,	มิได้เป็นชีวะ อันเป็นบุรุษบุคคล,
สุญโญ,	ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน,
สัพโพ ปะนายัง คิลานะปัจจะยะ เภสัชชะปะริกขาโร อะชิคุจฉะนีโย,	ก็คิลานะเภสัชบริขารทั้งหมดนี้ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม,
อิมัง ปูติกายัง ปัต์วา	ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิจนี้แล้ว,

อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายันติ ฯ ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียด
อย่างยิ่งไปด้วยกัน, ดังนี้.

อุณหิสสะวิชชะยะคาถา

อัตถิ อุณ์หิสสะ วิชะโย ธัมโม โลเก อะนุตตะโร
สัพพะสัตตะหิตัตถายะ ตัง ต๎วัง คัณหาหิ เทวะเต
ปะริวัชเช ราชะทัณเฑ อะมะนุสเสหิ ปาวะเก
พะยัคเฆ นาเค วิเส ภูเต อะกาละมะระเณนะ วา
สัพพัส๎มา มะระณา มุตโต ฐะเปต๎วา กาละมาริตัง
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
สุทธะสีลัง สะมาทายะ ธัมมัง สุจะริตัง จะเร
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
ลิกขิตัง จินติตัง ปูชัง ธาระณัง วาจะนัง คะรุง
ปะเรสัง เทสะนัง สุต๎วา ตัสสะ อายุ ปะวัฑฒะตีติ

วันทา (เล็ก)

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปาทะวะลัญชะนะ

มะการัง กะโรมะเสฯ

วันทามิ เจติยัง สัพพัง สัพพัฏฐาเน สุปะติฏฐิตัง

สารีริกะธาตุ มะหาโพธิง พุทธะรูปัง สะกะลัง สะทา ฯ

วันทามิ พุทธัง ภะวะปาระติณณัง

ติโลกะเกตุง ติภะเวกะนาถัง

โย โลกะเสฏโฐ สะกะลัง กิเลสัง

เฉต์วานะ โพเธสิ ชะนัง อะนันตัง ฯ

ยัง นัมมะทายะ นะทิยา ปุลิเน จะ ตีเร

ยัง สัจจะพันธะคิริเก สุมะนาจะลัคเค

ยัง ตัตถะ โยนะกะปุเร มุนิโน จะ ปาทัง

ตัง ปาทะลัญชะนะมะหัง สิระสา นะมามิ

สุวัณณะมาลิเก สุวัณณะปัพพะเต

สุมะนะกูเฏ โยนะกะปุเร นัมมะทายะ นะทิยา

ปัญจะปาทะวะรัง ฐานัง อะหัง วันทามิ ทูระโต ฯ

อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง

นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง

ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง

ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโย ฯ

อามันตะยามิ โว ภิกขะเว

ปะฏิเวทะยามิ โว ภิกขะเว

ขะยะวะยะธัมมา สังขารา

อัปปะมาเทนะ สัมปาเทถาติ ฯ

เทวธรรม

หิริ โอตัปปะสัมปันนา สุกกะธัมมะสะมาหิตา

สันโต สัปปุริสา โลเก เทวะธัมมาติ วุจจะเร ฯ

โหตุ สัพพัง

โหตุ สัพพัง สุมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา

สัพพะพุทธานุภาเวนะ โสตถี โหนตุ นิรันตะรัง,

โหตุ สัพพัง สุมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา

สัพพะธัมมานุภาเวนะ โสตถี โหนตุ นิรันตะรัง,

โหตุ สัพพัง สุมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา

สัพพะสังฆานุภาเวนะ โสตถี โหนตุ นิรันตะรัง ฯ

สัพพะปัตติทานะคาถา
(กรวดน้ำตอนเช้า)

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง สัพพะปัตติทานะคาถาโย ภะณามะ เส.

ปุญญัสสิทานิ กะตัสสะ ยานัญญานิ กะตานิ เม เตสัญจะ ภาคิโน โหนตุ สัตตา นันตาปปะมาณะกา,	สัตว์ทั้งหลายไม่มีที่สิ้นสุดไม่มี ประมาณจงมีส่วนแห่งบุญที่ ข้าพเจ้า ได้ทำในบัดนี้ และแห่ง บุญอื่นที่ได้ทำไว้ก่อนแล้ว,
เย ปิยา คุณะวันตา จะ มัยหัง มาตาปิตาทะโย,	คือจะเป็นสัตว์เหล่าใด, ซึ่งเป็นที่รัก ใคร่และมีบุญคุณ เช่น มารดาบิดา ของข้าพเจ้าเป็นต้น ก็ดี,
ทิฏฐาเม จาปยะทิฏฐา วา อัญเญ มัชฌัตตะเวริโน,	ที่ข้าพเจ้าเห็นแล้ว หรือ ไม่ได้เห็น ก็ดี สัตว์เหล่าอื่นที่เป็นกลางๆ หรือเป็นคู่เวรกัน ก็ดี,
สัตตา ติฏฐันติ โลกัสมิง เต ภุมมา จะตุโยนิกา ปัญเจกะจะตุโวการา สังสะรันตา ภะวาภะเว,	สัตว์ทั้งหลาย ตั้งดำรงอยู่ในโลก, อยู่ในภูมิทั้งสาม, อยู่ในกำเนิดทั้งสี่, มีขันธ์ห้าขันธ์ มีขันธ์ขันธ์เดียว มีขันธ์สี่ขันธ์, กำลังท่องเที่ยวอยู่ใน ภพน้อย ภพใหญ่ก็ดี,

ญาตัง เย ปัตติทานัมเม อะนุโมทันตุ เต สะยัง,

สัตว์เหล่าใดรู้ส่วนบุญที่ข้าพเจ้าแผ่ให้แล้ว, สัตว์เหล่านั้นจงอนุโมทนาเองเถิด,

เย จิมัง นัปปะชานันติ เทวา เตสัง นิเวทะยุง,

ส่วนสัตว์เหล่าใด ยังไม่รู้ส่วนบุญนี้, ขอเทวดาทั้งหลายจงบอกสัตว์เหล่านั้นให้รู้,

มะยา ทินนานะ ปุญญานัง อะนุโมทะนะเหตุนา,

เพราะเหตุที่ได้อนุโมทนาส่วนบุญที่ข้าพเจ้าแผ่ให้แล้ว, ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงจงอนุโมทนาเองเถิด,

สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุขะชีวิโน,

จงเป็นผู้ไม่มีเวร อยู่เป็นสุขทุกเมื่อเถิด,

เขมัปปะทัญจะ ปัปโปนตุ เตสาสา สิชฌะตัง สุภา.

จงถึงบทอันเกษมกล่าว คือ พระนิพพาน, ความปรารถนาที่ดีงามของสัตว์ เหล่านั้นจงสำเร็จเถิด.

บทกรวดน้ำยังกิญจิ

ยังกิญจิ กุสะลัง กัมมัง กัตตัพพัง	กุศลกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง
กิริยัง มะมะ กาเยนะ วาจายะ	ซึ่งควรทำด้วยกาย วาจา ใจ เป็น
มะนะสา ติทะเส สุคะตัง กะตัง,	เหตุให้เกิดในไตรทสเทวสถาน
	ได้ง่าย เราได้ทำแล้ว,
เย สัตตา สัญญิโน อัตถิ	สัตว์ทั้งหลาย เหล่าใด ที่มีสัญญา
เย จะ สัตตา อะสัญญิโน,	ก็ดี สัตว์ทั้งหลายเหล่าใดที่ไม่มี
	สัญญาก็ดี,
กะตัง ปุญญะผะลัง มัยหัง สัพเพ	สัตว์ทั้งหลายเหล่านั้นทั้งหมด
ภาคี ภะวันตุ เต,	จงมีส่วนได้เสวยผลบุญที่ข้าพเจ้า
	กระทำแล้ว,
เยตัง กะตัง สุวิทิตัง ทินนัง ปุญญะผะลัง	บรรดาสัตว์ทั้งหลายเหล่าใด
มะยา เย จะ ตัตถะ นะ ชานันติ	ที่ไม่รู้ว่าเราให้ส่วนบุญ
เทวา คันต์วา นิเวทะยุง,	ขอทวยเทพเจ้าจงได้ไปบอกให้รู้,
สัพเพ โลกัมหิ เยสัตตา	บรรดาสัตว์ทั้งหมดในโลกที่เลี้ยงชีวิต
ชีวันตาหาระเหตุกา,	ด้วยอาหาร,
มะนุญญัง โภชะนัง สัพเพ ละภันตุ	ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งหมด จงมี
มะมะ เจตะสาติ ฯ	อาหารที่พอใจ ด้วยจิตที่เราคิด
	เทอญ.

เทวะตาทิปัตติทานะคาถา

(หันทะ มะยัง เทวะตาทิปัตติทานะคาถาโย ภะณามะ เส)

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสินี	เทพยดาทั้งหลายเหล่าใด มีปกติ
ถูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง,	อยู่ในวิหารสิงสถิตที่เรือนพระสถูป
	ที่เรือนโพธิ์ ในที่นั้นๆ,
ตา ธัมมะทาเนนะ ภะวันตุ ปูชิตา	เทพยดาทั้งหลายเหล่านั้น เป็น
โสตถิง กะโรน เตธะ วิหาระมัณฑะเล,	ผู้อันเราทั้งหลายบูชาแล้ว ด้วย
	ธรรมทานขอจงทำซึ่งความเจริญ
	ในมณฑลวิหารนี้,
เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว	พระภิกษุทั้งหลาย ที่เป็นพระเถระ
สารามิกา ทานะปะตี่อุปาสะกา,	ก็ดี เป็นพระมัชฌิมะก็ดี ที่ยังใหม่
	เป็นพระนวกก็ดี อุบาสกอุบาสิกา
	ทั้งหลายก็ดี,
คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา	ที่เป็นทานบดีก็ดี พร้อมด้วย
สัปปาณะภูตา สุขิตา ภะวันตุ เต,	อารามิกชนก็ดี ชนทั้งหลายเหล่าใด
	ที่เป็นชาวบ้านก็ดี เป็นชาวเมือง
	ก็ดี ที่เป็นชาวนิคมก็ดีที่เป็นอิสระ
	ก็ดี ขอชนทั้งหลายเหล่านั้น จง
	เป็นผู้มีความสุขทุกเมื่อเถิด,
ชะลาพุชา เยปิ จะ อัณฑะสัมภะวา	สัตว์ทั้งหลายที่เกิดจากครรภ์ก็ดี

สังเสทะชาตา อะถะโวปะปาติกา, ที่เกิดจากฟองไข่ก็ดี ที่เกิดในเถ้าไคลก็ดี ที่เกิดขึ้นโตทีเดียวก็ดี,

นิยยานิกัง ธัมมะวะรัง ปะฏิจจะเต
สัพเพปิ ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยัง, สัตว์ทั้งหลายแม้ทั้งปวงเหล่านั้นได้อาศัยซึ่งธรรมอันประเสริฐ เป็นนิยยานิกธรรม ประกอบในอันนำผู้ปฏิบัติให้ออกไปจากสังสารทุกข์ จงกระทำซึ่งความสิ้นไปพร้อมแห่งทุกข์เถิด,

ฐาตุ จิรัง สะตัง ธัมโม
ธัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา, ขอธรรมของสัตบุรุษทั้งหลายจงตั้งอยู่นาน ขอบุคคลทั้งหลายผู้ทรงไว้ซึ่งธรรม จงดำรงอยู่นาน,

สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ
อัตถายะ จะ หิตายะ จะ, ขอพระสงฆ์จงมีความสามัคคีพร้อมเพรียงกัน ในอันทำซึ่งประโยชน์และสิ่งอันเกื้อกูลเถิด,

อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม
สัพเพปิ ธัมมะจาริโน, ขอพระสัทธรรมจงรักษาไว้ซึ่งเราทั้งหลาย แล้วจงรักษาไว้ซึ่งบุคคลผู้ประพฤติซึ่งธรรมแม้ทั้งปวง,

วุฑฒิง สัมปาปุเณยยามะ
ธัมเม อะริยัปปะเวทิเต, ขอเราทั้งหลาย พึงถึงพร้อมซึ่งความเจริญในธรรม ที่พระอริยเจ้าประกาศไว้แล้วเถิด,

ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ	ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็น
ปาณิโน พุทธะสาสะเน,	ผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา,
สัมมา ธารัง ปะเวจฉันโต	ขอฝนทั้งหลายจงหลั่งลงตกต้องตาม
กาเล เทโว ปะวัสสะตุ,	ฤดูกาล,
วุฑฒิภาวายะ สัตตานัง	ขอฝนจงนำความสำเร็จมาสู่พื้นปฐพี
สะมิทธัง เนตุ เมทะนิง,	เพื่อความเจริญแก่สัตว์ทั้งหลาย,
มาตา ปิตา จะ อัต์ระชัง	มารดาและบิดา ย่อมรักษาบุตรที่เกิด
นิจจัง รักขันติ ปุตตะกัง,	ในตน. เป็นนิจ ฉันใด,
เอวัง ธัมเมนะ ราชาโน	ขอพระราชาจงปกครองประชาชน
ปะชัง รักขันตุ สัพพะทา ฯ	โดยความชอบธรรม ในกาลทุกเมื่อ
	ฉันนั้นเทอญ.

แผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ,	ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข,
นิททุกโข โหมิ,	ปราศจากความทุกข์,
อะเวโร โหมิ,	ปราศจากเวร,
อัพ์ยาปัชโชโหมิ,	ปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง,
อะนีโฆ โหมิ,	ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ,
สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ ฯ	มีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้น
	จากทุกข์ภัยทั้งหมดทั้งสิ้น เทอญ.

แผ่เมตตาให้กับบุคคลทั่วไป

สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น,
อะเวรา โหนตุ,	จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรต่อกันและกันเลย,
อัพ์ยาปัชฌา โหนตุ,	จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย,
อะนีฆา โหนตุ,	จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย,
สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ	จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด.

คำอธิษฐาน

ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิษฐานด้วยอำนาจแห่งบุญกุศล และบุญญาบารมีที่ข้าพเจ้าทั้งหลายได้บำเพ็ญ มีการให้ทาน รักษาศีล ไหว้พระ สวดมนต์ เจริญจิตตกรรมฐานภาวนาแล้วในวันนี้ ขอจงเป็นพลวปัจจัย เป็นอุปนิสัยตามส่งให้เกิดปัญญาญาณ บรรลุรู้แจ้งอริยสัจจธรรมทั้ง ๔ ประการ ขององค์สมเด็จพระบรมศาสดาจารย์ ทั้งชาตินี้และชาติหน้า ตลอดชาติอย่างยิ่ง จนถึงซึ่งความพ้นทุกข์ คือ พระนิพพาน ในอนาคตกาลเบื้องหน้านี้ เทอญ.

คำแผ่เมตตาอุทิศผลบุญ

ตั้งจิตอุทิศผลบุญกุศลแผ่ไปให้ไพศาล ถึงบิดามารดา ครูอาจารย์ ทั้งลูกหลานญาติมิตรสนิทกัน อีกทั้งคนที่เคยร่วมงานการทั้งหลาย ขอจงได้ส่วนกุศลผลของฉัน ทั้งเจ้ากรรม นายเวร และเทวัญ ขอให้ท่านได้ส่วนกุศลผลนี้เทอญ.

คำอธิษฐาน

ข้าพเจ้าขอตั้งสัจจะอธิษฐาน ด้วยอานุภาพแห่งบุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแล้ว จงเป็นพลวปัจจัย เป็นนิสัยตามส่งให้เกิดปัญญาญาณ ทั้งชาตินี้และชาติหน้าตลอดชาติอย่างยิ่ง จนถึงความพ้นทุกข์ คือ พระนิพพานในอนาคตกาลเบื้องหน้านี้ เทอญ.

คาถาหัวใจพาหุง

พา มา นา อุ กะ สะ นะ ทุ

คาถานี้ ให้ภาวนาครบ ๑๐๘ คาบ จะประสบโชคลาภ ยศ สุข สรรเสริญ แคล้วคลาดศัตรูหมู่มารร้าย กันภูตผี ปีศาจ มารบกวนสิงสู่

หัวใจพระคาถาชินบัญชร (ฉบับย่อ)

ชะ จะ ตะ สะ สี สัง หะ โก

ทะ กะ เก นิ กุ โส ปุ เถ

เส เอ ชะ ระ ธะ ขะ อา ชิ

วา อา วะ ชิ สะ อิ ตังฯ

ภาค ๔
ทำวัตรเย็นแปล

คำบูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง ปูเชมิ, ข้าพเจ้าขอบูชาพระพุทธเจ้า, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้,

อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง ปูเชมิ, ข้าพเจ้าขอบูชาพระธรรม, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้,

อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง ปูเชมิ, ข้าพเจ้าขอบูชาพระสงฆ์, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้,

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ. ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน.

(กราบลง ๑ ครั้ง)

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว,

ธัมมัง นะมัสสามิ. ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม.

(กราบลง ๑ ครั้ง)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นะมามิ. ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์.

(กราบลง ๑ ครั้ง)

ปุพพะภาคะนะมะการ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต, ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

อะระหะโต, ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทธัสสะ. ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

(ตั้งนะโม ๓ จบ)

พุทธานุสสติ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.

ตังโข ปะนะ ภะคะวันตัง ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มี

เอวัง กัล์ยาโณ กิตติสัทโท พระภาคเจ้านั้น ได้ฟุ้งไปแล้วอย่างนี้ว่า,

อัพภุคคะโต,

อิติปิ โส ภะคะวา, เพราะเหตุอย่างนี้ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น,

อะระหัง,	เป็นผู้ไกลจากกิเลส,
สัมมาสัมพุทโธ,	เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
วิชชาจะระณะสัมปันโน,	เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,
สุคะโต,	เป็นผู้ไปดีแล้ว,
โลกะวิทู,	เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,	เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้ อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,
สัตถา เทวะมะนุสสานัง,	เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,
พุทโธ,	เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,
ภะคะวา ติ.	เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ ดังนี้.

พุทธาภิคีติ

(กล่าวนำ) **หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส.**

พุทธ์วาระหันตะวะระตาทิ คุณาภิยุตโต,	พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณ เป็นต้น,
สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต,	มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณและพระกรุณาอันบริสุทธิ์,
โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร,	พระองค์ใด ทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน ดุจอาทิตย์ทำบัวให้บาน,

วันทามะหัง ตะมะระณัง	ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ ผู้ไม่มีกิเลส
สิระสา ชิเนนทัง,	พระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า,
พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง	พระพุทธเจ้า พระองค์ใด เป็นสรณะ
เขมะมุตตะมัง,	อันเกษมสูงสุด ของสัตว์ทั้งหลาย,
ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง	ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,	อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกถึง องค์ที่หนึ่งด้วยเศียรเกล้า,
พุทธัสสาหัส์มิ ทาโส *(ทาสี) วะ	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า
พุทโธ เม สามิกิสสะโร,	พระพุทธเจ้าเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,
พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และ
วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,	ทรงไว้ซึ่งประโยชน์ แก่ข้าพเจ้า,
พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญ-	ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้
ชีวิตัญจิทัง,	แด่พระพุทธเจ้า,
วันทันโตหัง *(ตี้หัง) จะริสสามิ	ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม
พุทธัสเสวะ สุ โพธิตัง,	ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า,
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง	สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้า
พุทโธ เม สะระณัง วะรัง,	เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้ ข้าพเจ้าพึง
วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,	เจริญในพระศาสนาของพระศาสดา,
พุทธัง เม วันทะมาเนนะ *(มานายะ)	ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้าได้

ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,	ขวนขวายบุญใด ในบัดนี้,
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง	อันตรายทั้งปวงอย่าได้ มีแก่ข้าพเจ้า
ตัสสะ เตชะสา.	ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(หมอบกราบลงกล่าวคำพร้อมกัน)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,	ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,
พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,	กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำ-แล้วในพระพุทธเจ้า,
พุทโธ ปะฏิคคัณ์หะตุ อัจจะยันตัง,	ขอพระพุทธเจ้า จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ.	เพื่อการสำรวมระวัง ในพระพุทธเจ้าในกาลต่อไป.

ถ้าเป็นอุบาสิกาสวดเปลี่ยนคำว่า **ทาโส เป็น **ทาสี.***

__โตหัง__ เป็น __ตีหัง__, __มาเนนะ__ เป็น __มานายะ__

ธัมมานุสสติ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.

ส์วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,	พระธรรม เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว,
สันทิฏฐิโก,	เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง,
อะกาลิโก,	เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,

เอหิปัสสิโก,	เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่า ท่านจงมาเถิด,
โอปะนะยิโก,	เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาในตัว,
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ.	เป็นสิ่งที่ผู้รู้ ก็รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้.

ธัมมาภิคีติ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส.

ส์วากขาตะตาทิคุณะ-	พระธรรมเป็นสิ่งที่ประเสริฐ
โยคะวะเสนะ เสยโย,	ประกอบด้วยคุณ คือ ความที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว เป็นต้น,
โย มัคคะปากะปะริยัตติ	เป็นธรรมอันจำแนกเป็นมรรค ผล ปริยัติ
วิโมกขะเภโท,	และนิพพาน,
ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี,	เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม จากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว,
วันทามะหัง ตะมะหะรัง	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น
วะระธัมมะเมตัง,	อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด,
ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง	พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด
สะระณัง เขมะมุตตะมัง,	ของสัตว์ทั้งหลาย,
ทุติยานุสสะติฏฐานัง	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น อันเป็นที่ตั้ง
วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,	แห่งความระลึก องค์ที่สองด้วยเศียรเกล้า,

ธัมมัสสาหัส์มิ ทาโส (ทาสี) วะ	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม
ธัมโม เม สามิกิสสะโร,	พระธรรมเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,
ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์และ
วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,	ทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,
ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ	ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้
สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,	แด่พระธรรม,
วันทันโตหัง (ตี่หัง) จะริสสามิ	ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ จักประพฤติตาม
ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,	ซึ่งความเป็นธรรมดีของพระธรรม,
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง	สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรม
ธัมโม เม สะระณัง วะรัง,	เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้ ข้าพเจ้าพึง
วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,	เจริญในพระศาสนาของพระศาสดา,
ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ)	ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม
ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,	ได้ขวนขวายบุญใด ในบัดนี้,
สัพเพปิ อันตะรายา เม	อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า
มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.	ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(หมอบกราบลงกล่าวคำพร้อมกันว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,	ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,
ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,	กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระธรรม,

ธัมโม ปะฏิคคัณ์หะตุ อัจจะยันตัง,	ขอพระธรรม จงงดซึ่งโทษล่วงเกิน อันนั้น,
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม.	เพื่อการสำรวมระวัง ในพระธรรม ในกาลต่อไป.

สังฆานุสสติ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต	สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
สาวะกะสังโฆ,	หมู่ใด ปฏิบัติดีแล้ว,
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต	สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
สาวะกะสังโฆ,	หมู่ใด ปฏิบัติตรงแล้ว,
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต	สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
สาวะกะสังโฆ,	หมู่ใด ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,
สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต	สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
สาวะกะสังโฆ,	หมู่ใด ปฏิบัติสมควรแล้ว,
ยะทิทัง,	ได้แก่ บุคคลเหล่านี้ คือ,
จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ	คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวบุรุษ
ปุริสะปุคคะลา,	ได้ ๘ บุรุษ,
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	นั่นแหละสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
อาหุเนยโย,	เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนยโย,	เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,
ทักขิเณยโย,	เป็นสงฆ์ควรรับทักษิณาทาน,
อัญชะลีกะระณีโย,	เป็นสงฆ์ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสา ติ.	เป็นเนื้อนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้.

สังฆาภิคีติ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส.

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาทิยุตโต,	พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม ประกอบด้วยคุณ มีความปฏิบัติดีเป็นต้น,
โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ,	เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐ ๘ จำพวก,
สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต,	มีกายและจิต อันอาศัยธรรมมีศีลเป็นต้น อันบวร,
วันทามะหัง ตะมะริยานะคะณัง สุสุทธัง,	ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้น อันบริสุทธิ์ด้วยดี,
สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,	พระสงฆ์หมู่ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด ของสัตว์ทั้งหลาย,
ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง	ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น อันเป็น

สิเรนะหัง,	ที่ตั้งแห่งความระลึก องค์ที่สามด้วยเศียรเกล้า,
สังฆัสสาหัส์มิ ทาโส (ทาสี) วะ	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์ พระสงฆ์
สังโฆ เม สามิกิสสะโร,	เป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,
สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์
วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,	และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,
สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ	ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้
สารีรัญชีวิตัญจิทัง,	แด่พระสงฆ์,
วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ	ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม
สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง,	ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์,
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม	สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์
สะระณัง วะรัง,	เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง	ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้ ข้าพเจ้าพึง
สัตถุสาสะเน,	เจริญในพระศาสนาของพระศาสดา,
สังฆัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ)	ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์
ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,	ได้ขวนขวายบุญใด ในบัดนี้,
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง	อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า
ตัสสะ เตชะสา,	ด้วยเดชแห่งบุญนั้น,

(หมอบกราบลงกล่าวคำพร้อมกันว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,	ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว ในพระสงฆ์,

สังโฆ ปะฏิคคัณ์หะตุ อัจจะยันตัง, ขอพระสงฆ์จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ. เพื่อการสำรวมระวังในพระสงฆ์ ในกาลต่อไป.

นมัสการพระอรหันต์ ๘ ทิศ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง สะระภัญญเญนะ พุทธะมังคะละคาถาโย ภะณามะ เส ฯ

สัมพุทโธ ทิปะทัง เสฏโฐ นิสินโน เจวะ มัชฌิเม
โกณฑัญโญ ปุพพะภาเค จะ อาคะเณยเย จะ กัสสะโป
สารีปุตโต จะ ทักขิเณ หะระติเย อุปาลี จะ
ปัจฉิเมปิ จะ อานันโท พายัพเพ จะ คะวัมปะติ
โมคคัลลาโน จะ อุตตะเร อิสาเณปิ จะ ราหุโล
อิเม โข มังคะลา พุทธา สัพเพ อิธะ ปะติฏฐิตา
วันทิตา เต จะ อัมเหหิ สักกาเรหิ จะ ปูชิตา
เอเตสัง อานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ โน ฯ

อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง
นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง
ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง
ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโย ฯ

คำบูชาพระพุทธสิหิงค์

(กล่าวนำ)

หันทะ มะยัง พุทธะปะสังสา คาถาโย พุทธะสิหิงโค นามะ ภะณามะ เส.

(รับ) **อิติ ปะวะระสิหิงโค** **อุตตะมะยะโสปิ เตโช**

ยัตถะ กัตถะ จิตโตโส **สักกาโร อุปาโท**

สะการะ พุทธะสาสะนัง **โชตะยันโตวะ ทีโป**

สุระนะเรหิ มะหิโต **ธะระมาโนวะ พุทโธติ ฯ**

คำแปล

พุทธะสิหิงคา อุบัติมา ณ แดนใด

ประเสริฐ ธ เกริกไกร ดุจกายพระศาสดา

เป็นที่เคารพน้อม มนุษย์พร้อมทั้งเทวา

เปรียบเช่นชวาลา ศาสนาที่ยืนยง

เหมือนหนึ่งพระสัมพุทธ สุวิสุทธิ์พระชนม์คง

แดนในพระดำรง พระศาสน์คงก็จำรูญ

ด้วยเดชสิทธิศักดิ์ ธ พิทักษ์อนุกูล

พระศาสน์บ่มีสูญ พระเพิ่มพูนมหิทธา

ข้าฯ ขอเคารพน้อม วจีค้อมขึ้นบูชา

พิทักษ์ ธ รักษา พระศาสน์มาตลอดกาล

ปวงข้าฯ จะประกาศ พุทธศาสน์ให้ไพศาล

ขอพระอภิบาล ชินมารนิรันดร์ เทอญ.

แม่ชีอุ่นเรือน เนียมลิ้ม

สวดทุกเช้าค่ำ ก่อนนอน ก่อนออกจากบ้าน จักเกิดลาภผลอันสุจริต เป็นสิริมงคล คุ้มครองป้องกัน แคล้วคลาดจากภัย

พระชินบัญชรคาถา

ชะยาสะนาคะตา พุทธา เชตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา
ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา
สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร
หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัส์มิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก
ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก
เกสันโต ปิฏฐิภาคัส์มิง สุริโยวะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว
กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร
ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลี นันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเฏ ติละกา มะมะ

เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง
ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสัณฐิตา
ชินา นานา วะระสังยุตตา สัตตัปปาการะลังกะตา
วาตะปิตตาทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตุปัททะวา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร
ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหี (ฮี) ตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา
อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตูปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโค
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติ ฯ

ภาค ๕

อาราธนาพระปริตร

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ ทุกขะ วินาสายะ ปะริตตัง พ์รูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ ภะยะ วินาสายะ ปะริตตัง พ์รูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ โรคะ วินาสายะ ปะริตตัง พ์รูถะ มังคะลัง

คำอาราธนาธรรม

พ์รัห์มา จะ โลกา ธิปะตี สะหัมปะติ
กัตอัญชะลี อันธิวะรัง อะยะจะถะ
สันตีธะ สัตตาป ประระชักขะชาติกา
เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง

ท้าวสหัมบดีพรหม เป็นบรมในโลกา
ทรงฤทธิศักดา กว่าบริษัททุกหมู่พรหม
น้อมหัสนมัสการ สถิตอาสน์ ณ ที่สม-
ควรแล้วจึงบังคม ชุลีบาทพระศาสดา
ขอพรบวรเลิศ สุดประเสริฐมโหฬาร์
ปวงสัตว์ในโลกา กิเลสน้อยก็ยังมี
ขอองค์พระจอมปราชญ์ บริสุทธิ์พระอินทรีย์

โปรดปวงประชานี้ ให้เห็นแจ้งถึงแสงธรรม
นิมนต์ท่านเจ้าข้า ผู้ปรีชาอันเลิศล้ำ
โปรดแสดงพระสัทธรรม เทศนาและวาที่
ขอเชิญพระคุณท่าน ผู้เปรียบปานพระชินสีห์
โปรดเผยพระธรรมชี้ ให้กระจ่างสว่าง เทอญ.

สวดรับพระ

(ขึ้น) **เย จะ พุทธา อะตีตา จะ** (รับ) **เย จะ พุทธา อะนาคะตา**
ปัจจุปันนา จะ เย พุทธา อะหัง วันทามิ สัพพะโส
เย จะ ธัมมา อะตีตา จะ เย จะ ธัมมา อะนาคะตา
ปัจจุปันนา จะ เย ธัมมา อะหัง วันทามิ สัพพะโส
เย จะ สังฆา อะตีตา จะ เย จะ สังฆา อะนาคะตา
ปัจจุปันนา จะ เย สังฆา อะหัง วันทามิ สัพพะโส
(ขึ้น) **นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง** (รับ) **พุทโธ เม สะระณัง วะรัง**
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา
พุทธะเตเชนะ ธัมมะเตเชนะ สังฆะเตเชนะ
เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา พรหมมา วิหาโร.

สวดมนต์ชุมนุมเทวดา

(ถ้าจะสวดเจ็ดตำนานใช้)

สะรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง มะรินทัง

ปะริตตานุภาโว สะทา รักขะตูติ

ผะริต์วานะ เมตตัง สะเมตตา ภะทันตา

อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภะณันตุ

ท่านผู้เจริญทั้งหลาย ผู้มีเมตตา จงแผ่ไมตรีจิต ด้วยคิดว่าขออานุภาพพระปริตร จงรักษาพระราชาผู้เป็นเจ้าแห่งนรชน พร้อมด้วยราชสมบัติ พร้อมด้วยพระราชวงศ์ พร้อมด้วยเสนามาตย์ แล้วอย่ามีจิตใจฟุ้งซ่าน ตั้งใจสวดพระปริตร

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิเข วิมาเน ทีเปรัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต ภุมมา จายันตุเทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตาสันติเก ยังมุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ ฯ

ขอเชิญเหล่าเทพเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในสวรรค์ ชั้นกามภพก็ดี รูปภพก็ดี แลภุมเทวาซึ่งสถิตอยู่ในวิมานเหนือยอดเขา และหุบผาก็ดี ในอากาศก็ดี ในเกาะก็ดี ในแว่นแคว้นก็ดี ในบ้านก็ดี ในที่ไร่นาก็ดี แลยักษ์ แลคนธรรพ์ แลนาคซึ่งสถิตอยู่ในน้ำแลบนบก แลในที่อันไม่เรียบราบก็ดี ซึ่งอยู่ในที่ใกล้เคียงจงมาประชุมพร้อมกันในสถานที่นี้ คำใดเป็นคำของพระมุนีผู้ประเสริฐ ท่านสัปบุรุษทั้งหลาย จงสดับคำนั้นแห่งข้าพเจ้า

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลควรฟังธรรม

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลควรฟังธรรม

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ฯ

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลควรฟังธรรม

(ถ้าจะสวดสิบสองตำนานใช้)

สะมันตา จักกะวาเฬสุ อัต๎ราคัจฉันตุ เทวะตา

สัทธัมมัง มุนิราชัสสะ สุณันตุ สัคคะโมกขะทัง ฯ

ขอเทพยดาในรอบจักรวาลทั้งหลาย จงมาประชุมพร้อมกันในสถานที่นี้ จงฟังซึ่งพระสัทธรรมอันในสวรรค์และนิพพาน ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นเจ้าแห่งมุนี

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิเข วิมาเน ฯ

(เหมือนเจ็ดตำนานไปจนจบ)

(ตั้งนะโม ๓ จบ)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ,

ติสะระณะคะมะนะนาปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง ติสะระณะคะมะนาปาธัง ภะณามะ เส.

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ,

บทสัมพุทเธ

สัมพุทเธ อัฏฐะวีสัญจะ ท๎วาทะสัญจะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันต๎วา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต,

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัญจะ จะตุวีสะติสะหัสสะเก
ทะสะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันต๎วา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต,

สัมพุทเธ นะวุตตะระสะเต อัฏฐะจัตตาฬีสะสะหัสสะเก
วีสะติสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัญมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันต์วา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

(ถ้าไม่สวด สัมพุทเธ จะสวด นะมะการะสิทธิคาถา แทนก็ได้)

นะมะการะสิทธิคาถา

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏโฐ
สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต
ปาเปสิ เขมัง ชะนะตัง วิเนยยัง ฯ
พุทธัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ
โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ ฯ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ
ธัมโม ธะโช โย วิยะ ตัสสะ สัตถุ
ทัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทธิมัคคัง
นิยยานิโก ธัมมะธะรัสสะ ธาริ
สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณโณ
ธัมมัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ

โมหัปปะทาลัง อุปสันตะทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ
สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย
โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสสะเชตา
สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
ส๎วากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติ
สังฆัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ
พุทธานุพุทธัง สะมะสีละทิฏฐิง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

นะโมการะอัฏฐะคาถา

นะโม อะระหะโต สัมมา สัม พุทธัสสะ มะเหสิโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ ส๎วากขาตัสเสวะ เตนิธะ
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ วิสุทธะสีละทิฏฐิโน
นะโม โอมาต๎ยารัสธัสสะ ระตะนัต๎ยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตีตัสสะ ตัสสะ วัตถุต๎ยัสสะปิ
นะโม การัปปะภาเวนะ วิคัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโม การานุภาเวนะ สุวัตถิ โหมิ สัพพะทา
นะโม การัสสะเตเชนะ วิธิม๎หิ โหมิ เตชะวา ฯ

บทขัดมังคะละสุตตัง

เย สันตา สันตะจิตตา ติสะระณะสะระณา เอตถะ โลกันตะเร วา ภุมมาภุมมา จะ เทวา คุณะคะณะคะหะณัพ์ยาวะฏา สัพพะกาลัง เอเต อายันตุ เทวา วะระกะนะกะมะเย เมรุราเช วะสันโต สันโต สันโต สะเหตุง มุนิวะระวะจะนัง โสตุมัคคัง สะมัคคัง ฯ

สัพเพสุ จักกะวาเฬสุ ยักขา เทวา จะ พรัหมุโน
ยัง อัมเหหิ กะตัง ปุญญัง สัพพะสัมปัตติสาธะกัง
สัพเพ ตัง อะนุโมทิต์วา สะมัคคา สาสะเน ระตา
ปะมาทะระหิตา โหนตุ อารักขาสุ วิเสสะโต
สาสะนัสสะ จะ โลกัสสะ วุฑฒี ภะวะตุ สัพพะทา
สาสะนัมปิ จะ โลกัญจะ เทวา รักขันตุ สัพพะทา
สัทธิง โหนตุ สุขี สัพเพ ปะริวาเรหิ อัตตะโน
อะนีฆา สุมะนา โหนตุ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิฯ
ยัญจะ ท์วาทะสะ วัสสานิ จินตะยิงสุ สะเทวะกา
จิรัสสัง จินตะยันตาปิ เนวะ ชานิงสุ มังคะลัง
จักกะวาฬะสะหัสเสสุ ทะสะสุ เยนะ ตัตตะกัง
กาลัง โกลาหะลัง ชาตัง ยาวะ พ์รัห์มะนิเวสะนา
ยัง โลกะนาโถ เทเสสิ สัพพะปาปะวินาสะนัง
ยัง สุต์วา สัพพะทุกเขหิ มุจจันตาสังขิยา นะรา
เอวะมาทิคุณูเปตัง มังคะลันตัมภะณามะ เห ฯ

มังคะละสุตตัง

เอวัม เม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม อะถะโข อัญญะตะรา เทวะตา อะภิกกันตายะ รัตติยา อะภิกกันตะวัณณา เกวะละกัปปัง เชตะวะนัง โอภาเสต๎วา เยนะ ภะคะวา เตนุปะสังกะมิ อุปะสังกะมิต๎วา ภะคะวันตัง อะภิวาเทต๎วา เอกะมันตัง อัฏฐาสิ เอกะมันตัง ฐิตา โข สา เทวะตา ภะคะวันตัง คาถายะ อัชฌะภาสิ ฯ

พะหู เทวา มะนุสสา จะ มังคะลานิ อะจินตะยุง
อากังขะมานา โสตถานัง พ๎รูหิ มังคะละมุตตะมัง ฯ
อะเสวะนา จะ พาลานัง ปัณฑิตานัญจะ เสวะนา
ปูชา จะ ปูชะนียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ วินะโย จะ สุสิกขิโต
สุภาสิตา จะ ยา วาจา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
มาตาปิตุอุปัฏฐานัง ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
อะนากุลา จะ กัมมันตา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ ญาตะกานัญจะ สังคะโห
อะนะวัชชานิ กัมมานิ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
อาระตี วิระตี ปาปา มัชชะปานา จะ สัญญะโม
อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

คาระโว จะ นิวาโต จะ สันตุฏฐี จะ กะตัญญุตา
กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ขันตี จะ โสจะจัสสะตา สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ ธัมมะสากัจฉา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ตะโป จะ พ๎รัห๎มะจะริยัญจะ อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ผุฏฐัสสะ โลกะธัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
เอตาทิสานิ กัต๎วานะ สัพพัตถะมะปะราชิตา
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

บทขัดระตะนะสูตร

ราชะโต วา โจระโต วา มะนุสสะโต วา อะมะนุสสะโต วา อัคคิโต วา อุทะกะโต วา ปิสาจะโต วา ขาณุกะโต วา กัณฏะกะโต วา นักขัตตะโต วา ชะนะปะทะโรคะโต วา อะสัทธัมมะโต วา อะสันทิฏฐิโต วา อะสัปปุริสะโต วา จัณฑะหัตถิอัสสะมิคะโคณะกุกกุระอะหิวิจฉิกะ มะนิสัปปะทีปิอัจฉะตะรัจฉะสุกะระมะหิสะ ยักขะรักขะสาทีหิ นานา ภะยะโต วา นานาโรคะโต วา นานาอุปัททะวะโต วา อารักขัง คัณหันตุฯ

ปะณิธานะโต ปัฏฐายะ ตะถาคะตัสสะ ทะสะ ปาระมิโย ทะสะ อุปะปาระมิโย ทะสะ ปะระมัตถะปาระมิโย ปัญจะ มะหาปะริจจาเค ติสโส จะริยา ปัจฉิมัพภะเว คัพภาวักกันติง ชาติง อะภินิกขะมะนัง ปะธานะจะริยัง

โพธิปัลลังเก มาระวิชะยัง สัพพัญญุตะญาณัปปะฏิเวธัง นะวะ โลกุตตะระธัมเมติ สัพเพปิเม พุทธะคุเณ อาวัชชิต์วา เวสาลิยา ตี่สุ ปาการันตะเรสุ ติยามะรัตติง ปะริตตัง กะโรนโต อายัส์มา อานันทัตเถโร วิยะ การุญญะจิตตัง อุปัฏฐะเปต์วา ฯ

โกฏิสะตะสะหัสเสสุ	จักกะวาเฬสุ เทวะตา
ยัสสาณัมปะฏิคคัณหันติ	ยัญจะ เวสาลิยัมปุเร
โรคามะนุสสะทุพภิกขะ-	สัมภูตันติวิธัมภะยัง
ขิปปะมันตะระธาเปสิ	ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

ระตะนะสุตตัง

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
สัพเพ วะ ภูตา สุมะนา ภะวันตุ
อะโถปิ สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง
ตัส์มา หิ ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ
เมตตัง กะโรถะ มานุสิยา ปะชายะ
ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง
ตัส์มา หิ เน รักขะถะ อัปปะมัตตา ฯ

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทัชฌะคา สัก์ยะมุนี สะมาหิโต
นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัฏฐา
จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ
เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มะหัปผะลานิ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬหะนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยะถินทะขีโล ปะฐะวิง สิโต สิยา
จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย
ตะถูปะมัง สัปปุริสัง วะทามิ
โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ
คัมภีระปัญเญนะ สุเทสิตานิ
กิญจาปิ เต โหนติ ภุสัปปะมัตตา
นะ เต ภะวัง อัฏฐะมะมาทิยันติ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทายะ
ตะยัสสุ ธัมมา ชะหิตา ภะวันติ
สักกายะทิฏฐิ วิจิกิจฉิตัญจะ
สีลัพพะตัง วาปิ ยะทัตถิ กิญจิ
จะตูหะปาเยหิ จะ วิปปะมุตโต
ฉะ จาภิฐานานิ อะภัพโพ กาตุง
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

กิญจาปิ โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง
กาเยนะ วาจายุทะ เจตะสา วา
อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะฏิจฉะทายะ
อะภัพพะตา ทิฏฐะปะทัสสะ วุตตา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

วะนัปปะคุมเพ ยะถา ผุสสิตัคเค
คิมหานะมาเส ปะฐะมัส์มิง คิมเห
ตะถูปะมัง ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

วะโร วะรัญญู วะระโท วะราหะโร
อะนุตตะโร ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ขีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภะวัส์มิง
เต ขีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
ยานี่ธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
พุทธัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
ยานี่ธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
ธัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ
ยานี่ธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

บทขัดกะระณียะเมตตะสูตร

ยัสสานุภาวะโต ยักขา เนวะ ทัสเสนติ ภิงสะนัง
ยัมหิ เจวานุยุญชันโต รัตตินทิวะมะตันทิโต
สุขัง สุปะติ สุตโต จะ ปาปัง กิญจิ นะ ปัสสะติ
เอวะมาทิคุณูเปตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เหฯ

กะระณียะเมตตะสุตตัง

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
สักโก อุชู จะ สุหุชู จะ สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี
สันตุสสะโก จะ สุภาโร จะ อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินท์ริโย จะ นิปะโก จะ อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ
นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิญจิ เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง
สุขิโน วา เขมิโน โหนตุ สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
ทีฆา วา เย มะหันตา วา มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา
ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร
ภูตา วา สัมภะเวสี วา สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ นาติมัญเญถะ กัตถะจิ นัง กิญจิ
พ์ยาโรสะนา ปะฏีฆะสัญญา นาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ
มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง อายุสา เอกะ ปุตตะมะนุรักเข
เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
เมตตัญจะ สัพพะโลกัส์มิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทโธ
เอตัง สะติง อะธิฏเฐยยะ พ์รัห์มะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ
ทิฏฐิญจะ อนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง นะ หิ ชาตุ คัพภะเสยยัง ปุนะเรตีติ ฯ

บทขัดขันธะปะริตตะคาถา

สัพพาสีวิสะชาตีนัง ทิพพะมันตาคะทัง วิยะ
ยันนาเสติ วิสัง โฆรัง เสสัญจาปิ ปะริสสะยัง
อาณักเขตตัมหิ สัพพัตถะ สัพพะทา สัพพะปาณินัง
สัพพโสปิ นิวาเรติ ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

ขันธะปะริตตะคาถา

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง เมตตัง เอราปะเถหิ เม
ฉัพ์ยาปุตเตหิ เม เมตตัง เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ
อะปาทิเกหิ เม เมตตัง เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัท์รานิ ปัสสันตุ มา กิญจิ ปาปะมาคะมา

อัปปะมาโณ พุทโธ อัปปะมาโณ ธัมโม อัปปะมาโณ สังโฆ ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ อะหิ วิจฉิกา สะตะปะที่ อุณณานาภี สะระพู มูสิกา กะตา เม รักขา กะตา เม ปะริตตา ปะฏิกกะมันตุ ภูตานิ โสหัง นะโม ภะคะวะโต นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง ฯ

บทขัดโมระปะริตตะคาถา

ปูเรนตัมโพธิสัมภาเร นิพพัตตัง โมระโยนิยัง
เยนะ สังวิหิตารักขัง มะหาสัตตัง วะเนจะรา
จิรัสสัง วายะมันตาปิ เนวะ สักขิงสุ คัณหิตุง
พ๎รัห๎มะมันตันติ อักขาตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

โมระปะริตตัง

(เช้า) อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง
เย พ๎ราห๎มะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัต๎วา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ

(เย็น) อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง
เย พ๎ราห๎มะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม

เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัต๎วา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ ฯ

บทขัดวัฏฏะกะปะริต

ปูเรนตัมโพธิสัมภาเร นิพพัตตัง วัฏฏะชาติยัง
ยัสสะ เตเชนะ ทาวัคคิ มะหาสัตตัง วิวัชชะยิ
เถรัสสะ สารีปุตตัสสะ โลกะนาเถนะ ภาสิตัง
กัปปัฏฐายิ มะหาเตชัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

วัฏฏะกะปะริตตัง

อัตถิ โลเก สีละคุโณ สัจจัง โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
อาวัชชิต๎วา ธัมมะพะลัง สะริต๎วา ปุพพะเก ชิเน
สัจจะพะละมะวัสสายะ สัจจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปักขา อะปัตตะนา สันติ ปาทา อะวัญจะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา ชาตะเวทะ ปะฏิกกะมะ
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง มะหะปัชชะลิโต สิขี
วิชเชสิ โสฬะสะ กะรีสานิ อุทะกัง ปัต๎วา ยะถา สิขี
สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ เอสา เม สัจจะปาระมีติ ฯ

บทขัดธะชัคคะสูตร

ยัสสานุสสะระเณนาปิ อันตะลิกเขปิ ปาณิโน
ปะติฏฐะมะธิคัจฉันติ ภูมิยัง วิยะ สัพพะทา
สัพพูปัททะวะชาลัมหา ยักขะโจราทิสัมภะวา
คะณะนา นะ จะ มุตตานัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

ธะชัคคะปะริตตัง ธะชัคสุตตัง

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ ตัต์ระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ภะคะวา เอตะทะโวจะ

ภูตะปุพพัง ภิกขะเว เทวาสุระสังคาโม สะมุปัพ์ยุฬ์โห อะโหสิ ฯ อะถะ โข ภิกขะเว สักโก เทวานะมินโท เทเว ตาวะติงเส อามันเตสิ สะเจ มาริสา เทวานัง สังคามะคะตานัง อุปปัชเชยยะ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา มะเมวะ ตัส์มิง สะมะเย ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ มะมัง หิ โว ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ เม ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ

อะถะ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ ปะชาปะติสสะ หิ โว เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ

อะถะ วะรุณัสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ วะรุณัสสะ หิ โว เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ วะรุณัสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ

อะถะ อีสานัสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ อีสานัสสะ หิ โว เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะตีติ ฯ

ตัง โข ปะนะ ภิกขะเว สักกัสสะ วา เทวานะมินทัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ปะชาปะติสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง วะรุณัสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง อีสานัสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยเยถาปิ โนปิ ปะหิยเยถะ ตัง กิสสะ เหตุ สักโก หิ ภิกขะเว เทวานะมินโท อะวีตะราโค อะวีตะโทโส อะวีตะโมโห ภิรุ ฉัมภี อุตต์ราสี ปะลายีติ ฯ

อะหัญจะ โข ภิกขะเว เอวัง วะทามิ สะเจ ตุ๊มหากัง ภิกขะเว อะรัญญะคะตานัง วา รุกขะมูละคะตานัง วา สุญญาคาระคะตานัง วา อุปปัชเชยยะ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา มะเมวะ ตัส์มิง สะมะเย อะนุสสะเรยยาถะ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ, มะมัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ มัง อะนุสสะเรยยาถะ อะถะ ธัมมัง อะนุสสะเรยยาถะ

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ ธัมมัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ ธัมมัง อะนุสสะเรยยาถะ อะถะ สังฆัง อะนุสสะเรยยาถะ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

สังฆัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ ตัง กิสสะ เหตุ ตะถาคะโต หิ ภิกขะเว อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วีตะราโค วีตะโทโส วีตะโมโห อะภิรุ อัจฉัมภี อะนุตต๎ราสี อะปะลายีติ อิทะมะโวจะ ภะคะวา อิทัง วัต๎วานะ สุคะโต อะถาปะรัง เอตะทะโวจะ สัตถา

อะรัญเญ รุกขะมูเล วา สุญญาคาเร วะ ภิกขะโว อะนุสสะเรถะ สัมพุทธัง ภะยัง ตุมหากะ โน สิยา โน เจ พุทธัง สะเรยยาถะ โลกะเชฏฐัง นะราสะภัง อะถะ ธัมมัง สะเรยยาถะ นิยยานิกัง สุเทสิตัง โน เจ ธัมมัง สะเรยยาถะ นิยยานิกัง สุเทสิตัง อะถะ สังฆัง สะเรยยาถะ ปุญญักเขตตัง อะนุตตะรัง เอวัมพุทธัง สะรันตานัง ธัมมัง สังฆัญจะ ภิกขะโว ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส นะ เหสสะตีติ ฯ

บทขัดอาฏานาฏิยะปะริต

อัปปะสันเนหิ นาถัสสะ สาสะเน สาธุสัมมะเต
อะมะนุสเสหิ จัณเฑหิ สะทา กิพพิสะการิภิ
ปะริสานัญจะ ตัสสันนะ มะหิงสายะ จะ คุตติยา
ยันเทเสสิ มะหาวีโร ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

อาฏานาฏิยะปะริต

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมันตัสสะ สิรีมะโต
สิขิสสะปิ นะมัตถุ สัพพะภูตานุกัมปิโน
เวสสะภุสสะ นะมัตถุ นหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ มาระเสนัปปะมัททิโน
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ พราหมะณัสสะ วุสิมะโต
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
อังคีระสัสสะ นะมัตถุ สักยะปุตตัสสะ สิรีมะโต
โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ สัพพะทุกขาปะนูทะนัง
เย จาปิ นิพพุตา โลเก ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง
เต ชะนา อะปิสุณา มะหันตา วีตะสาระทา
หิตัง เทวะมะนุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วีตะสาระทัง ฯ
วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทธัง วันทามะ โคตะมันติ
นะโม เม สัพพะพุทธานัง อุปปันนานัง มะเหสินัง
ตัณหังกะโร มะหาวีโร เมธังกะโร มะหายะโส

สะระณังกะโร โลกะหิโต ที่ปังกะโร ชุตินธะโร
โกณฑัญโญ ชะนะปาโมกโข มังคะโล ปุริสาสะโภ
สุมะโน สุมะโน ธีโร เรวะโต ระติวัฑฒะโน
โสภีโต คุณะสัมปันโน อะโนมะทัสสี ชะนุตตะโม
ปะทุโม โลกะปัชโชโต นาระโท วะระสาระถี
ปะทุมุตตะโร สัตตะสาโร สุเมโธ อัปปะฏิปุคคะโล
สุชาโต สัพพะโลกัคโค ปิยะทัสสี นะราสะโภ
อัตถะทัสสี การุณิโก ธัมมะทัสสี ตะโมนุโท
สิทธัตโถ อะสะโม โลเก ติสโส จะ วะทะตัง วะโร
ปุสโส จะ วะระโท พุทโธ วิปัสสี จะ อะนูปะโม
สิขี สัพพะหิโต สัตถา เวสสะภู สุขะทายะโก
กะกุสันโธ สัตถะวาโห โกนาคะมะโน ระณัญชะโห
กัสสะโป สิริสัมปันโน โคตะโม สักยะปุงคะโว
เอเต จัญเญ จะ สัมพุทธา อะเนกะสะตะโกฏะโย
สัพเพ พุทธา อะสะมะสะมา สัพเพ พุทธา มะหิทธิกา
สัพเพ ทะสะพะลูเปตา เวสารัชเชหุปาคะตา
สัพเพ เต ปะฏิชานันติ อาสะภัณฐานะมุตตะมัง
สีหะนาทัง นะทันเต เต ปะริสาสุ วิสาระทา
พรัหมะจักกัง ปะวัตเตนติ โลเก อัปปะฏิวัตติยัง
อุเปตา พุทธะธัมเมหิ อัฏฐาระสะหิ นายะกา
ทวัตติงสะลักขะณูเปตา สีตยานุพยัญชะนาธะรา

พ็ยามัปปะภาเวนะ สุปปะภา สัพเพ เต มุนิกุญชะรา
พุทธา สัพพัญญุโน เอเต สัพเพ ขีณาสะวา ชิณา
มะหัปปะภา มะหาเตชา มะหาปัญญา มะหัพพะลา
มะหาการุณิกา ธีรา สัพเพสานัง สุขาวะหา
ที่ปา นาถา ปะติฏฐา จะ ตาณา เลณา จะ ปาณินัง
คะตี พันธู มะหัสสาสา สะระณา จะ หิเตสิโน
สะเทวะกัสสะ โลกัสสะ สัพเพ เอเต ปะรายะนา
เตสาหัง สิระสา ปาเท วันทามิ ปะริสุตตะเม
วะจะสา มะนะสา เจวะ วันทาเมเต ตะถาคะเต
สะยะเน อาสะเน ฐาเน คะมะเน จาปิ สัพพะทา
สะทา สุเขนะ รักขันตุ พุทธา สันติกะรา ตุวัง
เตหิ ต็วัง รักขิโต สันโต มุตโต สัพพะภะเยนะ จะ
สัพพะโรคะวินิมุตโต สัพพะสันตาปะวัชชิโต
สัพพะเวระมะติกกันโต นิพพุโต จะ ตุวัง ภะวะ ฯ

เตสัง สัจเจนะ สีเลนะ ขันติเมตตาพะเลนะ จะ
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรค์เยนะ สุเขนะ จะ ฯ

ปุรัตถิมัส์มิง ทิสาภาเค สันติ ภูตา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรค์เยนะ สุเขนะ จะ
ทักขิณัส์มิง ทิสาภาเค สันติ เทวา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรค์เยนะ สุเขนะ จะ
ปัจฉิมัส์มิง ทิสาภาเค สันติ นาคา มะหิทธิกา

เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรค์เยนะ สุเขนะ จะ
อุตตะรัส์มิง ทิสาภาเค สันติ ยักขา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรค์เยนะ สุเขนะ จะ
ปุริมะทิสัง ธะตะรัฏโฐ ทักขิเณนะ วิรุฬ์หะโก
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง
จัตตาโร เต มะหาราชา โลกะปาลา ยะสัสสิโน
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรค์เยนะ สุเขนะ จะ
อากาสัฏฐา จะ ภุมมัฏฐา เทวา นาคา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรค์เยนะ สุเขนะ จะ
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง ธัมมะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

สักกัต๎วา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัต๎วา ธัมมะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
ปะริฬาหูปะสะมะมัง ธัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ภะยา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัต๎วา สังฆะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ โรคา วูปะสะเมนตุ เต ฯ
สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัต๎วันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ
อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน
จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง ฯ

บทขัดองคุลิมาละปะริต

ปะริตตัง ยัมภะณันตัสสะ นิสินนัฏฐานะโธวะนัง
อุทะกัมปิ วินาเสติ สัพพะเมวะ ปะริสสะยัง
โสตถินา คัพภะวุฏฐานัง ยัญจะ สาเธติ ตังขะเณ
เถรัสสังคุลิมาลัสสะ โลกะนาเถนะ ภาสิตัง
กัปปัฏฐายิ มะหาเตชัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

อังคุลิมาละปะริต

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยายะ ชาติยา ชาโต นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา เตนะ สัจเจนะโสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

บทขัดโพชฌังคะปะริตตัง

สังสาเร สังสะรันตานัง สัพพะทุกขะวินาสะเน
สัตตะ ธัมเม จะ โพชฌังเค มาระเสนัปปะมัททิโน
พุชฌิต์วา เยปิเม สัตตา ติภะวามุตตะกุตตะมา
อะชาติง อะชะราพ์ยาธิง อะมะตัง นิพภะยัง คะตา
เอวะ มาทิคุณูเปตัง อะเนกะคุณะสังคะหัง
โอสะถัญจะ อิมัง มันตัง โพชฌังคันตัมภะณามะ เห ฯ

โพชฌังคะปะริตตัง

โพชฌังโค สะติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะถา
วิริยัมปิติปัสสัทธิ โพชฌังคา จะ ตะถาปะเร
สะมาธุเปกขะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทัสสินา
มุนินา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุลีกะตา
สังวัตตันติ อะภิญญายะ นิพพานายะ จะ โพธิยา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
เอกัส์มิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง
คิลาเน ทุกขิเต ทิส์วา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ

เต จะ ตัง อะภินันทิต์วา โรคา มุจจิงสุ ตังขะเณ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
เอกะทา ธัมมะราชาปิ เคลัญเญนาภิปีฬิโต
จุนทัตเถเรนะ ตัญเญวะ ภะณาเปต์วานะ สาทะรัง
สัมโมทิต์วา จะ อาพาธา ตัมหา วุฏฐาสิ ฐานะโส
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
ปะหีนา เต จะ อาพาธา ติณณันนัมปิ มะเหสินัง
มัคคาหะตะกิเลสา วะ ปัตตานุปปัตติธัมมะตัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

บทขัดอะภะยะปะริตตัง

ปุญญะลาภัง มะหาเตชัง วัณณะกิตติมะหายะสัง
สัพพะสัตตะหิตัง ชาตัง ตัง สุณันตุ อะเสสะโต
อัตตัปปะระหิตัง ชาตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห,

อะภะยะปะริตตัง

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ

โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

สักกัตวา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัตวา ธัมมะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
ปะริฬาหูปะสะมะนัง ธัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ภะยา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัตวา สังฆะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ โรคา วูปะสะเมนตุ เต ฯ

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ,
ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ,
ระตะนัง ธัมมะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

เทวะตาอุยโยชะนะคาถา

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา
โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตาคะตา ฯ

สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต

ภะวะตุ สัพพะ มังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ
นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันต์วา เตสัง อุปัททะเว
นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันต์วา เตสัง อุปัททะเว
นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันต์วา เตสัง อุปัททะเว ฯ

(จบจุลราชปริตรหรือเจ็ดตำนาน)

อะตีตัปปัจจะเวกขะณะปาฐะ

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง อะตีตัปปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส.

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา	จีวรใด อันเรานุ่งห่มแล้ว ไม่
ยัง จีวะรัง ปะริภุตตัง,	ทันพิจารณาในวันนี้,
ตัง ยาวะเทวะ สีตัสสะ	จีวรนั้นเรานุ่งห่มแล้ว เพียงเพื่อ
ปะฏิฆาตายะ,	บำบัดความหนาว,
อุณ์หัสสะ ปะฏิฆาตายะ,	เพื่อบำบัดความร้อน,
ฑัง (ดัง) สะมะกะสะวาตาตะปะสิริง	เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจาก
สะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,	เหลือบ ยุง ลม แดด และ
	สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,
ยาวะเทวะ หิริโกปินะ	และเพียงเพื่อปกปิดอวัยวะอัน
ปะฏิจฉาทะนัตถัง ฯ	ให้เกิดความละอาย,

บทนี้พิจารณาภายหลังจากใช้เครื่องนุ่งห่มแล้ว

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา	บิณฑบาตรใด อันเราฉันแล้ว ไม่ทันพิจารณาในวันนี้,
โย ปิณฑะปาโต ปะริภุตโต,	บิณฑบาตนั้นเราฉันแล้ว ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน,
โส เนวะ ท์วายะ นะ มะทายะ,	ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเมามัน เกิดกำลังพลังทางกาย,
นะ มัณฑะนายะ,	ไม่ใช่เป็นไปเพื่อประดับ,
นะ วิภูสะนายะ,	ไม่ใช่เป็นไปเพื่อตกแต่ง,
ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ	แต่ให้เป็นไปเพียงเพื่อความ
ฐิติยา,	ตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้,
ยาปะนายะ,	เพื่อความเป็นไปได้ของอัตภาพ,
วิหิงสุปะระติยา,	เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย,
พ์รัห์มะจะริยานุคคะหายะ,	เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรหมจรรย์,
อิติ ปุรานัญจะ เวทะนัง	ด้วยการทำอย่างนี้ เราย่อมระงับ
ปะฏิหังขามิ,	เสียได้ ซึ่งทุกขเวทนาเก่า คือความหิว,
นะวัญจะ เวทะนัง นะ	และไม่ทำทุกขเวทนาใหม่ให้
อุปปาเทสสามิ,	เกิดขึ้น,

ยาต์รา จะ เม ภะวิสสะติ	อนึ่ง ความเป็นไปโดยสะดวก
อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร	แห่งอัตภาพนี้ด้วย และความเป็นผู้หา
จาติ ฯ	โทษมิได้ด้วย และความเป็นอยู่โดย
	ผาสุกด้วย จักมีแก่เราดังนี้,

ใช้พิจารณาภายหลังรับประทาน (ฉัน) อาหารแล้ว

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา	เสนาะสนะใด อันเราใช้สอย
ยัง เสนาสะนัง ปะริภุตตัง,	แล้วไม่ทันพิจารณาในวันนี้,
ตัง ยาวะเทวะ สีตัสสะ	เสนาสนะนั้นเราใช้สอยแล้ว
ปะฏิฆาตายะ,	เพียงเพื่อบำบัดความหนาว,
อุณ์หัสสะ ปะฏิฆาตายะ,	เพื่อบำบัดความร้อน,
ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริง	เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจาก
สะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,	เหลือบ ยุง ลม แดด และ
	สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,
ยาวะ เทวะ อุตุปะริสสะยะวิโน	เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันจะพึงมี
ทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง ฯ	จากดินฟ้าอากาสและเพื่อเป็นผู้ยินดี
	อยู่ได้ในที่หลีกเร้นสำหรับภาวนา,

บทนี้ใช้พิจารณาภายหลังจากใช้เสนาสนะแล้ว

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา โย	คิลานะเภสัชบริขารใด อันเรา
คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร	บริโภคแล้ว ไม่ทันพิจารณา
ปะริภุตโต,	ในวันนี้,

โส ยาวะเทวะ อุปปันนานัง	คิลานะเภสัชบริขารนั้นอันเรา
เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง	บริโภคแล้วเพียงเพื่อบำบัด
ปะฏิฆาตายะ,	ทุกขเวทนา อันบังเกิดขึ้นแล้วมีอาพาธต่างๆ เป็นมูล,
อัพ๎ยาปัชฌะปะระมะตายะติ ฯ	เพื่อความเป็นผู้ไม่มีโรคเบียดเบียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้.

บทนี้พิจารณาภายหลังบริโภคคิลานเภสัช (ยา)

วันทาใหญ่

วันทามิ เจติยัง สัพพัง สัพพัฏฐาเน สุปะติฏฐิตัง สารีริกะธาตุ มะหาโพธิง พุทธะรูปัง สะกะลัง สะทา ฯ

วันทามิ พุทธัง ภะวะปาระติณณัง ติโลกะเกตุง ติภะเวกะนาถัง โย โลกะเสฏโฐ สะกะลัง กิเลสัง เฉต๎วานะ โพเธสิ ชะนัง อะนันตัง ฯ ยัง นัมมะทายะ นะทิยา ปุลิเน จะ ตีเร ยัง สัจจะพันธะคิริเก สุมะนาจะลัคเค ยัง ตัตถะ โยนะกะปุเร มุนิโน จะ ปาทัง ตัง ปาทะลัญชะนะมะหัง สิระสา นะมามิ สุวัณณะมาลิเก สุวัณณะปัพพะเต สุมะนะกูเฏ โยนะกะปุเร นัมมะทายะ นะทิยา ปัญจะปาทะวะรัง ฐานัง อะหัง วันทามิ ทูระโต ฯ อะหัง วันทามิ ธาตุโย อะหัง วันทามิ สัพพะโส สีสัง เม ปะทุมัง กัต๎วา ทีปัญจะนะยะนา ทะวะยัง วะจะสาธูปะกาเรนะ มะนะสาจะ สุคันธะคา พุทธะคาระวะตา ธัมมะคาระวะตา สังฆะคาระวะตา สิกขาคาระวะตา สะมาธิคาระวะตา อัปปะมาทะคาระวะตา

ปะฏิสันถาระคาระวะตา กัล์ยาณะมิตตะตา โส๎วะจัสสะตา อะหัง ภันเต พุทธะรักขิโต ยาวะชีวัง พุทธังสะระณัง คัจฉามิ อะหัง ภันเต ธัมมะรักขิโต ยาวะชีวัง ธัมมังสะระณัง คัจฉามิ อะหัง ภันเต สังฆะรักขิโต ยาวะชีวัง สังฆังสะระณัง คัจฉามิ

วันทามิ พุทธัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะ เม ภันเต วันทามิ ธัมมัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะ เม ภันเต วันทามิ สังฆัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะ เม ภันเต วันทามิ อาราเม พัทธะเสมายัง โพธิรุกขัง เจติยัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะ เม ภันเต วันทามิ ครูอุปัชฌาย์ อาจาริยะคุณัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะ เม ภันเต วันทามิ กัมมัฏฐานัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะ เม ภันเต

วันทามิ ภันเต ภะคะวา โลกะนาถัง อะตีตังเมสัง อะนาคะตัง เมโทสัง ปัจจุปันนัง เมโทสัง ขะมะถะเม ภันเตวันทามิ พุทธัง ปุณณะสากะลันตัง สัตตา สะทา โหนตุ สุขี อะเวรา กาโย ชิคัณโย สะกะโล ทุคันโธ คัจฉันติ สัพเพ มะระณัง อะหัง จะ นะมามิ ธัมมัง สุคะเต นะเตสิตัง สัตตา สะทา โหนตุ สุขี อะเวรา กาโย ชิคัณโย สะกะโล ทุคันโธ คัจฉันติ สัพเพ มะระณัง อะหัง จะ นะมามิ สังฆัง มุนิลา จะสาวะกัง สัตตา สะทา โหนตุ สุขี อะเวรา กาโย ชิคัณโย สะกะโล ทุคันโธ คัจฉันติ สัพเพ มะระณัง อะหัง จะ อามันตะยามิ โว ภิกขะเว ปะฏิเวทะยามิ โว ภิกขะเว ขะยะวะยะ ธัมมา สังขารา อัปปะมาเทนะ สัมปาเทถาติ อิเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโย ฯ

วันทาขอขมาพระ

วันทามิ พุทธัง สัพพะเม โทสัง	ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้า
ขะมะถะ เม ภันเต,	ขอกราบไหว้พระพุทธเจ้า เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอพระองค์จงประทานอดโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
วันทามิ ธัมมัง สัพพะ เม โทสัง	ข้าแต่พระธรรมอันเจริญ, ข้าพเจ้า
ขะมะถะ เม ภันเต,	ขอกราบไหว้พระธรรม เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง ขอพระธรรมจงให้งดโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
วันทามิ สังฆัง สัพพะ เม โทสัง	ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้า
ขะมะถะ เม ภันเต,	ขอกราบไหว้พระสงฆ์ เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอพระสงฆ์จงให้งดโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
วันทามิ อารา เม พัทธะเสมายัง	ข้าแต่ปูชนียสถานอันเจริญ ข้าพเจ้า
โพธิรุกขัง เจติยัง สัพพะ เม โทสัง	กราบไหว้พัทธเสมา ต้นโพธิ์พฤกษ์
ขะมะถะ เม ภันเต,	และพระเจดีย์ อันมีอยู่ในอาราม เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอปูชนียสถานจงให้งดแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
วันทามิ ครูอุปัชฌาย์ อาจาริยะคุณัง	ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอกราบ

สัพพะ เม โทสัง ขะมะถะ เม ภันเต,	ไหว้ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ ผู้มีพระคุณ เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอท่านจงให้อภัยโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
วันทามิ ภันเต ภะคะวา โลกะนาถัง อะตีตัง เม โทสัง อะนาคะตัง เม โทสัง ปัจจุปันนัง เม โทสัง ขะมะถะ เม ภันแต,	ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ทรงพระเจริญ ข้าพเจ้าขอกราบไหว้พระองค์ผู้ทรงเป็นที่พึ่งของชาวโลก เพื่อขอขมาโทษ ทั้งที่เป็น อดีต อนาคต และปัจจุบัน ของพระองค์ จงทรงอภัยโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
สาธุ สาธุ สาธุ อนุโมทามิ.	ดีละ ดีละ ดีละ ข้าพเจ้าขออนุโมทนา.

อุททิสสะนาธิฏฐานะคาถา
(กรวดน้ำตอนเย็น)

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง อุททิสสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภะณามะ เส.

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ,	ด้วยบุญนี้ อุทิศให้,
อุปัชฌายา คุณุตตะรา,	อุปัชฌาย์ ผู้เลิศคุณ,
อาจะริยูปะการา จะ,	แลอาจารย์ผู้เกื้อหนุน,

มาตา ปิตา จะ ญาตะกา, (ปิยา มะมัง)	ทั้งพ่อแม่ แลปวงญาติ,
สุริโย จันทิมา ราชา,	สูรย์จันทร์ แลราชา,
คุณะวันตา นะราปิ จะ,	ผู้ทรงคุณหรือสูงชาติ,
พ๎รัห๎มะมารา จะ อินทา จะ,	พรหมมาร และอินทราช,
โลกะปาลา จะ เทวะตา,	ทั้งทวยเทพและโลกบาล,
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ,	ยมราช มนุษย์มิตร,
มัชฌัตตา เวริกาปิ จะ,	ผู้เป็นกลาง ผู้จองผลาญ,
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ,	ขอให้เป็นสุขศานติ์ ทุกทั่วหน้าอย่าทุกข์ทน,
ปุญญานิ ปะกะตานิ เม,	บุญผองที่ข้าทำ จงช่วยอำนวยศุภผล,
สุขัง จะ ติวิธัง เทนตุ,	ให้สุขสามอย่างล้น,
ขิปปัง ปาเปถะ โว มะตัง,	ให้ลุถึงนิพพานพลัน,
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ,	ด้วยบุญนี้ ที่เราทำ,
อิมินา อุททิเสนะ จะ,	แลอุทิศให้ปวงสัตว์,
ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ,	เราพลันได้ ซึ่งการตัด,
ตัณหุปาทานะ เฉทะนัง,	ตัวตัณหา อุปาทาน,
เย สันตาเน หินา ธัมมา,	สิ่งชั่วในดวงใจ,
ยาวะ นิพพานะโต มะมัง,	กว่าเราจะ ถึงนิพพาน,

นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ,	มลายสิ้น จากสันดาน,
ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว,	ทุกๆ ภพ ที่เราเกิด,
อุชุจิตตัง สะติปัญญา,	มีจิตตรง และสติ ทั้งปัญญาอัน ประเสริฐ,
สัลเขโข วิริยัมหินา,	พร้อมทั้งความเพียรเลิศเป็นเครื่อง ขุดกิเลสหาย,
มารา ละภันตุ โนกาสัง,	โอกาสอย่าพึ่งมี แก่หมู่มารสิ้น ทั้งหลาย,
กาตุญจะ วิริเยสุ เม,	เป็นช่องประทุษร้าย ทำลายล้าง ความเพียรจม,
พุทธาทิปะวะโร นาโถ,	พระพุทธผู้บวรนาถ,
ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม,	พระธรรมที่พึ่ง อุดม,
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ,	พระปัจเจกะพุทธสม,
สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง,	ทบพระสงฆ์ ที่พึ่งผยอง,
เตโสตตะมานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพนั้น,
มาโรกาสัง ละภันตุ มา,	ขอหมู่มารอย่าได้ช่อง
ทะสะปุญญานุภาเวนะ,	ด้วยเดชบุญ ทั้งสิบป้อง,
มาโรกาสัง ละภันตุ มา,	อย่าเปิดโอกาสแก่มารเทอญ.

แผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ,	ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข,
นิททุกโข โหมิ,	ปราศจากความทุกข์,
อะเวโร โหมิ,	ปราศจากเวร,
อัพ์ยาปัชโฌ โหมิ,	ปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง
อะนีโฆ โหมิ,	ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ,
สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ ฯ	มีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด.

แผ่เมตตาแก่บุคคลทั่วไป

สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น,
อะเวรา โหนตุ,	จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย,
อัพ์ยาปัชฌา โหนตุ,	จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย,
อะนีฆา โหนตุ,	จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย
สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ	จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด.

คำอธิษฐาน

ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิษฐานด้วยอำนาจแห่งบุญกุศล และบุญญาบารมีที่ข้าพเจ้าทั้งหลายได้บำเพ็ญ มีการให้ทาน รักษาศีล ไหว้พระ สวดมนต์ เจริญจิตตกรรมฐานภาวนาแล้วในวันนี้ ขอจงเป็นพลวปัจจัย เป็นอุปนิสัยตามส่งให้เกิดปัญญาญาณ บรรลุรู้แจ้งอริยสัจจธรรมทั้ง ๔ ประการ ขององค์สมเด็จพระบรมศาสดาจารย์ ทั้งชาตินี้และชาติหน้า ตลอดชาติอย่างยิ่ง จนถึงซึ่งความพ้นทุกข์ คือ พระนิพพาน ในอนาคตกาลเบื้องหน้านี้เทอญ.

คำแผ่เมตตาอุทิศผลบุญ

ตั้งใจอุทิศผลบุญกุศลแผ่ไปให้ไพศาล ถึงบิดามารดา ครูอาจารย์ ทั้งลูกหลายญาติมิตรสนิทกัน อีกทั้งคนที่เคยร่วมงานการทั้งหลาย ขอจงได้ส่วนกุศลผลของฉัน ทั้งเจ้ากรรม นายเวร และเทวัญ ขอให้ท่านได้ส่วนกุศลผลนี้เทอญ.

คำอธิษฐาน

ข้าพเจ้าขอตั้งสัจจะอธิษฐาน ด้วยอานุภาพแห่งบุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแล้ว จงเป็นพลวปัจจัย เป็นนิสัยตามส่งให้เกิดปัญญาญาณทั้งชาตินี้และชาติหน้าตลอดชาติอย่างยิง จนถึงความพ้นทุกข์ คือ พระนิพพานในอนาคตกาลเบื้องหน้านี้เทอญ.

แม่ชีอุ่นเรือน เนียมลิ้ม

ภาค ๖

บทขัดธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง สัมพุชฌิต์วา ตะถาคะโต,
ปะฐะมัง ยัง อะเทเสสิ ธัมมะจักกัง อะนุตตะรัง,
สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต โลเก อัปปะฏิวัตติยัง,
ยัตถากขาตา อุโภ อันตา ปะฏิปัตติ จะ มัชฌิมา,
จะตูส์วาริยะสัจเจสุ วิสุทธัง ญาณะทัสสะนัง,
เทสิตัง ธัมมะราเชนะ สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง,
นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง,
เวยยากะระณะปาเฐนะ สังคีตันตัมภะณามะ เส ฯ

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

เอวัมเม สุตัง, เอกัง สะมะยัง ภะคะวา, พาราณะสิยัง วิหะระติ อิสิปะตะเน มิคะทาเย, ตัต์ระโข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิ ฯ

เท์วเม ภิกขะเว อันตา, ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา, โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค, หีโน, คัมโม, โปถุชชะนิโก, อะนะริโย, อะนัตถะสัญหิโต, โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค, ทุกโข, อะนะริโย, อะนัตถะสัญหิโต ฯ

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา, ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี, อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา, ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี, อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค, เสยยะถีทัง, สัมมาทิฏฐิ, สัมมาสังกัปโป, สัมมาวาจา, สัมมากัมมันโต, สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม, สัมมาสะติ, สัมมาสะมาธิ ฯ

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา, ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี, อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง, ชาติปิ ทุกขา, ชะราปิ ทุกขา, มะระณัมปิ ทุกขัง, โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา, อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข, ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข, ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง, สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสมุทะโย อะริยะสัจจัง, ยายัง ตัณหา, โปโนพภะวิกา,นันทิราคะสะหะคะตา, ตัต๎ระ ตัต๎ราภินันทินี, เสยยะถีทัง, กามะตัณหา, ภะวะตัณหา, วิภะวะตัณหา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง, โย ตัสสาเยวะ ตัณ๎หายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ, จาโค, ปะฏินิสสัคโค, มุตติ, อะนาละโย ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค, เสยยะถีทัง, สัมมาทิฏฐิ, สัมมา

สังกัปโป, สัมมาวาจา, สัมมากัมมันโต, สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม, สัมมาสะติ, สัมมาสะมาธิ ฯ (หยุด)

(ขึ้น) อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญเญยยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ, เอวันติปะริวัฏฏัง ท๎วาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพ๎รัห๎มะเก สัสสะมะณะพ๎ราห๎มะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ท๎วาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพ๎รัห๎มะเก สัสสะมะณะพ๎ราห๎มะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ, อะกุปปา เม วิมุตติ, อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติ ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา, อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง อิมัส๎มิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัส๎มิง ภัญญะมาเน อายัส๎มะโต โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ, ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ, ฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ๎ราห๎มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ๎รัห๎มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติ ฯ (หยุด)

(ขึ้น) ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ยามานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา,

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

(พ๎รัห๎มะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง)

(เมื่อจะสวดย่อเพียงสวรรค์ ๖ ชั้น ครั้นสวดมาถึงตรงนี้แล้วสวด พ๎รัห๎มะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง แล้วต่อด้วย เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย, ฯลฯ ไปจนจบ)

พ๎รัห๎มะปาริสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, พ๎รัห๎มะปาริสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

พ๎รัห๎มะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, พ๎รัห๎มะปะโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

มะหาพ๎รัห๎มา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, มะหาพ๎รัห๎มานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ปะริตตาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ปะริตตาภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสา เวสุง, อัปปะมาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ปะริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

สุภะกิณ๎หะกา เทวา สัททะ มะนุสสาเวสุง, สุภะกิณ๎หะกานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา (อสัญญิสัตตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง อะสัญญิสัตตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา)

เวหัปผะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, เวหัปผะลานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อะตัปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, อะตัปปานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

สุทัสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, สุทัสสานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง,

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ๎ราห๎มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ๎รัห๎มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติ ฯ (หยุด)

(ขึ้น) อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พ๎รัห๎มะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิฯ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง ฯ

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติ ฯ

อิติหิทัง อายัส์มะโต โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญโญ เตว๎วะ นามัง อะโหสีติ ฯ

บทขัดอะนัตตะลักขะณะสูตร

ยันตัง สัตเตหิ ทุกเขนะ เญยยัง อะนัตตะลักขะณัง
อัตตะวาทาตตะสัญญานัง สัมมะเทวะ วิโมจะนัง
สัมพุทโธ ตัง ปะกาเสสิ ทิฏฐะสัจจานะ โยคินัง
อุตตะริง ปะฏิเวธายะ ภาเวตุง ญาณะมุตตะมัง
ยันเตสัง ทิฏฐะธัมมานัง ญาเณนุปะปะริกขะตัง
สัพพาสะเวหิ จิตตานิ วิมุจจิงสุ อะเสสะโต
ตะถา ญาณานุสาเรนะ สาสะนัง กาตุมิจฉะตัง
สาธูนัง อัตถะสิทธัตถัง ตัง สุตตันตัง ภะณามะ เสฯ

อะนัตตะลักขะณะสูตร

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ, อิสิปะตะเน มิคะทาเย, ตัต์ระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิ ฯ

รูปัง ภิกขะเว อะนัตตา, รูปัญจะหิทัง ภิกขะเว อัตตา อะภะวิสสะ นะยิทัง รูปัง อาพาธายะ สังวัตเตยยะ ลัพเภถะ จะ รูเป เอวัง เม รูปัง โหตุ เอวัง เม รูปัง มา อะโหสีติ ยัส์มา จะ โข ภิกขะเว รูปัง อะนัตตา ตัส์มา รูปัง

อาพาธายะ สังวัตตะติ นะ จะ ลัพภะติ รูเป เอวัง เม รูปัง โหตุ เอวัง เม รูปัง มา อะโหสีติ ฯ

เวทะนา อะนัตตา, เวทะนา จะ หิทัง ภิกขะเว อัตตา อะภะวิสสะ นะยิทัง เวทะนา อาพาธายะ สังวัตเตยยะ ลัพเภถะ จะ เวทะนายะ เอวัง เม เวทะนา โหตุ เอวัง เม เวทะนา มา อะโหสีติ, ยัส์มา จะ โข ภิกขะเว เวทะนา อะนัตตา ตัส์มา เวทนา อาพาธายะ สังวัตตะติ นะ จะ ลัพภะติ เวทะนายะ เอวัง เม เวทนา โหตุ เอวัง เม เวทะนา มา อะโหสีติ ฯ

สัญญา อะนัตตา สัญญา จะ หิทัง ภิกขะเว อัตตา อะภะวิสสะ, นะยิทัง สัญญา อาพาธายะ สังวัตเตยยะ ลัพเภถะ จะ สัญญายะ เอวัง เม สัญญา โหตุ เอวัง เม สัญญา มา อะโหสีติ, ยัส์มา จะ โข ภิกขะเว สัญญา อะนัตตา ตัส์มา สัญญา อาพาธายะ สังวัตตะติ, นะ จะ ลัพภะติ สัญญายะ เอวัง เม สัญญา โหตุ เอวัง เม สัญญา มา อะโหสีติ ฯ

สังขารา อะนัตตา สังขารา จะ หิทัง ภิกขะเว อัตตา อะภะวิสสังสุ, นะยิทัง สังขารา อาพาธายะ สังวัตเตยยุง ลัพเภถะ จะ สังขาเรสุ, เอวัง เม สังขารา โหนตุ เอวัง เม สังขารา มา อะเหสุนติ ยัส์มา จะ โข ภิกขะเว สังขารา อะนัตตา ตัส์มา สังขารา อาพาธายะ สังวัตตันติ นะ จะ ลัพภะติ สังขาเรสุ เอวัง เม สังขารา โหนตุ เอวัง เม สังขารา มา อะเหสุนติ ฯ

วิญญาณัง อะนัตตา ฯ วิญญาณัญจะ หิทัง ภิกขะเว อัตตา อะภะวิสสะ, นะยิทัง วิญญาณัง อาพาธายะ สังวัตเตยยะ ลัพเภถะ จะ วิญญาเน เอวัง เม วิญญานัง โหตุ เอวัง เม วิญญานัง มา อะโหสีติ ฯ ยัส์มา จะ โข ภิกขะเว วิญญานัง อะนัตตา ตัส์มา วิญญาณัง อาพาธายะ สังวัตตะติ นะ จะ

ลัพภะติ วิญญาเณ เอวัง เม วิญญาณัง โหตุ เอวัง เม วิญญาณัง มา อะโหสีติ ฯ

ตัง กิง มัญญะถะ ภิกขะเว รูปัง นิจจัง วา อะนิจจัง วาติ อะนิจจัง ภันเต ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วา ตัง สุขัง วาติ ทุกขัง ภันเต, ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วิปะริณามะธัมมัง กัลลัง นุ ตัง สะมะนุปัสสิตุง เอตัง มะมะ เอโสหะมัสฺมิ เอโส เม อัตตาติ โน เหตัง ภันเต ฯ

ตัง กิง มัญญะถะ ภิกขะเว เวทะนา นิจจา วา อะนิจจา วาติ อะนิจจา ภันเต, ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วา ตัง สุขัง วาติ ทุกขัง ภันเต, ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วิปะริณามะธัมมัง กัลลัง นุ ตัง สะมะนุปัสสิตุง เอตัง มะมะ เอโสหะมัสฺมิ เอโส เม อัตตาติ โน เหตัง ภันเต ฯ

ตัง กิง มัญญะถะ ภิกขะเว สัญญา นิจจา วา อะนิจจา วาติ อะนิจจา ภันเต ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วา ตัง สุขัง วาติ ทุกขัง ภัน เต ยัมปะนานิจจังทุกขัง วิปะริณามะธัมมัง กัลลัง นุตัง สะมะนุปัสสิตุง เอตัง มะมะ เอโสหะมัสฺมิ เอโส เม อัตตาติ, โน เหตัง ภันเต ฯ

ตัง กิง มัญญะถะ ภิกขะเว สังขารา นิจจา วา อะนิจจา วาติ อะนิจจา ภันเต ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วา ตัง สุขัง วาติ ทุกขัง ภันเต, ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วิปะริณามะธัมมัง กัลลัง นุ ตัง สะมะนุปัสสิตุง เอตัง มะมะ เอโสหะมัสฺมิ เอโส เม อัตตาติ โน เหตัง ภันเต ฯ

ตัง กิง มัญญะถะ ภิกขะเว วิญญาณัง นิจจัง วา อะนิจจัง วาติ อะนิจจัง ภันเต ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วา ตัง สุขัง วาติ ทุกขัง ภันเต ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วิปะริณามะธัมมัง กัลลัง นุ ตัง สะมะนุปัสสิตุง เอตัง มะมะ เอโสหะมัสฺมิ เอโส เม อัตตาติ โน เหตัง ภันเต ฯ

ตัส์มาติหะ ภิกขะเว ยังกิญจิ รูปัง อะตีตานาคะตะปัจจุปปันนัง อัชฌัตตัง วา พะหิทธา วา โอฬาริกัง วา สุขุมัง วา หีนัง วา ปะณีตัง วา ยันทูเร สันติเก วา สัพพัง รูปัง เนตัง มะมะ เนโสหะมัส์มิ นะ เมโส อัตตาติ เอวะเมตัง ยะถาภูตัง สัมมัปปัญญายะ ทัฏฐัพพัง ฯ

ยา กาจิ เวทะนา อตีตานาคะตะปัจจุปปันนา อัชฌัตตา วา พะหิทธา วา โอฬาริกา วา สุขุมา วา หีนา วา ปะณีตา วา ยา ทูเร สันติเก วา สัพพา เวทะนา เนตัง มะมะ เนโสหะมัส์มิ นะ เมโส อัตตาติ เอวะเมตัง ยะถาภูตัง สัมมัปปัญญายะ ทัฏฐัพพัง ฯ

ยา กาจิ สัญญา อะตีตานาคะตะปัจจุปปันนา อัชฌัตตา วา พะหิทธา วา. โอฬาริกา วา สุขุมา วา หีนา วา ปะณีตา วา ยา ทูเร สันติเก วา สัพพา สัญญา เนตัง มะมะ เนโสหะมัส์มิ นะ เมโส อัตตาติ เอวะเมตัง ยะถาภูตัง สัมมัปปัญญายะ ทัฏฐัพพัง ฯ

เย เกจิ สังขารา อะตีตานาคะตะปัจจุปปันนา อัชฌัตตา วา พะหิทธา วา โอฬาริกา วา สุขุมา วา หีนา วา ปณีตา วา ยา ทูเร สันติเก วา สัพเพ สังขารา เนตัง มะมะ เนโสหะมัส์มิ นะ เมโส อัตตาติ เอวะเมตัง ยะถา ภูตัง สัมมัปปัญญายะ ทัฏฐัพพัง ฯ

ยังกิญจิ วิญญาณัง อะตีตานาคะตะปัจจุปปันนัง อัชฌัตตัง วา พะหิทธา วา โอฬาริกัง วา สุขุมัง วา หีนัง วา ปะณีตัง วา ยันทูเร สันติเก วา สัพพัง วิญญาณัง เนตัง มะมะ เนโสหะมัส์มิ นะ เมโส อัตตาติ เอวะเมตัง ยะถาภูตัง สัมมัปปัญญายะ ทัฏฐัพพัง ฯ

เอวัง ปัสสัง ภิกขะเว สุต์วา อะริยะสาวะโก รูปัส์มิงปิ นิพพินทะติ เวทะนายะปิ นิพพินทะติ สัญญายะปิ นิพพินทะติ สังขาเรสุปิ นิพพินทะติ วิญญาณัส์มิงปิ นิพพินทะติ นิพพินทัง วิรัชชะติ วิราคา วิมุจจะติ วิมุตตัส์มิง วิมุตตะมิติ ญาณัง โหติ ขีณา ชาติ วุสิตัง พ์รัห์มะจะริยัง กะตัง กะระณียัง นาปะรัง อิตถัตตายาติ ปะชานาตีติ ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง ฯ

อิมัส์มิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัส์มิง ภัญญะมาเน. ปัญจะวัคคิยานัง ภิกขูนัง อะนุปาทายะ อาสะเวหิ จิตตานิ วิมุตจิงสูติ ฯ

บทขัดอาทิตตะปริยายะสูตร

เวเนยยะทะมะโนปาเย สัพพะโส ปาระมิง คะโต
อะโมฆะวะจะโน พุทโธ อะภิญญายานุสาสะโก
จิณณานุรูปะโต จาปิ ธัมเมนะ วินะยัง ปะชัง
จิณณาคคิปาริจะริยานัง สัมโพชฌาระหะโยคินัง
ยะมาทิตตะปะริยายัง เทสะยันโต มะโนหะรัง
เต โสตาโร วิโมเจสิ อะเสกขายะ วิมุตติยา
ตะเถโวปะปะริกขายะ วิญญูนัง โสตุมิจฉะตัง
ทุกขะตาลักขะโณปายัง ตัง สุตตันตัง ภะณามะ เส ฯ

อาทิตตะปริยายะสูตร

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา คะยายัง วิหะระติ คะยาสี่เส สัทธิง ภิกขุสะหัสเสนะ ฯ

ตัต์ระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ฯ

สัพพัง ภิกขะเว อาทิตตัง ฯ กิญจะ ภิกขะเว สัพพัง อาทิตตังฯ จักขุง ภิกขะเว อาทิตตัง รูปา อาทิตตา จักขุวิญญาณัง อาทิตตัง จักขุสัมผัสโส อาทิตโต ยัมปิทัง จักขุสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัมปิ อาทิตตัง ฯ เกนะ อาทิตตัง ฯ อาทิตตัง ราคัคคินา โทสัคคินา โมหัคคินา อาทิตตัง ชาติยา ชะรามะระเณนะ โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ อาทิตตันติ ฯ วะทามิ ฯ

โสตัง อาทิตตัง สัททา อาทิตตา โสตะวิญญาณัง อาทิตตัง โสตะสัมผัสโส อาทิตโต ยัมปิทัง โสตะสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัมปิ อาทิตตัง ฯ เกนะ อาทิตตัง ฯ อาทิตตัง ราคัคคินา โทสัคคินา โมหัคคินา อาทิตตัง ชาติยา ชรามะระเณนะ โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ อาทิตตันติ วะทามิ ฯ

ฆานัง อาทิตตัง คันธา อาทิตตา ฆานะวิญญาณัง อาทิตตัง ฆานะสัมผัสโส อาทิตโต ยัมปิทัง ฆานะสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัมปิ อาทิตตัง ฯ เกนะ อาทิตตัง อาทิตตัง ราคัคคินา โทสัคคินา โมหัคคินา อาทิตตัง ชาติยา ชะรามะระเณนะ โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ อาทิตตันติ วะทามิ ฯ

ชิวหา อาทิตตา ระสา อาทิตตา ชิวหาวิญญาณัง อาทิตตัง ชิวหาสัมผัสโส อาทิตโต ยัมปิทัง ชิวหาสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัมปิ อาทิตตัง ฯ เกนะ อาทิตตัง ฯ อาทิตตัง ราคัคคินา โทสัคคินา โมหัคคินา อาทิตตัง ชาติยา ชะรามะระเณนะ โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ อาทิตตันติ วะทามิ ฯ

กาโย อาทิตโต โผฐฐัพพา อาทิตตา กายะวิญญาณัง อาทิตตัง กายะสัมผัสโส อาทิตโต ยัมปิทัง กายะสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัมปิ อาทิตตัง ฯ เกนะ อาทิตตัง ฯ อาทิตตัง ราคัคคินา โทสัคคินา โมหัคคินา อาทิตตัง ชาติยา ชะรามะระเณนะ โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ อาทิตตันติ วะทามิ ฯ

มะโน อาทิตโต ธัมมา อาทิตตา มะโนวิญญาณัง อาทิตตัง มะโนสัมผัสโส อาทิตโต ยัมปิทัง มะโนสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัมปิ อาทิตตัง ฯ เกนะ อาทิตตัง ฯ อาทิตตัง ราคัคคินา โทสัคคินา โมหัคคินา อาทิตตัง ชาติยา ชะรามะระเณนะ โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ อาทิตตันติ วะทามิ ฯ

เอวัง ปัสสัง ภิกขะเว สุต์วา อะริยะสาวะโก

จักขุส์มิงปิ นิพพินทะติ รูเปสุปิ นิพพินทะติ จักขุวิญญาเณปิ นิพพินทะติ จักขุสัมผัสเสปิ นิพพินทะติ ยัมปิทัง จักขุสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัส์มิงปิ นิพพินทะติ ฯ

โสตัส์มิงปิ นิพพินทะติ สัทเทสุปิ นิพพินทะติ โสตะวิญญาเณปิ นิพพินทะติ โสตะสัมผัสเสปิ นิพพินทะติ ยัมปิทัง โสตะสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัส์มิงปิ นิพพินทะติ ฯ

ฆานัส์มิงปิ นิพพินทะติ คันเธสุปิ นิพพินทะติ ฆานะวิญญาเณปิ นิพพินทะติ ฆานะสัมผัสเสปิ นิพพินทะติ ยัมปิทัง ฆานะสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัส์มิงปิ นิพพินทะติ ฯ

ชิวหายะปิ นิพพินทะติ ระเสสุปิ นิพพินทะติ ชิว์หาวิญญาเณปิ นิพพินทะติ ชิว์หาสัมผัสเสปิ นิพพินทะติ ยัมปิทัง ชิวหาสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัส์มิงปิ นิพพินทะติ ฯ

กายัส์มิงปิ นิพพินทะติ โผฏฐัพเพสุปิ นิพพินทะติ กายะวิญญาเณปิ นิพพินทะติ กายะสัมผัสเสปิ นิพพินทะติ ยัมปิทัง กายะสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัส์มิงปิ นิพพินทะติ ฯ

มะนัส์มิงปิ นิพพินทะติ ธัมเมสุปิ นิพพินทะติ มะโนวิญญาเณปิ นิพพินทะติ มะโนสัมผัสเสปิ นิพพินทะติ ยัมปิทัง มะโนสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุขัง วา ตัส์มิงปิ นิพพินทะติ ฯ

นิพพินทัง วิรัชชะติ วิราคา วิมุจจะติ ฯ วิมุตตัส์มิง วิมุตตะมิติ ญาณัง โหติ ขีณา ชาติ วุสิตัง พ์รหฺมะจะริยัง กะตัง กะระณียัง นาปะรัง อิตถัตตายาติ ปะชานาตีติ ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง ฯ

อิมัส์มิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัส์มิง ภัญญะมาเน ตัสสะ ภิกขุสะหัส สัสสะ อะนุปาทายะ อาสะเวหิ จิตตานิ วิมุตจิงสูติ ฯ

สวดแจงพระวินัย

ยันเตนะ ภะคะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อะระหะตา สัมมาสัมพุทเธนะ ปะฐะมัง ปาราชิกัง กัตถะ ปัญญัตตันติฯ เวสาลิยัง ปัญญัตตันติฯ กัง อารัพภาติ, สุทินนัง กะลันทะปุตตัง อารัพภาติ, กิส์มิง วัตถุส์มินติฯ สุทินโน กะลันทะปุตโต ปุราณะทุติยิกายะ เมถุนัง ธัมมัง ปะฏิเสวิ ตัส์มิง วัตถุส์มินติ ฯ

เตนะ สะมะเยนะ พุทโธ ภะคะวา เวรัญชายัง วิหะระติ นะเฬรุปุจิ มันทะมูเล มะหะตา ภิกขุสังเฆนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิ ฯ

อัสโสสิ โข เวรัญโช พ์ราห์มะโณ สะมะโณ ขะลุ โภ โคตะโม สัก์ยะปุตโต สัก์ยะกุลา ปัพพะชิโต เวรัญชายัง วิหะระติ นะเฬรุปุจิมันทะมูเล มะหะตา ภิกขุสังเฆนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิ ฯ

ตังโข ปะนะ ภะวันตัง โคตะมัง เอวัง กัล์ยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะ สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะ มะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

โส อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพ์รัห์มะกัง สัสสะมะณะ พ์ราห์มะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัต์วา ปะเวเทติ โส ธัมมัง เทเสติ, อาทิกัล์ยาณัง มัชเฌกัล์ยาณัง ปะริโยสานะกัล์ยาณัง สาตถัง สะพยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พ์รัห์มะจะริยัง ปะกาเสติ ฯ

สาธุ โข ปะนะ ตะถารูปานัง อะระหะตัง ทัสสะนัง โหตีติ ฯ

พระสูตร

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา อันตะรา จะ ราชะคะหัง อันตะรา จะ นาลันทัง อัทธานะมัคคะปะฏิปันโน โหติ มะหะตา ภิกขุสังเฆนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิ สุปปิโยปิ โข ปะริพพาชะโก อันตะรา จะ ราชะคะหัง อันตะรา จะ นาลันทัง อัทธานะมัคคะปะฏิปันโน โหติ, สัทธิง อันเตวาสินา พ๎รัห๎มะทัตเตนะ มาณะเวนะ ฯ ตัต๎ระ สุทัง สุปปิโย ปะริพพาชะโก อะเนกะปะริยาเยนะ พุทธัสสะ อะวัณณัง ภาสะติ, ธัมมัสสะ อะวัณณัง ภาสะติ สังฆัสสะ อะวัณณัง ภาสะติ สุปปิยัสสะ ปะนะ ปะริพพาชะกัสสะ อันเตวาสี พ๎รัห๎มะทัตโต มาณะโว อะเนกะปะริยาเยนะ พุทธัสสะ วัณณัง ภาสะติ ธัมมัสสะ วัณณัง ภาสะติ สังฆัสสะ วัณณัง ภาสะติ ฯ อิติหะ เต อุโภ อาจะริยันเตวาสี อัญญะมัญญัสสะ อุชุวิปัจจะนิกะวาทา ภะคะวันตัง ปิฏฐิโต ปิฏฐิโต อะนุพันธา โหนติ ภิกขุสังฆัญจะ ฯ

บทนำธรรมนิยาม

ปัพพะโตปะมะคาถา

ยะถาปิ เสลาวิปุลา	นะภัง อาหัจจะ ปัพพะตา
สะมันตา อะนุปะริเยยยุง	นิปโปเถนตา จะตุททิสา
เอวัง ชะรา จะ มัจจุ จะ	อะธิวัตตันติ ปาณิโน
ขัตติเย พ๎ราห๎มะเณ เวสเส	สุทเท จัณฑาละปุกกุเส
นะ กิญจิ ปะริวัชเชติ	สัพพะเมวาภิมัททะติ
นะ ตัตถะ หัตถีนัง ภูมิ	นะ ระถานัง นะ ปัตติยา
นะ จาปิ มันตะยุทเธนะ	สักกา เชตุง ธะเนนะ วา

ตัส์มา หิ ปัณฑิโต โปโส สัมปัสสัง อัตถะมัตตะโน
พุทเธ ธัมเม จะ สังเฆ จะ ธีโร สัทธัง นิเวสะเย
โย ธัมมะจารี กาเยนะ วาจายะ อุทะ เจตะสา
อิเธวะ นัง ปะสังสันติ เปจจะ สัคเค ปะโมทะติ ฯ

อะริยะธะนะคาถา

ยัสสะ สัทธา ตะถาคะเต อะจะลา สุปะติฏฐิตา
สีลัญจะ ยัสสะ กัล์ยาณัง อะริยะกันตัง ปะสังสิตัง
สังเฆ ปะสาโท ยัสสัตถิ อุชุภูตัญจะ ทัสสะนัง
อะทะลิทโทติ ตัง อาหุ อะโมฆันตัสสะ ชีวิตัง
ตัส์มา สัทธัญจะ สีลัญจะ ปะสาทัง ธัมมะทัสสะนัง
อะนุยุญเชถะ เมธาวี สะรัง พุทธานะสาสะนัง ฯ

(จบแล้วหยุดขัดตำนาน)

บทขัดธรรมนิยาม

ยัง เว นิพพานะญาณัสสะ ญาณัง ปุพเพ ปะวัตตะเต
ตัสเสวะ วิสะยีภูตา ยายัง ธัมมะนิยามะตา
อะนิจจะตา ทุกขะตา จะ สัพเพสัง จะ อะนัตตะตา
ตัสสา ปะกาสะกัง สุตตัง ยัง สัมพุทเธนะ ภาสิตัง
สาธูนัง ญาณะจาเรนะ ยะถา พุทเธนะ เทสิตัง
โยนิโส ปะฏิปัต์ยัตถัง ตัง สุตตันตัง ภะณามะ เส ฯ

บทสวดธรรมนิยาม

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ ตัต๎ระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ ฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ฯ ภะคะวา เอตะทะโวจะ ฯ (หยุด)

(ขึ้น) อุปปาทา วา ภิกขะเว ตะถาคะตานัง อะนุปปาทา วา ตะถาคะตานังฐิตา วะ สา ธาตุ ธัมมัฏฐิตะตา ธัมมะนิยามะตา สัพเพ สังขารา อะนิจจาติ ฯ ตัง ตะถาคะโต อะภิสัมพุชฌะติ อะภิสะเมติ อะภิสัมพุชฌิต๎วา อะภิสะเมต๎วา อาจิกขะติ เทเสติ ปัญญะเปติ ปัฏฐะเปติ วิวะระติ วิภะชะติ อุตตานีกะโรติ สัพเพ สังขารา อะนิจจาติ ฯ

อุปปาทา วา ภิกขะเว ตะถาคะตานัง อะนุปปาทา วา ตะถาคะตานังฐิตา วะ สา ธาตุ ธัมมัฏฐิตะตา ธัมมะนิยามะตา สัพเพ สังขารา ทุกขาติ ฯ ตัง ตะถาคะโต อะภิสัมพุชฌะติ อะภิสะเมติ อะภิสัมพุชฌิต๎วา อะภิสะเมต๎วา อาจิกขะติ เทเสติ ปัญญะเปติ ปัญฐะเปติ วิวะระติ วิภะชะติ อุตตานีกะโรติ สัพเพ สังขารา ทุกขาติ ฯ

อุปปาทา วา ภิกขะเว ตะถาคะตานัง อะนุปปาทา วา ตะถาคะตานังฐิตา วะ สา ธาตุ ธัมมัฏฐิตะตา ธัมมะนิยามะตา สัพเพ สังขารา อะนัตตาติ ฯ ตัง ตะถาคะโต อะภิสัมพุชฌะติ อะภิสะเมติ อะภิสัมพุชฌิต๎วา อะภิสะเมต๎วา อาจิกขะติ เทเสติ ปัญญะเปติ ปัญฐะเปติ วิวะระติ วิภะชะติ อุตตานีกะโรติ สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ ฯ

อิทะมะโว จะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุนติ ฯ

ติลักขะณาทิคาถา

สัพเพ สังขารา อะนิจจาติ ยะทา ปัญญายะ ปัสสะติ
อะถะ นิพพินทะติ ทุกเข เอสะ มัคโค วิสุทธิยา
สัพเพ สังขารา ทุกขาติ ยะทา ปัญญายะ ปัสสะติ
อะถะ นิพพินทะติ ทุกเข เอสะ มัคโค วิสุทธิยา
สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ ยะทา ปัญญายะ ปัสสะติ
อะถะ นิพพินทะติ ทุกเข เอสะ มัคโค วิสุทธิยา
อัปปะกา เต มะนุสเสสุ เย ชะนา ปาระคามิโน
อะถายัง อิตะรา ปะชา ตีระเมวานุธาวะติ
เย จะ โข สัมมะทักขาเต ธัมเม ธัมมานุวัตติโน
เต ชะนา ปาระเมสสันติ มัจจุเธยยัง สุทุตตะรัง
กัณ์หัง ธัมมัง วิปปะหายะ สุกกัง ภาเวถะ ปัณฑิโต
โอกา อะโนกะมาคัมมะ วิเวเก ยัตถะ ทูระมัง
ตัต๎ราภิระติมิจเฉยยะ หิต๎วา กาเม อะกิญจะโน
ปะริโยทะเปยยะ อัตตานัง จิตตัก๎เลเสหิ ปัณฑิโต
เยสัง สัมโพธิยังเคสุ สัมมา จิตตัง สุภาวิตัง
อาทานะปะฏินิสสัคเค อะนุปาทายะ เย ระตา
ขีณาสะวา ชุติมันโต เต โลเก ปะรินิพพุตาติ ฯ

ปฏิจจะสะมุปปาทะปาฐะ

อะวิชชาปัจจะยา สังขารา สังขาระปัจจะยา วิญญาณัง วิญญาณะปัจจะยา นามะรูปัง นามะรูปังปัจจะยา สะฬายะตะนัง สะฬายะตะนะปัจจะยา ผัสโส ผัสสะปัจจะยา เวทะนา เวทะนาปัจจะยา ตัณ์หา ตัณ์หาปัจจะยา อุปาทานัง อุปาทานะปัจจะยา ภะโว ภะวะปัจจะยา ชาติ ชาติปัจจะยา ชะรามะระณัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา สัมภะวันติ ฯ เอวะเมตัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะสะมุทะโย โหติ ฯ

อะวิชชายะเต็ววะ อะเสสะวิราคะนิโรธา สังขาระนิโรโธ สังขาระนิโรธา วิญญาณะนิโรโธ วิญญาณะนิโรธา นามะรูปะนิโรโธ นามะรูปะนิโรธา สะฬายะตะนะนิโรโธ สะฬายะตะนะนิโรธา ผัสสะนิโรโธ ผัสสะนิโรธา เวทะนานิโรโธ เวทะนานิโรธา ตัณหานิโรโธ ตัณหานิโรธา อุปาทานะนิโรโธ อุปาทานะนิโรธา ภะวะนิโรโธ ภะวะนิโรธา ชาตินิโรโธ ชาตินิโรธา ชะรามะระณัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา นิรุชฌันติ ฯ เอวะเมตัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ นิโรโธ โหติ ฯ

ท์วัตติงสาการะปาโฐ

อัตถิ อิมัส์มิง กาเย เกสา โลมา นะขา ทันตา ตะโจ มังสัง นะหารู
อัฏฐี อัฏฐิมิญชัง วักกัง หะทะยัง ยะกะนัง กิโลมะกัง ปิหะกัง
ปัปผาสัง อันตัง อันตะคุณัง อุทะริยัง กะรีสัง ปิตตัง เสมหัง ปุพโพ
โลหิตัง เสโท เมโส อัสสุ วะสา เขโฬ สิงฆาณิกา ละสิกา มุตตัง
มัตถะเก มัตถะลุงคันติ ฯ

เขมาเขมะสะระณะคะมะนะปะริทีปิกาคาถา

พะหุง เว สะระณัง ยันติ ปัพพะตานิ วะนานิ จะ
อารามะรุกขะเจต์ยานิ มะนุสสา ภะยะตัชชิตา
เนตัง โข สะระณัง เขมัง เนตัง สะระณะมุตตะมัง
เนตัง สะระณะมาคัมมะ สัพพะทุกขา ปะมุจจะติ
โย จะ พุทธัญจะ ธัมมัญจะ สังฆัญจะ สะระณัง คะโต
จัตตาริ อะริยะสัจจานิ สัมมัปปัญญายะ ปัสสะติ
ทุกขัง ทุกขะสะมุปปาทัง ทุกขัสสะ จะ อะติกกะมัง
อะริยัญจัฏฐังคิกัง มัคคัง ทุกขูปะสะมะคามินัง
เอตัง โข สะระณัง เขมัง เอตัง สะระณะมุตตะมัง
เอตัง สะระณะมาคัมมะ สัพพะทุกขา ปะมุจจะตีติ.

พุทธะอุทานะคาถา

ยะทา หะเว ปาตุภะวันติ ธัมมา อาตาปิโน ฌายะโต พ์ราห์มะณัสสะ
อะถัสสะ กังขา วะปะยันติ สัพพา ยะโต ปะชานาติ สะเหตุธัมมัง ฯ
ยะทา หะเว ปาตุภะวันติ ธัมมา อาตาปิโน ฌายะโต พ์ราห์มะณัสสะ
อะถัสสะ กังขา วะปะยันติ สัพพา ยะโต ขะยัง ปัจจะยานัง อะเวทิ ฯ
ยะทา หะเว ปาตุภะวันติ ธัมมา อาตาปิโน ฌายะโต พ์ราห์มะณัสสะ
วิธูปะยัง ติฏฐะติ มาระเสนัง สูโรวะ โอภาสะยะมันตะลิกขันติ ฯ

ภัทเทกะรัตตะคาถา

อะตีตัง นานว์าคะเมยยะ นัปปะฏิกังเข อะนาคะตัง
ยะทะตีตัมปะหีนันตัง อัปปัตตัญจะ อะนาคะตัง
ปัจจุปปันนัญจะ โย ธัมมัง ตัตถะ ตัตถะ วิปัสสะติ
อะสังหิรัง อะสังกุปปัง ตัง วิทธา มะนุพ์รูหะเย
อัชเชวะ กิจจะมาตัปปัง โก ชัญญา มะระณัง สุเว
นะ หิ โน สังคะรันเตนะ มะหาเสเนนะ มัจจุนา
เอวัง วิหาริมาตาปิง อะโหรัตตะมะตันทิตัง
ตัง เว ภัทเทกะรัตโตติ สันโต อาจิกขะเต มุนีติ ฯ

สวดพระอภิธรรม

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง อภิธัมมะสังคะหะคาถาโย ภาณามะ เส.

พระสังคิณี

กุสะลา ธัมมา อะกุสะลา ธัมมา อัพ๎ยากะตา ธัมมา ฯ กะตะเม ธัมมา กุสะลา ฯ ยัส๎มิง สะมะเย กามาวะจะรัง กุสะลัง จิตตัง อุปปันนัง โหติ โสมะนัสสะสะหะคะตัง ญาณะสัมปะยุตตัง รูปารัมมะณัง วา สัททารัมมะณัง วา คันธารัมมะณัง วา ระสารัมมะนัง วา โผฏฐัพพารัมมะณัง วา ธัมมารัมมะณัง วา ยัง ยัง วา ปะนารัพภะ ตัส๎มิง สะมะเย ผัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ เย วา ปะนะ ตัส๎มิง สะมะเย อัญเญปิ อัตถิ ปะฏิจจะสะมุปปันนา อะรูปิโน ธัมมา อิเม ธัมมา กุสะลา ฯ

พระวิภังค์

ปัญจักขันธา รูปักขันโธ เวทะนากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธ ฯ ตัตถะ กะตะโม รูปักขันโธ ฯ ยังกิญจิ รูปัง อะตีตา นาคะตะปัจจุปันนัง อัชฌัตตัง วา พะหิทธา วา โอฬาริกัง วา สุขุมัง วา หีนัง วา ปะณีตัง วา ยัง ทูเร วา สันติเก วา ตะเทกัชฌัง อภิสัญญูหิต์วา อภิสังขิปิต์วา อะยัง วุจจะติ รูปักขันโธ ฯ

พระธาตุกะถา

สังคะโห อะสังคะโห ฯ สังคะหิเตนะ อะสังคะหิตัง อะสังคะหิเตนะ สังคะหิตัง สังคะหิเตนะ สังคะหิตัง อะสังคะหิเตนะ อะสังคะหิตัง ฯ สัมปะโยโควิปปะโยโค ฯ สัมปะยุตเตนะ วิปปะยุตตัง วิปปะยุตเตนะ สัมปะยุตตัง อะสังคะหิตัง ฯ

พระปุคคะละปัญญัตติ

ฉะ ปัญญัตติโย ขันธะปัญญัตติ อายะตะนะปัญญัตติ ธาตุปัญญัตติ สัจจะปัญญัตติ อินท์รียะปัญญัตติ ปุคคะละปัญญัตติ ฯ กิตตาวะตา ปุคคะลานัง ปุคคะละปัญญัตติ ฯ สะมะยะวิมุตโต อะสะมะยะวิมุตโต กุปปะธัมโม อะกุปปะธัมโม ปะริหานะธัมโม อะปะริหานะธัมโม เจตะนาภัพโพ อนุรักขะนาภัพโพ ปุถุชชะโน โคต์ระภู ภะยูปะระโต อะภะยูปะระโต ภัพพาคะมะโน อะภัพพาคะมะโน นิยะโต อะนิยะโต ปะฏิปันนะโก ผะเลฏฐิโต อะระหา อะระหัตตายะ ปะฏิปันโน ฯ

พระกะถาวัตถุ

ปุคคะโล อุปะลัพภะติ สัจฉิกัตถะปะระมัตเถนาติ ฯ อามันตา ฯ โยสัจฉิกัตโถ ปะระมัตโถ ตะโต โส ปุคคะโล อุปะลัพภะติ สัจฉิกัตถะปะระมัตเถนาติ ฯ นะ เหวัง วัตตัพเพ ฯ อาชานาหิ นิคคะหัง หัญจิ ปุคคะโล อุปะลัพภะติ สัจฉิกัตถะปะระมัตเถนะ เตนะ วะตะ เร วัตตัพเพ โย สัจฉิกัตโถ ปะระมัตโถ ตะโต โส ปุคคะโล อุปะลัพภะติ สัจฉิกัตถะปะระมัตเถนาติ มิจฉา ฯ

พระยะมะกะ

เย เกจิ กุสะลา ธัมมา สัพเพ เต กุสะลามูลา ฯ เย วา ปะนะ กุสะละมูลา สัพเพ เต ธัมมา กุสะลา ฯ เย เกจิ กุสะลา ธัมมา สัพเพ เต กุสะละมูเลนะ เอกะมูลา ฯ เย วา ปะนะ กุสะละมูเลนะ เอกะมูลา สัพเพ เต ธัมมา กุสะลา ฯ

พระมหาปัฏฐาน

เหตุปัจจะโย อารัมมะณะปัจจะโย อะธิปะติปัจจะโย อะนันตะระปัจจะโย สะมะนันตะระปัจจะโย สะหะชาตะปัจจะโย อัญญะมัญญะปัจจะโย นิสสะยะปัจจะโย อุปะนิสสะยะปัจจะโย ปุเรชาตะปัจจะโย ปัจฉาชาตะปัจจะโย อาเสวะนะปัจจะโย กัมมะปัจจะโย วิปากะปัจจะโย อาหาระปัจจะโย อินท์รียะปัจจะโย ฌานะปัจจะโย มัคคะปัจจะโย สัมปะยุตตะปัจจะโย วิปปะยุตตะปัจจะโย อัตถิปัจจะโย นัตถิปัจจะโย วิคะตะปัจจะโย อะวิคะตะปัจจะโย ฯ

สวดมาติกา-บังสุกุล
ธัมมะสังคิณีมาติกา

กุสะลา ธัมมา อะกุสะลา ธัมมา อัพ๎ยากะตา ธัมมา ฯ

สุขายะ เวทะนายะ สัมปะยุตตา ธัมมา ทุกขายะ เวทะนายะ สัมปะยุตตา ธัมมา อะทุกขะมะสุขายะ เวทะนายะ สัมปะยุตตา ธัมมา ฯ

วิปากา ธัมมา วิปากะธัมมะธัมมา เนวะวิปากะนะวิปากะธัมมะธัมมา ฯ

อุปาทินนุปาทานิยา ธัมมา อะนุปาทินนุปาทานิยา ธัมมา อะนุปาทินนา นุปาทานิยา ธัมมา ฯ

สังกิลิฏฐะสังกิเลสิกา ธัมมา อะสังกิลิฏฐะสังกิเลสิกา ธัมมา อะสัง กิลิฏฐาสังกิเลสิกา ธัมมา ฯ

สะวิตักกะสะวิจารา ธัมมา อะวิตักกะวิจาระมัตตา ธัมมา อะวิตักกา วิจารา ธัมมา ฯ

ปีติสะหะคะตา ธัมมา สุขะสะหะคะตา ธัมมา อุเปกขาสะหะคะตา ธัมมา ฯ

ทัสสะเนนะ ปะหาตัพพา ธัมมา ภาวะนายะ ปะหาตัพพา ธัมมา เนวะทัสสะเนนะ นะ ภาวะนายะ ปะหาตัพพา ธัมมา ฯ

ทัสสะเนนะ ปะหาตัพพะเหตุกา ธัมมา ภาวะนายะ ปะหาตัพพะเหตุกา ธัมมา เนวะทัสสะเนนะ นะ ภาวะนายะ ปะหาตัพพะเหตุกา ธัมมา ฯ

อาจะยะคามิโน ธัมมา อะปะจะยะคามิโน ธัมมา เนวาจะยะคามิโน นาปะจะยะคามิโน ธัมมา ฯ

เสกขา ธัมมา อะเสกขา ธัมมา เนวะเสกขานาเสกขา ธัมมา ฯ

ปะริตตา ธัมมา มะหัคคะตา ธัมมา อัปปะมาณา ธัมมา ฯ

ปะริตตารัมมะณา ธัมมา มะหัคคะตารัมมะณา ธัมมา อัปปะมาณารัมมะณา ธัมมา ฯ

หีนา ธัมมา มัชฌิมา ธัมมา ปะณีตา ธัมมา ฯ

มิจฉัตตะนิยะตา ธัมมา สัมมัตตะนิยะตา ธัมมา อะนิยะตา ธัมมา ฯ

มัคคารัมมะณา ธัมมา มัคคะเหตุกา ธัมมา มัคคาธิปะติโน ธัมมา ฯ

อุปปันนา ธัมมา อะนุปปันนา ธัมมา อุปปาทิโน ธัมมา ฯ

อะตีตา ธัมมา อะนาคะตา ธัมมา ปัจจุปปันนา ธัมมา ฯ

อะตีตารัมมะณา ธัมมา อะนาคะตารัมมะณา ธัมมา ปัจจุปปันนารัมมะณา ธัมมา ฯ

อัชฌัตตา ธัมมา พะหิทธา ธัมมา อัชฌัตตะพะหิทธา ธัมมา ฯ

อัชฌัตตารัมมะณา ธัมมา พะหิทธารัมมะณา ธัมมา อัชฌัตตะพะหิทธารัมมะณา ธัมมา ฯ

สะนิทัสสะนะสัปปะฏิฆา ธัมมา อะนิทัสสะนะสัปปะฏิฆา ธัมมา อะนิทัสสะนาปปะฏิฆา ธัมมา ฯ

บังสุกุลตาย

อะนิจจา วะตะ สังขารา อุปปาทะวะยะธัมมิโน,
อุปปัชชิต๎วา นิรุชฌันติ เตสัง วูปะสะโม สุโข ฯ
สัพเพ สัตตา มะรันติ จะ มะริงสุ จะ มะริสสะเร
ตะเถวาหัง มะริสสามิ นัตถิ เม เอตถะ สังสะโย ฯ

บังสุกุลเป็น

อะจิรัง วะตะยัง กาโย ปะฐะวิง อะธิเสสสะติ
ฉุฑโฑ อะเปตะวิญญาโณ นิรัตถังวะ กะลิงคะรัง ฯ

คำภาวนาเวลาไปเยี่ยมศพ

อะวัสสัง มะยา มะริตัพพัง.

คำภาวนาเวลาไปรดน้ำศพ

(แบบที่ ๑)

กายะกัมมัง วะจีกัมมัง มะโนกัมมัง อะโหสิกัมมัง สัพพะปาปัง วินัสสะตุ.

(แบบที่ ๒)

อิทัง มะตะกะสะรีรัง อุทะกัง วิยะ สิญจิตัง อะโหสิ กัมมัง.

คำภาวนาเวลาเผาศพ

อะยัมปิ โข เม กาโย เอวัง ภาวี เอวัง ธัมโม เอวัง อะนะตีโต.

ภาค ๗

อนุโมทนาคาถา

ยะถา วาริวะหา ปูรา	ห่วงน้ำที่เต็มย่อมยังสมุทรสาคร
ปะริปูเรนติ สาคะรัง,	ให้บริบูรณ์ได้ฉันใด,
เอวะเมวะ อิโต ทินนัง	ทานที่ท่านอุทิศให้แล้วในโลกนี้
เปตานัง อุปะกัปปะติ,	ย่อมสำเร็จประโยชน์แก่ผู้ที่ละโลกนี้ไป แล้วได้ฉันนั้น,
อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง,	ขออิฏฐผลที่ท่านปรารถนาแล้ว ตั้งใจแล้ว,
ขิปปะเมวะ สะมิชฌะตุ,	จงสำเร็จโดยฉับพลัน,
สัพเพ ปูเรนตุ สังกัปปา,	ขอความดำริทั้งปวงจงเต็มที่,
จันโท ปัณณะระโส ยะถา,	เหมือนพระจันทร์ในวันเพ็ญ,
มะณิ โชติระโส ยะถา.	เหมือนแก้วมณีอันสว่างไสวควรยินดี.

สามัญญานุโมทนาคาถา

สัพพีติโย วิวัชฺชันตุ,	ความจัญไรทั้งปวงจงบำราศไป,
สัพพะโรโค วินัสสะตุ,	โรคทั้งปวง ของท่าน จงหาย,
มา เต ภะวัต์วันตะราโย,	อันตรายอย่ามีแก่ท่าน,
สุขี ที่ฆายุโก ภะวะ,	ท่านจงเป็นผู้มีความสุขมีอายุยืน,
อะภิวาทะนะสีลิสสะ	พร ๔ ประการคือ อายุ วรรณะ สุขะ

นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน	พละ, ย่อมเจริญแก่บุคคลผู้มีปกติ
จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ	ไหว้กราบ, มีปกติอ่อนน้อม
อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง ฯ	ต่อผู้ใหญ่เป็นนิตย์.

อัคคัปปะสาทะสุตตะคาถา

อัคคะโต เว ปะสันนานัง	เมื่อบุคคลรู้จักธรรมอันเลิศ เลื่อมใสแล้ว
อัคคัง ธัมมัง วิชานะตัง,	โดยความเป็นของเลิศ,
อัคเค พุทธา ปะสันนานัง,	เลื่อมใสแล้วในพระพุทธเจ้าผู้เลิศ,
ทักขิเณยเย อะนุตตะเร,	ซึ่งเป็นทักขิไณยยะบุคคล อันเยี่ยมยอด,
อัคเค ธัมเม ปะสันนานัง,	เลื่อมใสแล้วในพระธรรมอันเลิศ,
วิราคูปะสะเม สุเข,	ซึ่งเป็นธรรมปราศจากกามราคะ, สงบระงับเป็นสุข,
อัคเค สังเฆ ปะสันนานัง,	เลื่อมใสแล้วในพระสงฆ์ผู้เลิศ,
ปุญญักเขตเต อะนุตตะเร,	ซึ่งเป็นบุญเขตอย่างยอด
อัคคัสมิง ทานัง ทะทะตัง,	ถวายทาน ในท่านผู้เลิศนั้น,
อัคคัง ปุญญัง ปะวัฑฒะติ,	บุญที่เลิศย่อมเจริญ,
อัคคัง อายุ จะ วัณโณ จะ,	อายุ วัณณะ ที่เลิศ,
ยะโส กิตติ สุขัง พะลัง,	และยศ เกียรติคุณ สุขะ พละ ที่เลิศย่อมเจริญ,
อัคคัสสะ ทาตา เมธาวี,	ผู้มีปัญญาตั้งมั่นในธรรมอันเลิศแล้ว,

อัคคะ ธัมมะสามาหิโต,	ให้ทานแก่ท่านผู้มีธรรมอันเลิศ,
เทวะ ภูโต มะนุสโสวา,	จะไปเกิดเป็นเทพยดา หรือเป็นมนุษย์ก็ตาม,
อัคคัปปัตโต ปะโมทะตีติ ฯ	ย่อมถึงความเป็นผู้เลิศ อันบันเทิงอยู่ดังนี้แล.

กาละทานะสุตตะคาถา

กาเล ทะทันติ สะปัญญา วะทัญญู	ทายกทั้งหลายเหล่าใด, "เป็นผู้มีปัญญา"
วีตะมัจฉะรา,	มีปกติรู้จักคำพูดปราศจากตระหนี่,
กาเลนะ ทินนัง อะริเยสุ	มีใจเลื่อมใสแล้วในพระอริยเจ้าทั้งหลาย
อุชุภูเตสุ ตาทิสุ วิปปะสันนะมะนา,	ซึ่งเป็นผู้ตรงคงที่บริจาคทาน ทำให้เป็นของ ที่ตนถวายโดยกาลนิยม,
ตัสสะ วิปุลา โหติ ทักขิณา,	ในกาลสมัยนั้นทักษิณาทานของทายกนั้นเป็นคุณสมบัติมีผลไพบูลย์,
เย ตัตถะ อะนุโมทันติ เวยยาวัจจัง	ชนทั้งหลายเหล่าใด อนุโมทนาหรือ
กะโรนติ วา,	ช่วยกระทำการขวนขวายในทานนั้น,
นะ เตนะ ทักขิณา โอนา,	ทักษิณาทานของเขามิได้บกพร่องไป,
เตปิ ปุญญัสสะ ภาคิโน,	ด้วยเหตุนั้นชนทั้งหลายแม้เหล่านั้นย่อมเป็นผู้มีส่วนแห่งบุญนั้นด้วย,

ตัส์มา ทะเท อัปปะฏิวานะจิตโต	เหตุนั้นทายกควรเป็นผู้มีจิตไม่ท้อถอย,
ยัตถะ ทินนัง มะหัปผะลัง,	ให้ในที่ใดมีผลมาก, ควรให้ในที่นั้น,
ปุญญานิ ปะระโลกัส์มิง ปะติฏฐา	บุญย่อมเป็นที่พึ่งอาศัยของสัตว์
โหนติ ปาณินันติฯ	ทั้งหลายในโลกหน้า ฉะนี้.

โภชะนะทานานุโมทะนาคาถา

อายุโท พะละโท ธีโร,	ผู้มีปัญญา ให้อายุ ให้กำลัง,
วัณณะโท ปะฏิภาณะโท,	ให้วรรณะ ให้ปฏิภาณ,
สุขัสสะ ทาตา เมธาวี,	ผู้มีปัญญา ให้ความสุข,
สุขัง โส อะธิคัจฉะติ,	ย่อมประสบสุข,
อายุง ทัต์วา พะลัง วัณณัง	บุคคลผู้ให้อายุ พะละ วรรณะ สุขะ
สุขัญจะ ปะฏิภาณะโท,	และปฏิภาณ,
ที่ฆายุ ยะสะวา โหติ ยัตถะ ยัตถู	บังเกิดในที่ใดๆ ย่อมเป็นผู้มีอายุยืน
ปะปัชชะตีติ ฯ	มียศในที่นั้นๆ ดังนี้.

โสอัตถะลัทโธ

โส อัตถะลัทโธ สุขิโต,	ท่านที่เป็นสุภาพบุรุษ จงเป็นผู้ได้รับ
	ประโยชน์ถึงซึ่งความสุขกาย,
วิรุฬ์โห พุทธะสาสะเน,	เจริญงอกงามในบวรพระพุทธศาสนา,
อะโรโค สุขิโต โหหิ,	เป็นผู้หาโรคไม่ได้มีความสำราญใจ,

สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ.	พร้อมด้วยหมู่ญาติทั้งปวงเถิด.
สา อัตถะลัทธา สุขิตา,	ท่านที่เป็นสุภาพสตรี จงเป็นผู้ได้รับประโยชน์ถึงซึ่งความสุขกาย,
วิรุฬหา พุทธะสาสะเน,	เจริญงอกงามในบวรพระพุทธศาสนา,
อะโรคา สุขิตา โหหิ,	เป็นผู้หาโรคไม่ได้มีความสำราญใจ,
สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ.	พร้อมด้วยหมู่ญาติทั้งปวงเถิด.
เต อัตถะลัทธา สุขิตา,	ท่านที่เป็นสุภาพบุรุษ และสุภาพสตรีทั้งหลายจงเป็นผู้ได้รับประโยชน์ถึงซึ่งความสุขกาย,
วิรุฬหา พุทธะสาสะเน,	เจริญงอกงามในบวรพระพุทธศาสนา,
อะโรคา สุขิตา โหถะ,	เป็นผู้หาโรคไม่ได้มีความสำราญใจ,
สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ.	พร้อมด้วยหมู่ญาติทั้งปวงเถิด.

ติโรกุฑฑะกัณฑะคาถา (อะทาสิ เม)

อะทาสิ เม อะกาสิ เม ญาติมิตตา สะขา จะ เม เปตานัง ทักขิณัง ทัชชา ปุพเพ กะตะ มะนุสสะรัง,	บุคคลมาระลึกถึง อุปการะอันท่านให้แล้วแก่ตนในกาลก่อน, ว่าผู้นี้ได้ให้สิ่งนี้แก่เราผู้ได้ทำกิจนี้ของเรา, ผู้นี้เป็นญาติเป็นมิตรเป็นเพื่อนของเราดังนี้, ก็ควรให้ทักษิณาแก่ท่าน เพื่อผู้ที่ละโลกนี้ไปแล้ว,
นะ หิ รุณณัง วา โสโก วา	การร้องไห้ก็ดี การเศร้าโศกก็ดี,

ยาวัญญา ปะริเทวะนา,	หรือการร่ำไรรำพันอย่างอื่นก็ดี, บุคคลไม่ควรทำทีเดียว,
นะ ตัง เปตานะมัตถายะ,	เพราะว่าการร้องไห้เป็นต้นนั้น, ไม่เป็นประโยชน์แก่ญาติทั้งหลายผู้โลกนี้ไปแล้ว,
เอวัง ติฏฐันติ ญาตะโย,	ญาติทั้งหลาย ย่อมตั้งอยู่อย่างนั้น,
อะยัญจะ โข ทักขิณา ทินนา,	ก็ทักษิณานุปะทานนี้แลอันท่านให้แล้ว
สังฆัมหิ สุปะติฏฐิตา,	ประดิษฐานไว้ดีแล้วในสงฆ์,
ทีฆะรัตตัง หิตายัสสะ ฐานะโส อุปะกัปปะติ,	ย่อมสำเร็จประโยชน์เกื้อกูลแก่ผู้ที่ละโลกนี้ไปแล้วนั้น ตลอดกาลนานตามฐานะ,
โส ญาติธัมโม จะ อะยัง นิทัสสิโต,	ญาติธรรมนี้นั้น ท่านก็ได้แสดงให้ปรากฏแล้ว,
เปตานะ ปูชา จะ กะตา อุฬารา,	และบูชาอันยิ่ง ท่านก็ได้ทำแล้วแก่ญาติทั้งหลายผู้ละโลกนี้ไปแล้ว,
พะลัญจะ ภิกขูนะมะนุปปะทินนัง,	กำลังแห่งภิกษุ ทั้งหลายชื่อว่าท่านได้เพิ่มให้แล้วด้วย,
ตุมเหหิ ปุญญัง ปะสุตัง อะนัปปะกันติ ฯ	บุญไม่น้อยท่านได้ขวนขวายแล้วดังนี้แล.

ภาค ๘
บทสวดมนต์พิเศษ

ยอดพระคาถา ๑๐๘ คาถา ป้องกันภัย

อิติปิโส ภะคะวา มือของข้าพเจ้าทั้งสิบนิ้ว
พนมขึ้นระหว่างคิ้ว ขอถวายต่างธูปและเทียนทอง
จักษุของข้าพเจ้าทั้งสองอันแวววาว ขอถวายต่างดวงประทีปแก้ว
ดอกประทุมชาติ
ใบหูของข้าพเจ้าทั้งซ้ายขวา ขอถวายต่างใบฉัตร ใบธง
บูชาบาทพระพุทธองค์อันงามยิ่งนัก เป็นวงกงจักรร้อยแปดประการ
พระพุทธเจ้าเสด็จไปแล้ว พระทูลกระหม่อมแก้ว เข้าสู่ปรินิพพาน
พระองค์ทรงญาณทั่วทิศแดนไกล พระพุทธเจ้าสั่งไว้ให้ภาวนาว่า
“พระทุกขัง พระอนิจจัง พระอนัตตา”
สังโฆ สังฆัง ตั้งใจภาวนา ศัตรูมีมาแก้ได้ทุกประการ
เดชะ พระจตุพรหมวิหาร ตั้งใจมั่นในอุเบกขา
โปรดสัตว์ทั่วทิศทรงฤทธิ์แกล้วกล้า ทรงพระกรุณาหายเข็ญ
พระพุทธเจ้าเล็งเห็นทั่วทุกตัวสัตว์ พุทโธกำจัด ธัมโมกำจาย
สังโฆ สูญหายไปในบัดนี้ เป็นมารไพรี อย่าได้เข้ามาปน
คนร้ายอกุศลถอยไปให้พ้น สารพัดศัตรู วินาสสันติ
อนึ่ง พิศมัย พระอาทิตย์ทั้งหก เป็นที่ชุมนุม คุ้มเสนียดจัญไร
พระจันทร์สิบห้ามารักษาภายใน พระอังคารแปดองค์ส่งศีลมาให้
พระพุธสิบเจ็ดเสด็จเข้ามาสิงสู่ พฤหัสโฉมตรู เป็นครูทุกสิ่ง

พระเสาร์ ดีจริงกำลังสิบทัศ มาช่วยกำจัดมหาอุบาทว์

พยายมราชช่างร้ายกาจหนักหนา ศัตรูมีมา มอดม้วยบรรลัย

ศัตรูอยู่ที่ไหน ให้บรรลัยไปที่นั่น พระราหูสิบสองมาช่วยป้อง ช่วยกัน

พระศุกร์เทวัญมาช่วยกันรักษา พระเกตุสุริยา จงมารักษาตัวเราทั้งเก้าพระองค์

ตั้งใจจำนงตรงไปพระนิพพาน ขอให้พบดวงแก้วขอคลาดแคล้วบ่วงมาร

ขอให้พบองค์พระศรีอารย์ พระเกตุ พระธาตุ พระจุฬามณีชัยยะ ชัยยะ

ข้าพเจ้า ขอระลึกถึงคุณพระบารมี ส่องแสงรัศมีเลื่อมๆ พรายๆ

ส่องแสงพระสุริยะฉาย ทั่วทั้งธรณี ได้สวด ได้เรียน ได้เขียนบาลี

โพยภัยอย่าได้มีกำจัดพรัดพราย พระธรรมแปดหมื่นสี่พัน ชื่นอก ชื่นใจ

พระธรรมเป็นมิตรผูกจิตพิสมัย คุณมนต์ คุณคน ทนอยู่ไม่ได้

ศัตรูภายนอก เร่งออกไปไกล ศัตรูภายใน ให้บรรลัยสิ้นสุด

เดชะพระพุทธ มาอยู่เบื้องหน้า พระธรรมา มาอยู่เบื้องหลัง

พระสังฆัง มาอยู่เบื้องซ้าย พระนารายณ์ มาให้พรทุกวัน

เทวดาบนสวรรค์มาช่วยผลาญศัตรู ทั่วทั้งชมพูอย่าได้มีอันตราย

พุทธังคลาดแคล้ว พระแก้วเสด็จไป ธัมมังแคล้วคลาด กันอุบาทว์จัญไร

สังฆังว่าสงฆ์ ตัดเป็นธงชัย ตัวข้าพเจ้า จะอยู่แห่งหนตำบลใด

จงช่วยกันคุ้มครองรักษา กว่าตัวข้าพเจ้าจะถึงซึ่งพระนิพพาน

ในอนาคตกาล เบื้องหน้า พุทธังรักษา ธัมมังรักษา สังฆังรักษา

อะหัง วันทามิ ทูระโต

อะหัง วันทามิ ธาตุโย

อะหัง วันทามิ สัพพะโส

นะ โม พุทธา ยะ นะ มะ พะ ทะ จะ ภะ กะ สะ มะ อะ อุ

ปาระมี ๓๐ ทัศ
(แบบครูบาศรีวิชัย)

ทานะปาระมี สัมปันโน, ทานะอุปะปาระมี สัมปันโน, ทานะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

สีละปาระมี สัมปันโน, สีละอุปะปาระมี สัมปันโน, สีละปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

เนกขัมมะปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะอุปะปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

ปัญญาปาระมี สัมปันโน, ปัญญาอุปะปาระมี สัมปันโน, ปัญญาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

วิริยะปาระมี สัมปันโน, วิริยะอุปะปาระมี สัมปันโน, วิริยะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

ขันติปาระมี สัมปันโน, ขันติอุปะปาระมี สัมปันโน, ขันติปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

สัจจะปาระมี สัมปันโน, สัจจะอุปะปาระมี สัมปันโน, สัจจะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

อธิฏฐานะปาระมี สัมปันโน, อธิฏฐานะอุปะปาระมี สัมปันโน, อธิฏฐานะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

เมตตาปาระมี สัมปันโน, เมตตาอุปะปาระมี สัมปันโน, เมตตาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

อุเปกขาปาระมี สัมปันโน, อุเปกขาอุปะปาระมี สัมปันโน, อุเปกขาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

ทะสะปาระมี สัมปันโน, ทะสะอุปะปาระมี สัมปันโน, ทะสะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา,

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ นะมามิหังฯ

คาถาป้องกันภัยสิบทิศ

บูระพารัส์มิง พระพุทธะคุณัง บูระพารัส์มิง พระธัมเมตัง บูระพารัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ,

อาคะเนย์รัส์มิง พระพุทธะคุณัง อาคะเนย์รัส์มิง พระธัมเมตัง อาคะเนย์รัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ,

ทักษิณรัส์มิง พระพุทธะคุณัง ทักษิณรัส์มิง พระธัมเมตัง ทักษิณรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ,

หรดีรัส์มิง พระพุทธะคุณัง หรดีรัส์มิง พระธัมเมตัง หรดีรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ,

ปัจจิมรัส์มิง พระพุทธะคุณัง ปัจจิมรัส์มิง พระธัมเมตัง ปัจจิมรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ,

พายัพรัส์มิง พระพุทธะคุณัง พายัพรัส์มิง พระธัมเมตัง พายัพรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ,

อุดรรัส์มิง พระพุทธะคุณัง อุดรรัส์มิง พระธัมเมตัง อุดรรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ,

อิสานรัส์มิง พระพุทธะคุณัง อิสานรัส์มิง พระธัมเมตัง อิสานรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ,

อากาศรัส์มิง พระพุทธะคุณัง อากาศรัส์มิง พระธัมเมตัง อากาศรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ,

ปฐวีรัส์มิง พระพุทธะคุณัง ปฐวีรัส์มิง พระธัมเมตัง ปฐวีรัส์มิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ,

พระคาถาบทนี้ ถ้าสวดทุกเช้า-เย็น หรือก่อนออกจากบ้าน จะเป็นเหตุให้พ้น หรือป้องกันอันตรายจากภัยพิบัติต่างๆ อันจะมาจากทิศทั้งหลายได้

พระคาถามงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ

อิมัส์มิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบคอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิมัส์มิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบคอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิมัส์มิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบ ครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ปัจเจกพุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อิมัส์มิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบคอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

บทสวดมนต์วันไหว้ครู

วันทิตะวา สิระสา นะมามิ พุทธัง ธัมมัง สังฆัง สัพพะโลกา อาจาริยัง พกาพรหมมัง สิทธิกิจจัง สิทธิกัมมัง สิทธิการิยัง สิทธิเตโช ชะโย นิจจัง สิทธลาโภ นิรันตะรัง หะมามะปะสิทธิ ภะวันตุ เม.

ข้าพเจ้า (ออกนามผู้ประกอบพิธี) ขอประณตศิระน้อมพร้อมด้วยกาย วาจา ใจ ระลึกสักการะพระคุณของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คุณพระธรรมเจ้า คุณพระสงฆเจ้า ปิ่นหล้าแห่งไตรสรณคมน์ คุณท่านท้าวพกาพรหม ท้าวรักษาประชาบดี เทวะเมธิแพทย์อัศวิน องค์เทพบดินทรอิศวรสิทธิศักดิ์สิทธิ์

ทวยเทพารักษ์ ทุกสถาน คุณพระอุปัชฌาจารย์ คุณท่านบิดรมารดา ผู้มีอุปการคุณอนันต์ ครูผู้เฒ่าแต่ก่อนเก่าทั้ง ปัจจุบัน ครูเลขและครูยันต์ ครูว่านและครูยา ครูอักขระขอม ไทย ขออาราธนาพระอาจารย์ อันมีท่านมหาเถรตำแย จงมาเป็นประธาน พร้อมด้วยอาจารย์ฤทธิยาธร ฤาษีอมรสิทธิ ฤาษีนารถ ฤาษีสัชชนาลัย ฤาษีตาวัว ฤาษีตาไฟ ฤาษีกัสสปะ ฤาษีสิงขะ ฤาษกไลยโกฐ พ่อปู่โรคามฤดินทร์ พ่อปู่ชีวกโกมารภัจจ์ พ่อปู่ดาวเรือง และอาจารย์ทางแพทย์ศาสตร์ทุกสาขา จนจบหมด ขออัญเชิญมาชุมนุมรับเครื่องสังเวย โดยญาณจิตเพื่อสถิตเป็นองค์สักขีพยานในพิธีการเคารพอาจารย์แพทย์ไทยตนัยจาริตโบราณ ณ กาลบัดนี้

คำกล่าวไหว้ครู ทำนองสรภัญญะ

ข้าขอประนบหัตถ์ พระไตรรัตนาภา
ตรีโลกอมรมา อภิวาทนาการ
อนึ่งข้าขออัญชลี พระฤาษีผู้ทรงญาณ
แปดองค์เธอมีฌาน โดยรอบรู้ในโรคา
ไหว้องค์พระอิศวเรศ ทั้งพรหมเมศทุกชั้นฟ้า
สาปสรรค์ซึ่งว่านยา ประทานทั่วโลกราตรี
ไหว้ครูโกมารภัจจ์ ผู้เจนจัดในคัมภีร์
เวชศาสตร์บรรดามี ให้ทานทั่วแก่นรชน
ไหว้พ่อปู่ดาวเรือง ผู้ปราดเปรื่องเรืองวิชา
เป่าเสกซึ่งสรรพยา โรคาให้สูญสิ้นไป
ไหว้ครูผู้สั่งสอน แต่ปางก่อนเจริญผล
ล่วงลุนิพพานดล สำเร็จกิจประสิทธิ์พร

บทปลงสังขาร

มนุษย์เราเอ๋ย เกิดมาทำไม
นิพพานมีสุข อยู่ไยมิไป
ตัณหาหน่วงหนัก หน่วงชักหน่วงไว้
ฉันไปมิได้ ตัณหาผูกพัน
ห่วงนั้นพันผูก ห่วงลูกห่วงหลาน
ห่วงทรัพย์ศฤงคาร จงสละเสียเถิด
จะได้ไปนิพพาน ข้ามพ้นภพสาม
ยามหนุ่มสาวน้อย หน้าตาแช่มช้อย
งามแล้วทุกประการ แก่เฒ่าหนังยาน
แต่ล้วนเครื่องเหม็น เอ็นใหญ่เก้าร้อย
เอ็นน้อยเก้าพัน มันมาทำเข็ญใจ
ให้ร้อนให้เย็น เมื่อยขบทั้งตัว
ขนคิ้วก็ขาว นัยน์ตาก็มัว
เส้นผมบนหัว ดำแล้วกลับหงอก
หน้าตาเว้าวอก ดูน่าบัดสี
จะลุกก็โอย จะนั่งก็โอย
เหมือนดอกไม้โรย ไม่มีเกสร
จะเข้าที่นอน พึงสอนภาวนา
พระอนิจจัง พระอนัตตา
เราท่านเกิดมา รังแต่จะตาย
ผู้ดีเข็ญใจ ก็ตายเหมือนกัน
เงินทองทั้งนั้น มิติดตัวไป

ตายไปเป็นผี ลูกเมียผัวรัก
เขาชักหน้าหนี เขาเหม็นซากผี
เปื่อยเน่าพุพอง หมู่ญาติพี่น้อง
เขาหามเอาไป เขาวางลงไว้
เขานั่งร้องไห้ แล้วกลับคืนมา
อยู่แต่ผู้เดียว ป่าไม้ชายเขียว
เหลียวไม่เห็นใคร เห็นแต่ฝูงแร้ง
เห็นแต่ฝูงกา เห็นแต่ฝูงหมา
ยื้อแย่งกันกิน ดูน่าสมเพช
กระดูกกูเอ๋ย เรี่ยรายแผ่นดิน
แร้งกาหมากิน เอาเป็นอาหาร
เที่ยงคืนสงัด ตื่นขึ้นมินาน
ไม่เห็นลูกหลาน พี่น้องเผ่าพันธุ์
เห็นแต่นกเค้า จับเจ่าเรียงกัน
เห็นแต่นกแสก ร้องแรกแหกขวัญ
เห็นแต่ฝูงผี ร้องไห้หากัน
มนุษย์เราเอ๋ย อย่าหลงนักเลย
ไม่มีแก่นสาร อุตส่าห์ทำบุญ
ค้ำจุนเอาไว้ จะได้ไปสวรรค์
จะได้ทันพระพุทธเจ้า จะได้เข้านิพพาน
อะหัง วันทามิ สัพพะโส
อะหัง วันทามิ นิพพานะปัจจะโย โหตุ

บทปลงสังขาร เกศาผมหงอก

เกศาผมหงอก บอกว่าตัวเฒ่า ฟันฟางผมเผ้า
แก่แล้วทุกประการ ตามืดหูหนัก ร้ายนักสาธารณ์
บ่มิเป็นแก่นสาร ใช่ตัวตนของเรา แผ่พื้นเปื่อยเน่า
เครื่องประดับกายเรา โสโครกทั้งตัว แข้งขามือสั่น
เส้นสายพันพัว เห็นหน้าเกลียดกลัว อยู่ในตัวของเรา
ให้มึนให้เมื่อย ให้เจ็บให้เหนื่อย ได้ความทุกข์ทน
แก่แล้วโรคา เข้ามาหาตน ได้ความทุกข์ทน
โศกาอาวรณ์ จะนั่งก็โอย จะลุกก็โอย
เหมือนดอกไม้โรย ไม่มีเกสร แก่แล้วโรคา
เข้ามาวิงวอน ได้ความทุกข์ร้อน ทั่วกายอินทรีย์
ครั้นสิ้นลมปาก กลับกลายหายจาก เรียกกันว่าผี
ลูกรักผัวรัก เขาชักหน้าหนี เขาเหม็นซากผี
เปื่อยเน่าพุพอง เขาเสียไม่ได้ เขาไปเยี่ยมมอง
เขาบได้ต้อง เกลียดกลัวหนักหนา เขาผูกคอรัด
มือเท้าเขามัด รัดรึงตรึงตรา เขาหามเอาไป
ทิ้งไว้ป่าช้า เขากลับคืนมา สู่เหย้าเรือนพลัน
ตนอยู่เอกา อยู่กับหมูหมา ยื้อคร่าพัลวัน
ทรัพย์สินของตน ขนมาปันกัน ข้าวของทั้งนั้น
ไม่ใช่ของเรา เมื่อตนยังอยู่ เรียกว่าของกู

เดี๋ยวนี้เป็นของเขา	แม้เงินใส่ปาก	เขายังควักล้วงเอา
ไปแต่ตัวเปล่า	เน่าทั่วสรรพางค์กาย	อยู่ในป่ารก
ได้ยินเสียงนก	กึกก้องดงยาง	ได้ยินหมาใน
ร้องไห้ครวญคราง	จิตใจอ้างว้าง	วิเวกวังเวง
มีหมู่นกแขวก	บินมาร้องแรก	แถกขวัญของตน
เหลียวไม่เห็นใคร	จิตใจวังเวง	ให้อยู่ครื้นเครง
รำพึงถึงตัว	ตายไปเป็นผี	เขาไม่ไยดี
ทิ้งไว้น่ากลัว	ยิ่งคิดยิ่งพลัน	กายสั่นระรัว
รำพึงถึงตัว	อยู่ในป่าช้า	ผัวมิ่งสินทรัพย์
ยิ่งแลยิ่งลับ	ไม่เห็นตามมา	เห็นแต่ศีลทาน
เมตตาภาวนา	ตามเลี้ยงรักษา	อุ่นเนื้ออุ่นใจ
ศีลทานมาช่วย	ได้เป็นเพื่อนม้วย	เมื่อตนตายไป
ตบแต่งสมบัติ	นพรัตน์โพยภัย	เลิศล้ำอำไพ
อัตตะกิเลศมากมี่	ศีลพาไปเกิด	ได้วิมานเลิศ
ประเสริฐโฉมศรี	นางฟ้าแห่ล้อม	ห้อมล้อมมากมี
ขับกล่อมดีดสี	ฟังเสียงบรรเลง	บรรเลงสมบัติ
แก้วเก้าเนาวรัตน์	นับน้อยไปหรือ	คุณพระทศพล
ที่ตนนับถือ	พระธรรมนั้นหรือ	สั่งสอนทุกวัน
พระสงฆ์องค์อารีรัก	มาเป็นปิ่นปัก	พระกรรมฐาน
เอออวยสมบัติ	นพรัตน์โอฬาร	ดีกว่าลูกหลาน

ประเสริฐเพริดเพรา ลูกผัวที่รัก บ่มิเป็นตำหนัก
รักเขาเสียเปล่า เขามิตามช่วย เพื่อม้วยด้วยเรา
ไปหลงรักเขา เห็นไม่เป็นการ รักตนดีกว่า
จำศีลภาวนา บำเพ็ญศีลทาน จะได้ช่วยตน
ให้พ้นสงสาร ลุถึงสถาน ได้วิมานทอง
ผู้ใดใจพาลหลง รักลูกหลาน จะต้องจำจอง
เป็นห่วงตัณหา เข้ามารับรอง ตายไปจะต้อง ตกจตุรบาย ฯ

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

๑. **อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง วะตะ โส ภะคะวา**
อิติปิ โส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ วะตะ โส ภะคะวา
อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน วะตะ โส ภะคะวา
อิติปิ โส ภะคะวา สุคะโต วะตะ โส ภะคะวา
อิติปิ โส ภะคะวา โลกะวิทู วะตะ โส ภะคะวา
อะระหันตัง สะระณัง คัจฉามิ อะระหันตัง สิระสา นะมามิ
สัมมาสัมพุทธัง สะระณัง คัจฉามิ สัมมาสัมพุทธัง สิระสา นะมามิ
วิชชาจะระณะสัมปันนัง สะระณัง คัจฉามิ วิชชาจะระณะสัมปันนัง
สิระสา นะมามิ โลกะวิทัง สะระณัง คัจฉามิ โลกะวิทัง สิระสา นะมามิ

๒. อิติปิ โส ภะคะวา อะนุตตะโร วะตะ โส ภะคะวา

อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะทัมมะสาระถิ วะตะ โส ภะคะวา

อิติปิ โส ภะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง วะตะ โส ภะคะวา

อิติปิ โส ภะคะวา พุทโธ วะตะ โส ภะคะวา

อะนุตตะรัง สะระณัง คัจฉามิ อะนุตตะรัง สิระสา นะมามิ

ปุริสะทัมมะสาระถิ สะระณัง คัจฉามิ ปุริสะทัมมะสาระถิ สิระสา นะมามิ

สัตถาเทวะมะนุสสานัง สะระณัง คัจฉามิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง สิระสา นะมามิ

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ พุทธัง สิระสา นะมามิ

๓. อิติปิ โส ภะคะวา รูปักขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา เวทะนากขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สัญญากขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สังขารักขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วิญญาณักขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน

๔. อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะวีจักกะวาฬะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อาโปจักกะวาฬะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา เตโชจักกะวาฬะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วาโยจักกะวาฬะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อากาสะจักกะวาฬะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

๕. อิติปิ โส ภะคะวา จาตุมมะหาราชิกา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ตาวะติงสา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ยามา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ตุสิตา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา นิมมานะระตี ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา กามาวะจะระ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา พ๊รัห์มะปาริสัชชา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา พ๊รัห์มะปะโรหิตา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา มะหาพ๊รัห์มา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะริตตาภา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อัปปะมาณาภา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อาภัสสะรา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะริตตะสุภา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อัปปะมาณะสุภา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สุภะกิณหะกา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา เวหัปผะลา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะสัญญะสัตตา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะวิหา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะตัปปา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สุทัสสา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สุทัสสี ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะกะนิฏฐะกา ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา รูปาวะจะระ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะรูปาวะจะระ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา โลกุตตะระ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

๖. อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะมะฌานะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ทุติยะฌานะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ตะติยะฌานะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา จะตุตถะฌานะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะมะฌานะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

๗. อิติปิ โส ภะคะวา อากาสานัญจายะตะนะฌานะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วิญญานัญจายะตะนะฌานะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อากิญจัญญายะตะนะฌานะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะฌานะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

๘. อิติปิ โส ภะคะวา โสตาปัตติมัคคะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สะกิทาคามิมัคคะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคามิมัคคะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะมัคคะ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา โสตาปัตติผะละ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สะกิทาคามิผะละ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคามิผะละ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะผะละ ธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน

๙. กุสะลาธัมมา อิติปิ โส ภะคะวา อะอา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ชัมภูทิปัญจะ อิสสะโร กุสะลาธัมมา นะโมพุทธายะ นะโมธัมมายะ นะโมธัมมายะ

นะโมสังฆายะ ปัญจะพุทธา นะมามิหัง อาปามะจุปะ ทิ่มะสังอังขุ สังวิธา ปุกะยะปะ อุปะสะชะสุเหปาสายะ โสโสสะสะ อะอะอะอะนิ เตชะสุเน มะภูจะนาวิเว อะสังวิสุโรปุสะพุภะ อิสะวาสุ สุสะวาอิ กุสะลาธัมมา จิตติวิอัตถิ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง อะอา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ สาโพธิปัญจะ อิสสะโร กุสะลาธัมมา นันทะวิวังโก อิติ สัมมาสัมพุทโธ สุคะลาโน ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

๑๐. จาตุมมะหาราชิกา อิสสะโร กุสะลาธัมมา อิติ วิชชาจะระณะสัมปันโน อุอุ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตาวะติงสา อิสสะโร กุสะลาธัมมา นันทะปัญจะ สุคะโตโลกะวิทู มะหา

เอโอ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ยามา อิสสะโร กุสะลาธัมมา พรัหมาสัททะปัญจะ สัตตะสัตตา ปาระมี อะนุตตะโร ยะมะกะขะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตุสิตา อิสสะโร กุสะลาธัมมา ปุยะปะกะ ปุริสะทัมมะสาระถิ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

นิมมานะระตี อิสสะโร กุสะลาธัมมา เหตุโปวะ สัตถาเทวะมะนุสสานัง ตะถา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี อิสสะโร กุสะลาธัมมา สังขาระขันโธ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ พุทธะปะผะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

พ๊รัหมา อิสสะโร กุสะลาธัมมา นัตถิปัจจะยา วินะปัญจะ ภะคะวะตา ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

๑๑. นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ พุทธิลาโลกะลา กะระกะนา เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะ

นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ วิตติ วิตติ วิตติ มิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ วัตติ วัตติ มะยะสุ สุวัตถิโหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะ อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง พรหมมะสาวัง มะหาพรหมมะสาวัง จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง เทวาสาวัง มะหาเทวาสาวัง อิสีสาวัง มะหาอิสีสาวัง มุนีสาวัง มะหามุนีสาวัง สัปปุริสะสาวัง

มหาสัปปุริสะสาวัง พุทธะสาวัง ปัจเจกะพุทธะสาวัง อะระหัตตะสาวัง สัพพะสิทธิวิชชาธาระณังสาวัง สัพพะโลกาอิริยานังสาวัง เอเตนะสัจเจนะ สุวัตถิโหนตุ

สาวัง คุณัง วะชะพะลัง เตชัง วิริยัง สิทธิกัมมัง นิพพานัง โมกขังคุยหะกัง ทานัง สีลัง ปัญญานิกขัง ปุญญังภาคะยัง ตัปปัง สุขัง สิริรูปัง จะตุวีสะติเทสะนัง เอเตนะสัจเจนะ สุวัตถิโหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะ

๑๒. นะโมพุทธัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธ นะโม อิติปิ โส ภะคะวา

นะโมธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปักขันโธ เวทะนากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธ นะโม ส์วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

นะโมสังฆัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปักขันโธ เวทะนากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธ นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ วาหะปะริตตัง

นะโมพุทธายะ มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา ยาวะตัสสะ หาโยโมนะ อุอะมะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา อุอะมะอะ วันทา นะโมพุทธายะ นะอะกะติ นิสะระณะ อาระปะขุทธัง มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา,

ภาค ๙
คำบูชาพระคาถา

คาถานมัสการพระศรีมหาโพธิ์ตรัสรู้

โพธิ ตัสสะ ภะคะวะโต อัสสัตโถติ ปะวุจจะติ
โหติ โย โคตะโม พุทโธ สะระณัง สัพพะปาณีนัง
ฐะปะยิต์วานะ ธัมโมกกัง ปัจฉิมะ ชะนะโพธะนัง.
โส รุกโข โพธิคะยายัง ฐิโต พิหาระคามะเก
มหาโพธิพุทธะคะยานาเม ยัตถะ ทัยยัสสะ สันตะโก
อาวาโส ทัยยะภิกขูนัง สัลเลขะ วุตติ โยคินัง
วันทิเต โพธิรุกขัมหิ สัมพุทโธ ปุนะ วันทิโต
สัทธัมโม วันทิโต เยวะ สุสังโฆ โหติ วันทิโต
วันทะนาชะนิตัง ปุญญัง อิติยัง ระตะนัตตะเย.
อันตะรายา วิสัสสันตุ โหตุ โสตถี จะ เตชะสา
โลเก รัฏฐัง สุขัง เสติ นิมมะลัง สัพพะสาสะนัง
ทีฆายุกา ปะชา สัพเพ อะนีฆา นิรุปัททะวาติ

คำแปล

ต้นพระศรีมหาโพธิ์ ซึ่งเป็นที่ตรัสรู้ของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่า โคดมพุทธเจ้า ผู้เป็นที่ระลึกถึงของสรรพสัตว์ เพราะทรงประดิษฐานพระธรรมไว้ให้ชนภายหลังได้รู้ ต้นพระศรีมหาโพธิ์นั้นผู้คนขนานนามว่า อัสสัตถพฤกษ์

ต้นพระศรีมหาโพธิ์นั้น ตั้งอยู่ใกล้วัดไทยพุทธคยามหาวิหารซึ่งเป็นวัดไทยของชาวไทย เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมเพื่อขัดเกลากิเลสของพระสงฆ์ไทยผู้ประกอบความเพียร

เมื่อเราทั้งหลายกราบไหว้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ ชื่อว่าได้กราบไหว้พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระสัทธรรมเจ้า พระสงฆเจ้าผู้ปฏิบัติดี บุญใดอันเกิดแล้วจากการกราบไหว้ พระรัตนตรัยด้วยประการฉะนี้ ขอเดชแห่งบุญนั้น บันดาลให้อันตรายทั้งหลายจงพินาศไป ด้วยสวัสดีจงบังเกิดมี ทุกประเทศในโลกนี้อยู่เป็นสุข ทุกศาสนาในโลกนี้จงปราศจากมลทิน ประชากรทุกหมู่เหล่า จงมีอายุยืนยาวไม่มีทุกข์ ปราศจากอุปัทวะทุกประการ.

คำบูชาพระพุทธเมตตา

วันทามิ อิมัง พุทธะเมตตาปะฏิมัง อิมัส๎มิง คะยาสีเส ปูชาระเหสักการะภูเต เจติเย สุปะติฏฐิตังฯ

อิมินา ปะนะ วันทะมาเนนะ มา เม ทะลิททิยัง อะหุ พะหุชะนานังปิโย โหมิ มะนาโป สาธุ โน ภันเต อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ ฯ

คำแปล

ข้าพเจ้าขอกราบไหว้ พระพุทธเมตตาปฏิมานี้ ซึ่งประดิษฐานตั้งมั่นดีแล้ว ในองค์พระเจดีย์ที่คยาสีสะประเทศนี้ อันเป็นสถานที่ ควรแก่เครื่องบูชาสักการะ

ด้วยการกราบไหว้นี้ ขอความเป็นผู้ขัดสนอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าเลย ขอให้ข้าพเจ้าเป็นที่รักเป็นที่พอใจของคนทั่วไป ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้.

คำบูชาสถานที่ตรัสรู้

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง โพธิรุกขะเจติยัง, สังเวชะนียัง ฐานัง, ยัตถาคะโตม์หิ, สัทธัสสะ กุลละปุตตัสสะ ทัสสะนียัง, อิธะ คะยาสีเส, ตะถาคะเตนะ สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพ์รห์มะเก สัสสะมะณะ พ์รห์มะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิ อภิสัมพุทธังฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส์วากขาตัญจะนะ มามิ, มัย์หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า ได้มาถึงแล้วต้นพระศรีมหาโพธิ์และพระเจดีย์นี้ อันเป็นสังเวชนียสถานที่กุลบุตรผู้มีศรัทธาควรทัสสนา (เห็นควร) เป็นสถานที่พระตถาคต ตรัสรู้พร้อมเฉพาะแล้วซึ่งอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณในโลก พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลกในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณะ พราหมณ์ เทวดา และมนุษย์ ณ ที่ตำบลคยาสีสะประเทศแห่งนี้.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า ขอบูชาโดยยิ่ง ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรม ที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพระพุทธเจ้าตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาสถานที่ประสูติ

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง สังเวชะนียัง ฐานัง, ยัตถาคะโต๎หิ, สัทธัสสะกุละปุตตัสสะ ทัสสะนียัง, อิธะ ลุมพินีวะเน ตะถาคะเตนะ มัชฌิเมสุ ชะนะปะเทสุ อะริยะเกสุ มะนุสเสสุ อุปปันนังฯ ภาสิตา จะ อาสะภิวาจา อัคโคหะมัส๎มิ โลกัสสะ เชฏโฐหะมัส๎มิ โลกัสสะ เสฏโฐหะมัส๎มิ โลกัสสะ, อะยะมันติมา เม ชาติ, นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อภิปูชะยามิ, ส๎วากขาตัญจะ นะมามิ, มัยหัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าได้ตามรอยบาทมาถึงแล้ว ซึ่งสถานที่กุลบุตร ผู้มีศรัทธา ควรทัสสนา (ควรเห็น) อันเป็นสถานที่พระตถาคตเจ้า เสด็จอุบัติขึ้นแล้ว ในหมู่มนุษย์ชาวอริยกะ ในมัชฌิมชนบท ณ สวนลุมพินีนี้ และได้ตรัสอาสภิวาจาว่า "เราเป็นผู้เลิศที่สุดในโลก เราจะเป็นผู้เจริญที่สุดในโลก เราจะเป็นผู้ประเสริฐที่สุดในโลก การเกิดของเรานี้เป็นชาติสุดท้าย บัดนี้จะไม่มีภพใหม่อีก"

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรม ที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการสักการบูชาในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์เพื่อความสุข แก่ข้าพระพุทธเจ้าตลอดกาลนาน เทอญฯ

คำบูชาที่มูลคันธกุฎี ยอดเขาคิชฌกูฏ

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง ระมะนียัง ราชะคะเห คิชฌะกูเฏ มูละคันธะกุฏิง, ยัตถาคะโตฆ์หิ, ยัง อาคัมมะ ราชา พิมพิสาโร มะระณาสันนะกาเล พุทธารัมมะนัง ปีติง ภาเวสิ, ยัสสาวิทูเร ปุพเพ จะตุโลกะปาลาทีนัง ธัมโม จะ วินะโย จะ เทสิโต ปัญญัตโตฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส์วากขาตัญจะ นะมามิ, มัย์หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า ได้มาถึงมูลคันธกุฎี ยอดเขาคิชฌกูฏ ในมหานครราชคฤห์แห่งนี้ อันเป็นรมณียสถานที่เคยประทับของพระผู้มีพระภาคเจ้า และบัญญัติพระวินัย แสดงธรรม อันเป็นเครื่องนำออกจากทุกข์ทั้งปวง มีพระอริยสาวก ท้าวจาตุโลกบาล ได้แวดล้อมในการครั้งก่อน.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข เพื่อมรรคผลนิพพานแก่ข้าพระพุทธเจ้า ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาที่ถ้ำสุกรขาตา

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง คิชฌะกูฏะปัพพะตะปาเท สุกะระขาตะคุหัง, ยัตถาคะโต๎หิ, อิธะ โข ปะนะ ภะคะวา เวทะนาปะริคคะหะสุตตัง เทเสสิ ยัง สุต๎วา สารีปุตโต อะระหัตตัง สัจฉากาสิ ภาคิเนยโย จัสสะ ปะริพพาชิโก โสตาปัตติผะเล ปะติฏฐะหิ ฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส๎วาขาตัญจะ นะมามิ, มัย๎หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าได้มาถึงแล้ว ถ้ำสุกรขาตา สถานที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงแสดงธรรม ชื่อเวทนาปริคหสูตร เป็นเหตุให้พระสารีบุตร ผู้เป็นอัครสาวกได้บรรลุอรหัตผล และทีฆนขปริพาชกได้บรรลุโสดาบัน.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข เพื่อความถึงพร้อมแห่งปัญญาญาณในชาตินี้และชาติหน้า แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาเวฬุวันมหาวิหาร

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง เวฬุวะนัง กะลันทะกะนิวาปัง ทินนัง รัญญา พิมพิสาเรนะ พุทธะสาสะเน ปะฐะมะสังฆารามะภูตัง, ยัตถาคะโตม์หิ, อิธะ โข ปะนะภะคะวา เปตานะมะนุกัมปายะ ติโรกุฑฑะสุตตัง กะถิตัง อัคคะสาวะกะยุคัง ลัทธัง มาฆะปุณณะมิยัญจะ อัฑฒะเตระสันนัง ขีณาสะวะสะหัสสานัง มหาสันติปาเตนะ โอวาทะปาฏิโมกขัง อุททิฏฐัง ฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส์วากขาตัญจะ นะมามิ, มัย์หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า ได้มาถึงแล้ว เวฬุวนารามสวนไม้ไผ่ ซึ่งพระเจ้าพิมพิสาร จอมราชาของชาวมคธ ถวายให้เป็นปฐมสังฆารามในพระพุทธศาสนา.

ก็แล ณ สถานที่นี้ พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ทรงแสดงโอวาทปาฏิโมกข์ในวันมาฆบูชาจาตุรงคสันนิบาต ท่ามกลางหมู่แห่งพระอรหันตสาวก ๑,๒๕๐ องค์ ทรงประกาศหลักธรรมแก่พุทธบริษัท ให้ได้ดวงตาเห็นธรรมโดยทั่ว และให้การบวชด้วยวิธีเอหิภิกขุอุปสัมปทาแก่พระอัครสาวก พร้อมด้วยแผ่ส่วนบุญแก่เปตชน ในกาลครั้งนั้น.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอบูชาโดยยิ่งด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข ในมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตลอดกาลนาน เทอญ.

แม่ชีอุ่นเรือน เนียมลิ้ม

คำบูชาเจดีย์นาลันทา

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง นาลันทามะหาวิหารัง, ยัตถาคะโตม์หิ, ยะหัง สารีปุตโต ชาโต เจวะ ปะรินิพพุโต จะ, โส กิระ กะตัญญูกะตะเวทิตายะ สะมันนาคะตัตตา นิพพานะสะมะเย สัญชาติเทสัง ปัจจาคันต์วา มาตะรัง โสตาปัตติผะเล ปะติฏฐาเปต์วา อะรุณุคคะมะเนเยวะ ชาตะวะระเก นิพพุโต ฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส์วาขาตัญจะนะมามิ, มัย์หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้ามาถึงแล้ว นาลันทามหาวิหาร ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรม ทั้งเป็นที่เกิด และนิพพานของอัครสาวกนามว่า พระสารีบุตรผู้เลิศด้วยปัญญา และเปี่ยมด้วยความกตัญญูคือโปรดมารดาให้บรรลุโสดาปัตติผลในเวลารุ่งอรุณ และเป็นบุญสถานที่ชุมนุมแห่งสงฆ์ผู้ใคร่ศึกษาในพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า ขอบูชาโดยยิ่งด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาที่แสดงปฐมเทศนา

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง ธัมเมกขะเจติยัง สังเวชะนียัง ฐานัง, ยัตถาคะโตม์หิ, สัทธัสสะ กุละปุตตัสสะ ทัสสะนียัง, อาสาฬ๎หะปุณณะมิยัง, อิธะ พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย ตะถาคะเตนะ ปัญจะวัคคิยานัง ภิกขูนัง อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะฐะมัง ปะวัตเต๎ตวา จัตตาริ อะริยะสัจจานิ ปะกาสิตานิ ฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส๎วากขาตัญจะ นะมามิ, มัย๎หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าได้มาถึงแล้ว ธัมเมกขะสถูปนี้ อันเป็นสังเวชนียสถานที่กุลบุตรผู้มีศรัทธาควรทัสสนา (ควรเห็น) เป็นสถานที่พระตถาคตเจ้า ได้ยังพระธรรมจักรอันยอดเยี่ยมให้เป็นไป ทรงประกาศอริยสัจจ์ ๔ เป็นครั้งแรก แก่พระภิกษุปัญจวัคคีย์ ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน แขวงเมืองพาราณสีนี้ ในวันอาสาฬหปุณณมี.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาที่พระยสะพบพระพุทธองค์

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง เจติยัง, ยัตถะ อะนุปุพพิกะถัง เทเสต๎วา อุปะทุตเตนะ จะ อะปัสสุฏเฐนะ จะ อะภิภูตัง ยะสัง กุละปุตตัง โสตาปัตติผะเล ปะติฏฐาเปสิ, ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อิทัง โข ยะสะอะนุปัททุตัง อิทัง อะนุปัสสุฏฐัง เอหิ ยะสะ นิสีทะ ธัมมัง เต เทเสสสามีติ ฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส๎วากขาตัญจะนะมามิ มัย๎หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอกราบไหว้เจดีย์ที่พระพุทธองค์แสดงธรรมอนุปุพพิกถา โปรดยสะมาณพบุตรชายเศรษฐีเมืองพาราณสี ผู้ถูกความทุกข์ ความวุ่นวาย ความขัดข้อง ย่ำยีให้เดือดร้อนเป็นเหตุให้ออกจากคฤหาสน์ ในยามแห่งราตรีได้พบพระชินสีห์ ด้วยพุทธอุทานว่าที่นี่ไม่วุ่นวาย ที่นี่ไม่ขัดข้อง มาเถิดเราจักแสดงธรรมให้เธอฟัง ยังยสะมาณพให้สำเร็จเป็นพระอริยบุคคลในครั้งนั้น.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข เพื่อความไม่วุ่นวาย เพื่อความไม่ขัดข้อง แก่ข้าพระพุทธเจ้าตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาพระพุทธนิพพาน

วันทามิ อิมัง พุทธะปะฏิมัง, อิมัส์มิง กุสินารายัง, สาละวะโนทะเย พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปะรินิพพานัฏฐาเน, อะยัง วันทะนา อัม์หากัง ทีฆรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าพเจ้าขอกราบไหว้พระพุทธปฏิมานี้ ณ สาลวโนทยาน ที่เมืองกุสินารานี้ อันเป็นสถานที่เสด็จดับขันธปรินิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอการกราบไหว้นี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข ความเจริญ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เทอญ.

คำบูชาสถานที่ถวายพระเพลิง

วันทามิ อิมัง เจติยัง, มะกุฏพันธะนะสัญญิตัง ทัสสะนียัง, สังเวชะนียัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต สะรีรัสสะ ฌาปะนัฏฐานัง, อะยัง วันทะนา อัม์หากัง ทีฆรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าพเจ้า ขอกราบไหว้พระเจดีย์อันมีชื่อว่า มกุฏพันธนเจดีย์ เป็นสถานที่ถวายพระเพลิงพุทธสรีระของพระผู้มีพระภาคเจ้า อันเป็นสถานที่ควรเห็น ควรให้เกิดความสังเวช

ขอการกราบไหว้นี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข ความเจริญของข้าพเจ้าทั้งหลาย เทอญ.

คำบูชาสถูปปรินิพพาน

วันทามิ อิมัง ปะรินิพพานะถูปัง, อิมัส๎มิง กุสินารายัง, สาละวะโนทะเย พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปะรินิพพานัฏฐาเน, อะยัง วันทะนา อัม๎หากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะฯ

คำแปล

ข้าพเจ้า ขอกราบไหว้สถูปเป็นที่ปรินิพพานนี้ ณ สาลวโนทยาน ที่เมืองกุสินารานี้ อันเป็นที่เสด็จดับขันธปรินิพพาน ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอการกราบไหว้นี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข ความเจริญของข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาโทณพราหมณ์เจดีย์

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง โทณะพ์ราห์มะณะเจติยัง, ยัตถาคะโตม์หิ, ยัตถะ พุทธัสสะ สารีริกะธาตุ วิภะชิตัง พุทธะธาตุโทโณ จะ นิทธิโต, ยัง กุสินารายัง อันตะรา จะ ปะรินิพพานะเจติยัง อันตะรา จะ มะกุฏพันธะนะเจติยัง สุปะติฏฐิตังฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส์วากขา ตัญจะนะ มามิ, มัย์หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าได้เจริญรอยบาทพระศาสดามาถึงแล้ว ขอถวายอภิวาทโทณพราหมณ์เจดีย์ อันเป็นที่โทณพราหมณ์แบ่งแจกพระบรมสารีริกธาตุให้พระราชา ๘ พระนคร อย่างพุทธวิธี ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรม ที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว.

ขอการสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพระพุทธเจ้า ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาพระพุทธสยัมภูญาณ

วันทามิ อิมัง พุทธะปฏิมัง ธัมมิกะราเชนะ พุทธะสะยัมภูญาณาติ มังคะละนามัง กาเรต์วา กุสินารายัง นามะ วิหาเร ปะมุขัง สุปะติฏฐิตัง,

ระตะนัตยานุภาเวนะ จะ พุทธะสะยัมภูญาณานุภาเวนะ จะ มัย์หัง สุวัตถิ โหตุ สัพพะทาฯ

คำแปล

ข้าพเจ้า ขอกราบไหว้พระพุทธปฏิมานี้ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชสมภารพระองค์ผู้ทรงคุณอันประเสริฐ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า พระพุทธสยัมภูญาณ ให้ประดิษฐานเป็นองค์ประธาน ณ วัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์แห่งนี้.

ด้วยอานุภาพแห่งพระรัตนตรัย และฤทธานุภาพของพระพุทธสยัมภูญาณ ขอความสุข ความสงบ ความไม่มีเวร ความไม่มีอุปสรรค ความไม่มีความลำบาก ความสิ้นไปแห่งกองทุกข์ คือพระนิพพาน จงมีแก่ข้าพเจ้าทุกประการ เทอญ.

คำถวายพระพร

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง วะราภิยาจะนะคาถาโย ภะณามะ เส

ระตะนัตต์ยานุภาเวนะ ระตะนัตต์ยะเตชะสา
จิรัง ชี่วะตุ ที่ฆายุ ภูมิพะโล นะราธิโป.
จักกิวังเส สุขี โหตุ ราชะกุเล จิรัง สะทา
ทิยยะชาติ วิโรเจตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา.
ทิยยานัง ธัมมะนุญญัญจะ จิรัง ติฏฐะตุ โสตถินา
ชะยะมัตถุ จะ ทิยยานัง วุฑฒิ สันติ นิรันตะรัง
ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน พุทธะสาสะเน
สัมมาธารัง ปะเวจฉันโต กาเล เทโว ปะวัสสะตุ
วุฑฒิภาวายะ สัตตานัง สะมิทธัง เนตุ เมทะนิง.
มาตาปิตา จะ อัต์ระชัง นิจจัง รักขันติ ปุตตะกัง
เอวัง ธัมเมนะ ราชาโน ปะชัง รักขันตุ สัพพะทาติ ฯ

คำแปล

ด้วยเดชานุภาพแห่งพระรัตนตรัย ขอให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล จงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน ขอให้พระบรมราชจักรีวงศ์ทุกพระองค์จงทรงพระเกษมสำราญตลอดกาลทุกเมื่อ ขอให้ประเทศไทยจงเจริญรุ่งเรือง ด้วยความสำเร็จแห่งเศรษฐกิจทุกอย่าง.

ขอให้รัฐธรรมนูญของไทยจงดำรงมั่นโดยสวัสดี ขอให้ชาวไทยจงมีความสุขกายสุขใจ มีความเพียรที่บริสุทธิ์ มีปัญญาที่เฉียบแหลม ขอให้ชัยชนะและความเจริญรุ่งเรือง จงมีแก่ชาวไทยตลอดกาลนิรันดร์ ขอให้ชาวโลกทั้งปวงจงมีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา.

ขอให้ฝนจงหลั่งสายธารตกต้องตามฤดูกาล นำความชุ่มชื้นมาสู่แผ่นดิน เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของประชาสัตว์ทั้งปวง ดุจบิดามารดาถนอมบุตรที่เกิดจากอกของตน ฉันใด ขอพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงโปรดรักษาพสกนิกรของพระองค์โดยธรรม ฉันนั้น เทอญ.

คำบูชาสถูปยมกปาฏิหาริย์

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง ยะมะกะปาฏิหายะกะระณัฏฐานัง, ยัตถาคะโต๎หิ, อิธะ โข ปะนะ ภะคะวา อเนกะวิธัง ยะมะกะปาฏิหาริยัง อะกาสิ ติตถิเย ทะมิตุง, ตะโต โส ภะคะวา เทวะโลกัง คันต๎วา ตาวะติงสะภะวะเน ปัณฑุกัมพะละสิลาสะเน เตมาสัง วัสสูปะคะโต อะภิธัมมะปิฏะกัง เทเสนโต พุทธะมาตะรัง สะปะริวารัง โสตาปัตติผะเล ปะติฏฐาเปสิ ฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ,ส๎วากขาตัญจะ นะมามิ, มัย๎หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าได้มาถึงแล้ว สถานที่ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์ เพื่อปราบเหล่าเดียรถีย์ ผู้เป็นมิจฉาทิฏฐิ ครั้นแล้วจึงเสด็จไปเทวโลกทรงจำพรรษา และแสดงอภิธรรมปิฎกโปรดพระพุทธมารดา พร้อมเทพบริวารให้ได้บรรลุโสดาปัตติผล ณ บัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพระพุทธเจ้า ตลอดกาลนานเทอญ.

คำบูชามูลคันธกุฎี เชตะวันมหาวิหาร

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง สาวัตถิยัง เชตะวะนัง อะนาถะปิณฑิกัสสะ อารามัง, ยัตถาคะโตม์หิ, อิธะ โข ปะนะ ภะคะวา เอกูนะวีสังวัสสานิ วิหาสิ, มังคะละสุตตัง เทเสสิ, ฐิโต อะหัง อังคุลิมาละ ตวัญจะติฏฐาติอังคุลิมาละโจรัง อะภิชินิ, ปะฏิละภะ สะติง ภะคินีติ ปะฏาจารัญจะสะติวิระหิตัง วิเนสิ ฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส์วากขาตัญจะนะมามิ, มัย์หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้ามาถึงแล้ว ซึ่งเชตวันมหาวิหาร ที่อนาถบิณฑิกะเศรษฐีสร้างถวาย พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงประทับอยู่แล้ว ณ ที่นี้นานถึง ๑๙ พรรษา ทรงแสดงมงคลสูตรแก้ปัญหาของเทวดาและมนุษย์ และทรงแสดงธรรมอันเป็นอุบายเครื่องนำออกจากทุกข์ทั้งปวง ทรงชนะเหนือโจรองคุลิมาล และยังบุคคลผู้มีสติวิปลาสให้สมประดี ณ สถานที่แห่งนี้.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข และเพื่อมรรคผลนิพพานแก่ข้าพระพุทธเจ้า ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาที่แสดงมหาสติปัฏฐานสูตร

วันทามิ ภันเต ภะคะวา กัมมาสะธัมมัง นามะ กุรูนัง นิคะมังอาคะโต, ยัตถะ มะหาสะติปัฏฐานะสุตตัง เทสิตัง, อิธะ โข ปะนะ ภะคะวา มะหาสะติปัฏฐานะสุตตัง เทเสสิ เอกายะโน อะยัง ภิกขะเว มัคโค สัตตานังวิสุทธิยา โสกะปะริเทวานัง สะมะติกกะมายะ ทุกขะโทมะ นัสสานัง อัตถังคะมายะ ญายัสสะ อะธิคะมายะ นิพพานัสสะ สัจฉิกิริยายะ ยะทิทัง จัตตาโรสะติปัฏฐานาติเอวะมาทินา นะเยนะ ฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส์วากขาตัญจะนะมามิ, มัย์หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าได้จาริกมาถึงแล้ว ณ กัมมาสะธัมมะนิคมสถาน ซึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงมหาสติปัฏฐานสูตร อันเป็นทางสายเอก ที่ส่งสรรพสัตว์ให้ถึงความบริสุทธิ์ พ้นความโศกเศร้า ความทุกข์กาย ทุกข์ใจ ทำพระนิพพานให้แจ้ง ทางสายนี้คือ สติปัฏฐาน ๔

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า ขอบูชาโดยยิ่งด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข เพื่อความรู้แจ้งในกาย เวทนา จิต ธรรม แก่ข้าพระพุทธเจ้าตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาพระบรมสารีริกธาตุเจดีย์ ไวสาลี

วันทามิ ภันเต ภะคะวา, อิมัง เวสาลิยัง มะหาเวเน กูฏาคาระสาลัง, ยัตถาคะโตม์หิ, อิธะ โข ปะนะ ภะคะวา มะหาปะชาปะติยา โคตะมิยา ปัญจะสะตานัญจะ สากิยานีนัง ภิกขุนูปะสัมปะทัง อนุชานันโต เอตะทะโวจะ อะนุชานามิ ภิกขะเว ภิกขูหิ ภิกขุนิโย อุปะสัมปาเทตุนติ ฯ

วันทามิ อิมัง ปะระมะสารีริกะธาตุเจติยัง ยัตถะ อะโสเกนะ มะหาราเชนะ สะกะละชัมพุทีเป ภะคะวะโต ธาตุโย อาหะราเปต์วา นิธาปิตาฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส์วากขาตัญจะ นะมามิ, มัย์หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า ได้มาถึงแล้ว ณ ศาลาเรือนยอดป่ามหาวัน เมืองไพสาลีนี้ ซึ่งที่นี้แลพระผู้มีพระภาคเจ้า เมื่อจะทรงอนุญาตให้พระมหาปชาบดี และเจ้าหญิงศากยะ ๕๐๐ ให้ได้บวชเป็นภิกษุณี จึงได้ตรัสว่า ภิกษุทั้งหลาย ตถาคตอนุญาตภิกษุบวชให้ภิกษุณีได้.

ข้าพระพุทธเจ้า ขอกราบไหว้ พระเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุแห่งนี้ ที่พระเจ้าอโศกมหาราชทรงมีพระบรมราชโองการ ให้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ จากชมพูทวีปมาบรรจุไว้ในพระเจดีย์แห่งนี้.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า ขอบูชาโดยยิ่งด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพระพุทธเจ้า ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำบูชาที่สถูปสังกัสสะนคร

วันทามิ ภันเต ภะคะวา อิมัง เทโวโรหะณะเจติยัฏฐานัง, ยัตถาคะโตม์หิ, อิธะ โข ปะนะ ภะคะวา เทวะโลกะโต โอโรหะสิ, ตะทา ภะคะวา โลกะวิวะระณะปาฏิหาริยัง อะกาสิ ยะถา เทวะมะนุสสา อัญญะมัญญัง ปัสสิงสุ, อากาเส มะหาพ์รห์มา เจวะ สักโก เทวะราชา จะ สะปะริวาโร ภะคะวันตัง อุยโยเชสุง, ปะฐะวิตะเล จะตัสโส ปริสา ภะคะวะโต ปัจจุคคะมะนัง อะกังสุ ฯ

สาธุ โน ภันเต, อิเมหิ สักกาเรหิ อะภิปูชะยามิ, ส์วากขาตัญจะ นะมามิ, มัย์หัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าได้มาถึงแล้ว ณ สังกัสสะเจดีย์ สถานที่ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จลงมาจากเทวโลก ณ ที่ตรงนี้แลพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงทำปาฏิหาริย์เปิดโลกทั้งสาม ให้เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายเห็นกันโดยทั่ว ในนภากาศ ท้าวมหาพรหม ท้าวสักกะเทวราชพร้อมด้วยเทพบริวารต่างเฝ้าส่งเสด็จพระพุทธเจ้า ส่วนภาคพื้นดิน พุทธบริษัท ๔ เฝ้ารับเสด็จพระพุทธเจ้า ณ สถานที่นี้.

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า ขอบูชาโดยยิ่งด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้ และขอน้อมระลึกถึงพระธรรมที่ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ขอการบูชาสักการะในครั้งนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตลอดกาลนาน เทอญ .

คาถาเงินล้าน

ตั้งนโม 3 จบ

สัมปะจิตฉามิ นาสังสิโม พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ (คาถาปัดอุปสรรค) **พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภะวันตุ เม** (คาถาเงินแสน) **มหาปุญโญ มหาลาโภ ภะวันตุ เม** (คาถาลาภไม่ขาดสาย) **มิเตพาหุหะติ** (คาถาเงินล้าน) **พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม** (คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า) **สัมปะติจฉามิ** (คาถาเร่งลาภให้ได้เร็วขึ้น) **เพิ่งๆ พาๆ หาๆ ฤาๆ......**

กุสินาราอุทานะธัมมะกถา

(กล่าวนำ) หันทะ มะยัง กุสินาราอุทานะธัมมะกะถาโย ภะณามะ เส

ปะรินิพพุเต ภะคะวะติ, สะหะ ปะรินิพพานา มะหาภูมิจาโล อะโหสิ ภิงสะนะโก โลมะหังโส, เทวะทุนทุภิโย จะ ผะลิงสุ ปะรินิพพุเต ภะคะวะติ สะหะ ปะรินิพพานา พ๊รัห์มาสะหัมปะติ อิมัง คาถัง อะภาสิ :-

สัพเพ วะ นิกขิปิสันติ ภูตา โลเก สะมุสสะยัง
ยัตถะ เอตาทิโส สัตถา โลเก อัปปะฏิปุคะโล
ตถาคะโต พะลัปปัตโต สัมพุทโธ ปะรินิพพุโตติ.

สักโก เทวานะมินโท อิมัง คาถัง อะภาสิ :-

อะนิจจา วะตะ สังขารา อุปปาทะวะยะธัมมิโน
อุปปัชชิต๎วา นิรุชฌันติ เตสัง วูปะสะโม สุโขติ.

อายัส๎มา อะนุรุทโธ อิมา คาถัง อะภาสิ :-

นาหุ อัสสาสะปัสสาโส ฐิตะจิตตัสสะ ตาทิโน.
อะเนโช สันติมารัพภะ ยัง กาละมะกะรี มุนิ.
อะสัลลีเนนะ จิตเตนะ เวทะนัง อัชฌะวาสะยิ
ปัชโชตัสเสวะ นิพพานัง วิโมกโข เจตะโส อะหูติ.

อายัส๎มา อานันโท อิมัง คาถัง อะภาสิ :-

ตะทาสิ ยัง ภิงสะนะกัง ตะทาสิ โลมะหังสะนัง
สัพพาการะวะรูเปเต สัมพุทเธ ปะรินิพพุเตติ.

เมตตานิสังสะสุตตะปาฐะ
(มหาเมตตาใหญ่)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะฯ

(ว่า ๓ หน)

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเมฯ ตัต์ระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะวะโต ปัจจัสโสสุงฯ ภะคะวา เอตะทะโวจะ...(หยุด)

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาฯ กะตะเม เอกาทะสะฯ สุขัง สุปะติ สุขัง ปะฏิพุชฌะติ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติ มะนุสสานัง ปิโย โหติ อะมะนุสสานัง ปิโย โหติ เทวะตา รักขันติ นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติ ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติ มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติ อะสัมมุฬ์โห กาลัง กะโรติ อุตตะริง อัปปะฏิวิชฌันโต พ์รัห์มะโลกูปะโค โหติฯ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ อิเม เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขา ฯ

อัตถิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติ อัตถิ โอธิโส ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติ อัตถิ ทิสา ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติฯ

กะตี่หากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติ ฯ กะตี่หากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติ ฯ กะตี่หาการเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติ ฯ

ปัญจะหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติฯ สัตตะหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติฯ ทะสะหากาเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติฯ

กะตะเมหิ ปัญจะหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติฯ

สัพเพ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ภูตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุคคะลา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตูติ อิเมหิ ปัญจะหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติฯ

กะตะเมหิ สัตตะหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติฯ

สัพพา อิตถิโย อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุริสา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อะนะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

สัพเพ เทวา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ มะนุสสา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี่ อัตตานัง ปะริหะรันตูติ อิเมหิ สัตตะหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติฯ กะตะเมหิ ทะสะหากาเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตา เจโต วิมุตติ...(หยุด)

สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี่ อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี่ อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี่ อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี่ อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี่ อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี่ อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี่ อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี่ อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี่ อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิยายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขินายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพพา ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพพา ปัจฉิมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพพา อุตตะรายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพพา ทักขิณายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพพา ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพพา ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพพา อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพพา ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพพา เหฏฐิมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพพา อุปะริมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพ๊ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพ๎ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆาสุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุฯ

สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพ์ยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตูติฯ อิเมหิ ทะสะหะกาเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตา เจโตวิมุตติ ฯ

สัพเพสัง สัตตานัง ปิฬะนัง วัชเช์วา อะปิฬานะยะ อุปะฆาตัง วัชเช์วา อะนุปะฆาเตนะ สันตาปัง วัชเช์วา อะสันตาเปนะ ปะริยาทานัง วัชเช์วา อะปะริยาทาเนนะ วิเหสัง วัชเช์วา อะวิเหสายะ สัพเพ สัตตา อะเวราโน โหนตุ มา เวริโน สุขิโน โหนตุ มา ทุกขิโน สุขิตัตตา โหนตุ มา ทุกขิตตาติ อิเมหิ อัฏฐะหากาเรหิ สัพเพ สัตตา เมตตายะตีติ เมตตา ตังธัมมัง เจติยะตีติ เจโต สัพพะพ์ยาปาทะปะริยุฏฐาเนหิ วิมุจจะตีติ วิมุตติ เมตตา จะ เจโต วิมุตติ จาติ เมตตา เจโต วิมุตติ ฯ

ภาค ๑๐

คำถวายสังฆทาน

(ก่อนเพล)

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ,

อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์โปรดรับ ภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายสังฆทาน

(หลังเพล)

อิมานิ มะยัง ภันเต สังฆทานานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ,

อิมานิ สังฆทานานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายสังฆทาน กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์โปรดรับ สังฆทาน กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายสังฆทานอุทิศแก่ผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต มะตะกะภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ,

อิมานิ มะตะกะภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุ อาทีนัญจะ ญาตะกานัง กาละกะตานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายมะตะกะภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์โปรดรับ มะตะกะภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ญาติของข้าพเจ้าทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย และผู้ทำกาลล่วงลับไปแล้ว สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำอธิษฐาน

ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิษฐานด้วยอำนาจแห่งบุญกุศล และบุญญาบารมีที่ข้าพเจ้าทั้งหลายได้บำเพ็ญ มีการให้ทาน รักษาศีล สวดมนต์ไหว้พระ เจริญจิตตกรรมฐานภาวนาแล้วในวันนี้ ขอจงเป็นพลวปัจจัย เป็นอุปนิสัยตามส่งให้เกิดปัญญาญาณ บรรลุรู้แจ้งแห่งอริยสัจจธรรมทั้ง ๔ ประการ ขององค์สมเด็จพระบรมศาสดาจารย์ทั้งชาตินี้ และชาติหน้า ตลอดชาติอย่างยิ่ง จนถึงซึ่งความพ้นทุกข์ คือ พระนิพพาน ในอนาคตกาลเบื้องหน้านี้ เทอญ.

คำถวายทาน (แก่แม่ชี)

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ สีละวันเตสัง โอโนชะยามะ สาธุ โน ภันเต สีละวา อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้ทรงศีลผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่งภัตตาหารกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้แด่ท่านผู้ทรงศีล ขอท่านผู้ทรงศีลโปรดรับซึ่งภัตตาหารกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้าป่า (แก่แม่ชี)

อิมานิ มะยัง ภันเต ปังสุกูละจีวะรานิ สะปะริวารานิ สีละวันเตสัง โอโนชะยามะ สาธุ โน ภันเต สีละวา อิมานิ ปังสุกูละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้ทรงศีลผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายผ้าบังสุกุลจีวรกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้แด่ท่านผู้ทรงศีล ขอท่านผู้ทรงศีลโปรดรับซึ่งผ้าบังสุกุลจีวรกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ.

คำชักผ้าป่า
(ใช้ได้ทั้งพระสงฆ์และแม่ชี)

อิมัง ปังสุกูละจี่วะรัง อัสสามิกัง มัยหัง ปาปุณาติ

คำถวายเทียนพรรษา
(ทั้งแก่พระสงฆ์และแม่ชี)

อิมัง ภันเต พุทธปูชายะ วัสสะคะตัง ปะทีปัง สังฆัสสะ (ถ้าถวายแก่แม่ชีว่า สีละวันเตสัง) โอโนชะยามะ สาธุ โน ภันเต อิมัง วัสสะคะตัง ปะทีปัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญจะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ เปตานัง สัพเพสัญจะ เทวะตานัง ที่ฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ (ถ้าถวายแม่ชีว่า ข้าแต่ท่านผู้ทรงศีลผู้เจริญ) ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งเทียนประจำพรรษาเล่มนี้ เพื่อเป็นพุทธบูชาแด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับ (ถ้าถวายแม่ชีว่า แด่ท่านผู้ทรงศีล ขอท่านผู้ทรงศีลจงรับ) ซึ่งเทียนประจำพรรษาเล่มนี้ เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่มารดาบิดา ญาติร่วมสายโลหิตมิตรสหายที่ล่วงลับไปแล้ว ยังปรโลกด้วย กับเทพยดาทั้งหลายทั้งปวง สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายดอกไม้ธูปเทียน

อิมานิ มะยัง ภันเต ทีปะธูปะปุปผะวะรานิ ระตะนัตตะยัสเสวะ อะภิปูเชมะ อัมหากัง ระตะนัตตะยัสสะ ปูชา ทีฆะรัตตัง หิตะสุขาวะหา โหตุ อาสะวักขะยัปปัตติยา ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระคุณเจ้าทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบูชาธูปเทียนและดอกไม้อันประเสริฐเหล่านี้แก่พระรัตนตรัย กิริยาที่บูชาแก่พระรัตนตรัยนี้จงเป็นผลนำมาซึ่งประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน จงเป็นไปเพื่อให้ถึงซึ่งพระนิพพาน เป็นที่สิ้นไปแห่งอาสวะกิเลส เทอญ.

คำถวายพระพุทธรูป

อิมัง ภันเต พุทธะรูปัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ อายะติง สาสะนัสสะ อะติโรจะนายะ จะ ถาวะรายะ จะ สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมัง พุทธะรูปัง ปะฏิคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ, สุขายะฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวาย ซึ่งพระพุทธรูปนี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ เพื่อความรุ่งเรือง และเพื่อความถาวร แห่งพระศาสนาต่อไป ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับ ซึ่งพระพุทธรูปนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายเสนาสนะ กุฎิ วิหาร

อิมานิ มะยัง ภันเต, เสนาสะนานิ, อาคะตานาคะตัสสะ, จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ, เสนาสะนานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายเสนาสนะเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีในทิศทั้ง ๔ ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับเสนาสนะเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายกระทงสำหรับลอยประทีป

มะยัง อิมินา ปะทีเปนะ อะสุกายะ นัมมะทายะ นะทิยา ปุลิเนฐิตัง มุนิโน ปาทะวะลัญชัง อะภิปูเชมะ อะยัง ปะทีเปนะ มุนิโน ปาทะวะลัญชัสสะ ปูชา อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบูชาซึ่งรอยพระพุทธบาท ที่ตั้งอยู่เหนือหาดทรายในแม่น้ำชื่อนัมมทานที่โน้น ด้วยประทีปนี้ กิริยาที่บูชารอยพระพุทธบาทด้วยประทีปนี้ ขอจงเป็นไปเพื่อประโยชน์ และความสุข แก่ข้าพระเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำภาวนาเมื่อยกมือไหว้พระ

(ยกมือไหว้พระพุทธว่า) ...สาธุ พุทธัง วันทามิ

(ยกมือไหว้พระธรรมว่า) ...สาธุ ธัมมัง วันทามิ

(ยกมือไหว้พระสงฆ์ว่า) ...สาธุ สังฆัง วันทา

คำภาวนาเมื่อจบของต่างๆ ถวายพระ

สุทินนัง วะตะ เม ทานัง อาสะวักขะยาวะหัง

นิพพานัง โหตุ เม อะนาคะเต กาเลฯ

คำอนุโมทนากฐิน

อัตถะตัง ภันเต สังฆัสสะ กะฐินัง

ธัมมิโก กะฐินัตถาโร อะนุโมทานะฯ (๓ จบ)

คำลาสิกขา

สิกขัง ปัจจักขามิ คิหีติ มัง ธาเรถะฯ

ข้าพเจ้าลาสิกขา ท่านทั้งหลายจงจำข้าพเจ้าไว้ว่า เป็นคฤหัสถ์

คำแสดงตนเป็นอุบาสก

เอสาหัง ภันเต สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ อุปาสะกัตตัง สังโฆ ธาเรตุฯ

คำอธิษฐานเข้าพรรษา

อิมัส์มิง อาวาเส อิมัง เตมาสัง วัสสัง อุเปมิฯ (ว่า ๓ จบ)

คำปวารณาออกพรรษา

สังฆัมภันเต ปะวาเรมิ ทิฏเฐนะ วา สุเตนะ วา ปะริสังกายะ วา วะทันตุ มัง อายัสมันโต อะนุกัมปัง อุปาทายะ ปัสสันโต ปะฏิกกะริสสามิ ฯ

ทุติยัมปิ ภันเต สังฆัง ปะวาเรมิ ทิฏเฐนะ วา สุเตนะ วา ปะริสังกายะ วา วะทันตุ มัง อายัสมันโต อะนุกัมปัง อุปาทายะ ปัสสันโต ปะฏิกกะริสสามิ ฯ

ตะติยัมปิ ภันเต สังฆัง ปะวาเรมิ ทิฏเฐนะ วา สุเตนะ วา ปะริสังกายะ วา วะทันตุ มัง อายัสมันโต อะนุกัมปัง อุปาทายะ ปัสสันโต ปะฏิกกะริสสามิ ฯ

คำขอขมาโทษ

(แบบทั่วไปที่แก้ไขใช้อยู่ในปัจจุบัน)

(ผู้ขอ) เถเร ปะมาเทนะ ทว๎ารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง

ขะมะถะ เม ภันเต (ถ้าขอหลายรูปเปลี่ยน ขะมะถะ เม เป็น ขะมะตุ โน)

(ผู้รับ) อะหัง ขะมามิ ตะยาปิ เม ขะมิตัพพัง

(ถ้าผู้ขอมีหลายรูปเปลี่ยน ตะยาปิ เป็น ตุม๎เหหิปิ)

(ผู้ขอ) ขะมามิ ภันเต (ถ้าขอหลายรูปเปลี่ยน มิ เป็น มะ)

คำถวายผ้าไตรอุทิศแก่ผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ติจีวะรานิ อัยยัสสะ เทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง ติจีวะระปูชาวิปาโก อัมหากัง มาตาปิตุอาทีนัง ญาตีนัง กาละกะตานัง สังวัตตะตุ อัมหากัง มาตาปิตุอาทะโย ญาตะกา ทานะ ปัตติง ละภันตุ อัมหากัง เจตะสา ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายไตรจีวรนี้แก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าผู้เจริญ อันว่าผลวิบากของการบูชาด้วยไตรจีวรนี้จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ญาติทั้งหลาย มีมารดาบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นต้นจงได้ส่วนแห่งทานนี้ ตามความประสงค์ ของพวกข้าพเจ้าทั้งหลาย เทอญฯ

คำบริกรรมภาวนาเวลาทอดผ้าหน้าศพ

นามะรูปัง อะนิจจัง นามะรูปัง ทุกขัง นามะรูปัง อะนัตตา

คำขอบวชชี

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภันเต, สังโฆ ธาเรตุ อัชชะตัคเค ปาณุเปตัง, สะระณัง คะตัง.

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอถึงสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้เสด็จดับขันธปรินิพพานนานแล้ว กับทั้งพระธรรมและพระสงฆ์ว่าเป็นสรณะที่พึ่งที่ระลึก ขอพระสงฆ์จงจำข้าพเจ้าไว้ว่าเป็นผู้บวชในพระธรรมวินัย ผู้ถึงพระรัตนตรัยเป็นสรณะตลอดชีวิต ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

คำอาราธนาศีล

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐะ สีลานิ ยาจามะ. (๓ ครั้ง)

(ถ้าคนเดียวว่า **อะหัง** แทน **มะยัง** และ **ยาจามิ** แทน **ยาจามะ**)

คำพินทุผ้า

อิมัง พินทุกัปปัง กะโรมิ (๓ จบ)

คำอธิษฐาน

บาตร,	อิมัง	ปัตตัง	อะธิฏฐามิ.
สังฆาฏิ,	อิมัง	สังฆาฏิง	อะธิฏฐามิ.
จีวร,	อิมัง	อุตตะราสังคัง	อะธิฏฐามิ.
สบง,	อิมัง	อันตะระวาสะกัง	อะธิฏฐามิ.
ผ้าอาบน้ำฝน	อิมัง	วัสสิกะสาฏิกัง	อะธิฏฐามิ.

คำเสียสละผ้า

จีวรเป็นนิสัคคียะ เพราะอยู่ปราศจากเขตล่วงราตรี

อิทัง เม ภันเต จีวะรัง รัตติวิปปะวุตถัง

อัญญัต์ระ ภิกขุสัมมะติยา นิสสัคคิยัง

อิมาหัง อายัส์มะโต นิสสัชชามิ ฯ

(ถ้า ๒ ผืนว่า ท์วิจีวะรัง ถ้าทั้ง ๓ ผืนว่า ติจีวะรัง)

คำคืน

อิมัง จีวะรัง อายัส์มะโต ทัมมิ ฯ

คำวิกัปป์

อิมัง จีวะรัง ตุย์หัง วิกัปเปมิ

หลายผืนว่า อิมานิ จีวะรานิ ตุยฺ์หัง วิกัปเปมิ ฯ

คำถอน

อิมัง จีวะรัง มัยฺ์หัง สันตะกัง ปะริภุญชะ วา วิสัชเชหิ วา ยะถาปัจจะยัง วา กะโรหิ

(ถ้าผู้ถอนอ่อนกว่า ว่า)

อิมัง จีวะรัง มัยฺ์หัง สันตะกัง ปะริภุญชะถะ วา วิสัชเชถะ วา ยะถาปัจจะยัง วา กะโรถะ ฯ

คำอธิษฐานเข้าพรรษา

อิมัสฺ์มิง อาวาเส อิมัง เตมาสัง วัสสัง อุเปมิ (ว่า ๓ จบ)

คำปวารณาออกพรรษา

สังฆัมภันเต ปะวาเรมิ ทิฏเฐนะ วา สุเตนะ วา ปะริสังกายะ วา วะทันตุ มัง อายัสฺ์มันโต อะนุกัมปัง อุปาทายะ ปัสสันโต ปะฏิกกะริสสามิ ฯ

ทุติยัมปิ ภันเต สังฆัง ปะวาเรมิ ทิฏเฐนะ วา สุเตนะ วา ปะริสังกายะ วา วะทันตุ มัง อายัสฺ์มันโต อะนุกัมปัง อุปทายะ ปัสสันโต ปะฏิกกะริสสามิ ฯ

ตะติยัมปิ ภันเต สังฆัง ปะวาเรมิ ทิฏเฐนะ วา สุเตนะ วา ปะริสังกายะ วา วะทันตุ มัง อายัส์มันโต อะนุกัมปัง อุปาทายะ ปัสสันโต ปะฏิกกะริสสามิ ฯ

คำขอขมาโทษ

(แบบทั่วไปที่แก้ไขใช้อยู่ในปัจจุบัน)

(ผู้ขอ) เถเร ปะมา เทนะ ท๎วารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง **ขะมะถะ เม ภันเต** (ถ้าขอหลายรูปเปลี่ยน **ขะมะถะ เม** เป็น **ขะมะตุ โน**)

(ผู้รับ) อะหัง ขะมามิ **ตะยาปิ** เม ขะมิตัพพัง (ถ้าผู้ขอมีหลายรูป เปลี่ยน **ตะยาปิ** เป็น **ตุมเหหิปิ**)

(ผู้ขอ) ขะมามิ ภันเต (ถ้าขอหลายรูปเปลี่ยน **มิ** เป็น **มะ**)

(แบบพิเศษนิยมใช้ถวายพระมหาเถระ)

(ผู้ขอ) อัจจะโย มัง ภันเต อัจจัคคะมา ยะถาพาลัง ยะถามูฬ์หัง ยะถาอะกุสะลัง โยหัง ภันเต กะทาจิ กะระหะจิ ปะมาทัง วา อาคัมมะ อะโยนิโสมะนะสิการัง วา อาคัมมะ มะหาเถเร อะคาระวัง อะกาสิง กาเยนะ วา วาจายะ วา มะนะสา วา สัมมุขาปิ ปะรัมมุขาปิ ตัสสะ เม ภันเต มะหาเถโร อัจจะยัง อัจจะยะโต ปะฏิคคัณหาตุ อายะติง สังวะรายะ

(ผู้รับ) ตัคฆะ ตัง อาวุโส อัจจะโย อัจจัคคะมา ยะถาพาลัง ยะถามูฬ์หัง ยะถาอะกุสะลัง โย ตะวัง กะทาจิ กะระหะจิ ฯ

ปะมาทัง วา อาคัมมะ อะโยนิโสมะนะสิการัง วา อาคัมมะ
มะยิ อะคาระวัง อะกาสิ กาเยนะ วา วาจายะ วา มะนะสา
วา สัมมุขาปิ ปะรัมมุขาปิ ยะโต จะ โข ตะวัง
อัจจะยัง อัจจะยะโต ทิส๎วา ยะถาธัมมัง ปะฏิกะโรสิ
อายะติง สังวะรัง อาปัชชะสิ ตัง เต ปะฏิคคัณหามิ
วุฑฒิ เหสา อาวุโส อะริยัสสะ วินะเย โย อัจจะยัง
อัจจะยะโต ทิส๎วา ยะถาธัมมัง ปะฏิกะโรติ อายะติง
สังวะรัง อาปัชชะติ

(คำอวยพรของผู้รับ) ยัง ยัง ปุญญัง มะยา กะตัง อุปะจิตัง
กาเยนะ วา วาจายะ วา มะนะสา วา ตัง ตัง อายัส๎มะโต
อาทิสสามิ สาธายัส๎มา อัส๎มิง อัส๎มิง ปุญเญ ปัตติโก
หุต๎วา อะนุโมทะตุ เตนะ อะนุโมทะนามะเยนะปิ ปุญเญนะ
สุขิโต โหตุ อะโรโค นิรุปัททะโว จิรัง ทีฆะมัทธานัง
อิมัส๎มิง ตะถาคะตัปปะเวทิเต ธัมมะวินะเย วุฑฒิง วิรุฬ๎หิง
เวปุลลัง อาปัชชะตุ ฯ

(ผู้ขอ) สาธุ ภันเต ฯ

คำอนุโมทนากฐิน

อัตถะตัง ภันเต สังฆัสสะ กะฐินัง
ธัมมิโก กะฐินัตถาโร อะนุโมทามะ ฯ (ว่า ๓ จบ)

คำลาสิกขา

สิกขัง ปัจจักขามิ คิหีติ มัง ธาเรถะ ฯ

ข้าพเจ้าขอคืนสิกขา ท่านทั้งหลายจงจำข้าพเจ้าไว้ว่า เป็นคฤหัสถ์

คำแสดงตนเป็นอุบาสก

เอสาหัง ภันเต สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ อุปาสะกัตตัง สังโฆ ธาเรตุ.

วิธีแสดงอาบัติ

(พรรษาอ่อนว่า) สัพพา ตา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า ๓ หน)

สัพพา คะรุละหุกา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า ๓ หน)

อะหัง ภันเต สัมพะหุลา นานาวัตถุกาโย อาปัตติโย

อาปัชชิง ตา ตุม์หะ มูเล ปะฏิเทเสมิ,

(พรรษาแก่รับว่า) ปัสสะสิ อาวุโส ตา อาปัตติโย,

(พรรษาอ่อนว่า) อุกาสะ อามะ ภันเต ปัสสามิ,

(พรรษาแก่รับว่า) อายะติง อาวุโส สังวะเรยยาสิ

,(พรรษาอ่อนว่า) สาธุ สุฏฐุ ภันเต สังวะริสสามิ

ทุติยัมปิ สาธุ สุฏฐุ ภันเต สังวะริสสามิ

ตะติยัมปิ สาธุ สุฏฐุ ภันเต สังวะริสสามิ

นะ ปุเนวัง กะริสสามิ

นะ ปุเนวัง ภาสิสสามิ

นะ ปุเนวัง จินตะยิสสามิ

(จบพรรษาอ่อน)

แม่ชีอุ่นเรือน เนียมลิ้ม

(พรรษาแก่ว่า) สัพพา ตา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า ๓ หน)

สัพพา คะรุละหุกา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า ๓ หน)

อะหัง อาวุโส สัมพะหุลา นานาวัตถุกาโย อาปัตติโย

อาปัชชิง ตา ตุย์หะ มูเล ปะฏิเทเสมิ,

(พรรษาอ่อนรับว่า) อุกาสะ ปัสสะถะ ภันเต ตา อาปัตติโย,

(พรรษาแก่ว่า) อามะ อาวุโส ปัสสามิ,

(พรรษาอ่อนรับว่า) อายะติง ภันเต สังวะเรยยาถะ,

(พรรษาแก่ว่า) สาธุ สุฏฐุ อาวุโส สังวะริสสามิ

ทุติยัมปิ สาธุ สุฏฐุ อาวุโส สังวะริสสามิ

ตะติยัมปิ สาธุ สุฏฐุ อาวุโส สังวะริสสามิ

นะ ปุเนวัง กะริสสามิ

นะ ปุเนวัง ภาสิสสามิ

นะ ปุเนวัง จินตะยิสสามิ ฯ

(เสร็จพิธี)

วิธีแสดงอาบัติแบบใหม่

ภิกษุผู้ต้องอาบัติพึงเข้าไปหาภิกษุรูปหนึ่ง แล้วทำผ้าห่มเฉวียงบ่า นั่งกระหย่ง ประนมมือกล่าวว่า

อะหัง	แก่ว่า อาวุโส		อิตถันนามัง อาปัตติง
	อ่อนว่า ภันเต		อาปันโน ตัง ปะฏิเทเสมิ
ผู้รับ	แก่ว่า	ปัสสะสิ	อาวุโส
	อ่อนว่า	ปัสสะถะ	ภันเต
ผู้แสดง	แก่ว่า	อามะ	อาวุโส ปัสสามิ
	อ่อนว่า	อามะ	ภันเต ปัสสามิ
ผู้รับ	แก่ว่า	อายะติง	อาวุโส สังวะเรยยาสิ
	อ่อนว่า	อายะติง	ภันเต สังวะเรยยาถะ
ผู้แสดง	แก่ว่า	สาธุ สุฏฐุ	อาวุโส สังวะริสสามิ
	อ่อนว่า	สาธุ สุฏฐุ	ภันเต สังวะริสสามิ ฯ

คำว่า อิตถันนามัง ให้เปลี่ยนเป็นชื่ออาบัติที่ถูกต้องดังนี้ **ถุลลัจจะยัง, นิสสัคคิยัง ปาจิตติยัง, ปาจิตติยัง, ทุกกะฏัง, ทุพภาสิตัง** ถ้าต้องอาบัติหลายตัว มีวัตถุอย่างเดียวกัน เช่น ปาจิตตีย์เป็นตัวอย่างใช้สัมพะหุลา ต่อเป็น **อะหัง ภันเต สัมพะหุลา ปาจิตติยาโย อาปัตติโย อาปันโน ตา ปะฏิเทเสมิ ฯลฯ** เหมือนข้างต้น ถ้าอาบัติหลายตัวมีวัตถุต่างๆ กัน เช่น ต้องอาบัติปาจิตตีย์ใช้ **นานาวัตถุกาโย**ต่อเป็น **อะหัง ภันเต สัมพะหุลา นานาวัตถุกาโย ปาจิตติยาโย อาปัตติโย อาปันโน ตา ปะฏิเทเสมิ ฯลฯ** เหมือนข้างต้น ถ้าอาบัติ ๒ ตัวใช้ เทว์ ถ้า ๓ ตัวขึ้นไปใช้ สัมพะหุลา

ถ้าสงสัยพึงแสดงดังนี้

อะหัง อาวุโส อิตถันนามายะ อาปัตติยา เวมะติโก ยะทา นิพเพมะติโก ภะวิสสามิ ตะทา ตัง อาปัตติง ปะฏิกะริสสามิ ฯ

คำว่า **อาวุโส** ถ้าผู้แสดงอ่อนกว่าเปลี่ยนเป็น ภันเต
คำว่า **อิตถันนามายะ** พึงเปลี่ยนเป็นชื่ออาบัติ ฯ

กิจวัตร ๑๐ อย่าง

๑. ลงอุโบสถ ๖. อยู่ปริวาสกรรม

๒. บิณฑบาตเลี้ยงชีพ ๗. โกนผมปลงหนวดตัดเล็บ

๓.สวดมนต์ไหว้พระ ๘. ศึกษาสิกขาบทและปฏิบัติพระอาจารย์

๔. กวาดอาวาสวิหารลานพระเจดีย์ ๙. เทศนาบัติ

๕. รักษาผ้าครอง ๑๐. พิจารณาปัจจเวกขณะทั้ง ๔ เป็นต้น

กิจวัตร ๑๐ เหล่านี้เป็นกิจให้ควรที่ภิกษุจะต้องศึกษาให้ทราบความชัดและจำไว้เพื่อปฏิบัติสมควรแก่สมณสารูปแห่งตน ฯ

ภิกษุไม่ควรฉันเนื้อ ๑๐ อย่าง

๑. เนื้อมนุษย์ ๖. เนื้อราชสีห์
๒. เนื้อช้าง ๗. เนื้อหมี
๓. เนื้อม้า ๘. เนื้อเสือโคร่ง
๔. เนื้อสุนัข ๙. เนื้อเสือดาว
๕. เนื้องู ๑๐. เนื้อเสือเหลือง

มังสะ ๑๐ อย่างนี้ ห้ามฉันและห้ามรับประเคน

คำให้ศีล

เมื่อคฤหัสถ์อาราธนาศีลแล้ว พระพึงให้ศีลดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ติสะระณะคะมะมัง นิฏฐิตัง

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

กาเมสุมิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

(สรุป)

อิมานิ ปัญจะ สิกขาปะทานิ

สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปะทา

สีเลนะ นิพพุติง ยันติ ตัส์มา สีลัง วิโสธะเย

ถ้าให้ศีล ๘ ก็ว่าเหมือนกัน เปลี่ยนแต่ข้อ กาเม เป็น อะพ๎รัห๎มะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ เท่านั้น แล้วต่อจากข้อ สุรา ไปดังนี้

วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

(สรุปเหมือนศีล ๕ เปลี่ยนแต่ ปัญจะ เป็น อัฏฐะ เท่านั้น)

ถ้าให้อุโบสถศีล ใช้นำว่าต่อจากข้อสุดท้าย ทีละตอน ดังนี้

อิมัง อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง, พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง, อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, สัมมะเทวะ อะภิรักขิตุง สะมาทิยามิ

(สรุป) อิมานิ อัฏฐะ สิกขาปะทานิ อุโปสะถะสีละวะเสนะ สาธุกัง กัต๎วา อัปปะมาเทนะ รักขิตัพพานิ ฯ

สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปะทา
สีเลนะ นิพพุติง ยันติ ตัส๎มา สีลัง วิโสธะเย

คำบอกศักราชเทศนา

อิทานิ ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ปะรินิพพานะโต ปัฏฐายะ **สัตตะจัตตาฬีสุตตระปัญจะสะตาธิกานิ** เท๎วสังวัจฉะระสะหัสสานิ อะติกกันตานิ ปัจจุปปันนะกาละวะเสนะ **ปุสสะ**มาสัสสะ **ปะฐะมัง** ทินัง วาระวะเสนะ **ปะนะ** **โสระวาโร**

โหติ เอวัง ตัสสะ ภะคะวะโต ปะรินิพพานา สาสะนายุกาละคะณะนา สัลลักเข ตัพพาติ ฯ

(คำแปล)

ศุภมัสดุ พระพุทธศาสนายุกาล จำเดิมแต่ปรินิพพานแห่งองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น บัดนี้ ล่วงแล้ว ๒๕๔๗ พรรษา ปัจจุบันสมัย มกราคมมาส สุรทินที่ ๑ โสระวาร พระพุทธศาสนายุกาลจำเดิมแต่ปรินิพพานแห่งองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น มีนัยอันพึงกำหนดนับด้วยประการฉะนี้

คำเปลี่ยน พ.ศ. เดือน วันที่ วัน

พ.ศ. ๒๕๔๘	เปลี่ยนว่า	อัฏฐะจัตตาฬีสุตตระปัญจะสะตาธิกานิ
พ.ศ. ๒๕๔๙	เปลี่ยนว่า	เอกูนะปัญญาสุตตระปัญจะสะตาธิกานิ
พ.ศ. ๒๕๕๐	เปลี่ยนว่า	ปัญญาสุตตระปัญจะสะตาธิกานิ
พ.ศ. ๒๕๕๑	เปลี่ยนว่า	เอกะปัญญาสุตตระปัญจะสะตาธิกานิ
พ.ศ. ๒๕๕๒	เปลี่ยนว่า	ท์วิปัญญาสุตตระปัญจะสะตาธิกานิ
พ.ศ. ๒๕๕๓	เปลี่ยนว่า	เตปัญญาสุตตระปัญจะสะตาธิกานิ
พ.ศ. ๒๕๕๔	เปลี่ยนว่า	จตุปัญญาสุตตระปัญจะสะตาธิกานิ
พ.ศ. ๒๕๕๕	เปลี่ยนว่า	ปัญจะปัญญาสุตตระปัญจะสะตาธิกานิ

เดือน มกราคม	เปลี่ยนว่า	ปุสสะมาสัสสะ
เดือน กุมภาพันธ์	เปลี่ยนว่า	มาฆะมาสัสสะ

เดือน มีนาคม	เปลี่ยนว่า	ผัคคุณะมาสัสสะ	
เดือน เมษายน	เปลี่ยนว่า	จิตตะมาสัสสะ	
เดือน พฤษภาคม	เปลี่ยนว่า	วิสาขะมาสัสสะ	
เดือน มิถุนายน	เปลี่ยนว่า	เชฏฐะมาสัสสะ	
เดือน กรกฎาคม	เปลี่ยนว่า	อาสาฬ์หะมาสัสสะ	
เดือน สิงหาคม	เปลี่ยนว่า	สาวะนะมาสัสสะ	
เดือน กันยายน	เปลี่ยนว่า	โปฏฐะปะทะ หรือ ภัททะปะทะมาสัสสะ	
เดือน ตุลาคม	เปลี่ยนว่า	อัสสะยุชะมาสัสสะ	
เดือน พฤศจิกายน	เปลี่ยนว่า	กัตติกะมาสัสสะ	
เดือน ธันวาคม	เปลี่ยนว่า	มิคะสิระมาสัสสะ	
วันที่ ๑	เปลี่ยนว่า	ปะฐะมัง	ทินัง
วันที่ ๒	เปลี่ยนว่า	ทุติยัง	ทินัง
วันที่ ๓	เปลี่ยนว่า	ตะติยัง	ทินัง
วันที่ ๔	เปลี่ยนว่า	จะตุตถัง	ทินัง
วันที่ ๕	เปลี่ยนว่า	ปัญจะมัง	ทินัง
วันที่ ๖	เปลี่ยนว่า	ฉัฏฐัง	ทินัง
วันที่ ๗	เปลี่ยนว่า	สัตตะมัง	ทินัง
วันที่ ๘	เปลี่ยนว่า	อัฏฐะมัง	ทินัง
วันที่ ๙	เปลี่ยนว่า	นะวะมัง	ทินัง
วันที่ ๑๐	เปลี่ยนว่า	ทะสะมัง	ทินัง

วันที่	๑๑	เปลี่ยนว่า	เอกาทะสะมัง	ทินัง
วันที่	๑๒	เปลี่ยนว่า	ท์วาทะสะมัง	ทินัง
วันที่	๑๓	เปลี่ยนว่า	เตระสะมัง	ทินัง
วันที่	๑๔	เปลี่ยนว่า	จะตุททะสะมัง	ทินัง
วันที่	๑๕	เปลี่ยนว่า	ปัณณะระสะมัง	ทินัง
วันที่	๑๖	เปลี่ยนว่า	โสฬะสะมัง	ทินัง
วันที่	๑๗	เปลี่ยนว่า	สัตตะระสะมัง	ทินัง
วันที่	๑๘	เปลี่ยนว่า	อัฏฐาระสะมัง	ทินัง
วันที่	๑๙	เปลี่ยนว่า	อูนะวิ่สะติมัง	ทินัง
วันที่	๒๐	เปลี่ยนว่า	วิ่สะติมัง	ทินัง
วันที่	๒๑	เปลี่ยนว่า	เอกะวิ่สะติมัง	ทินัง
วันที่	๒๒	เปลี่ยนว่า	ท์วาวิ่สะติมัง	ทินัง
วันที่	๒๓	เปลี่ยนว่า	เตวิ่สะติมัง	ทินัง
วันที่	๒๔	เปลี่ยนว่า	จะตุวิ่สะติมัง	ทินัง
วันที่	๒๕	เปลี่ยนว่า	ปัญจะวิ่สะติมัง	ทินัง
วันที่	๒๖	เปลี่ยนว่า	ฉัพพิ่สะติมัง	ทินัง
วันที่	๒๗	เปลี่ยนว่า	สัตตะวิ่สะติมิง	ทินัง
วันที่	๒๘	เปลี่ยนว่า	อัฏฐะวิ่สะติมัง	ทินัง
วันที่	๒๙	เปลี่ยนว่า	อูนะติงสะติมัง	ทินัง
วันที่	๓๐	เปลี่ยนว่า	ติงสะติมัง	ทินัง
วันที่	๓๑	เปลี่ยนว่า	เอกะติงสะติมัง	ทินัง

วันอาทิตย์	เปลี่ยนว่า	ระวิวาโร
วันจันทร์	เปลี่ยนว่า	จันทะวาโร
วันอังคาร	เปลี่ยนว่า	ภุมมะวาโร
วันพุธ	เปลี่ยนว่า	วุธะวาโร
วันพฤหัสบดี	เปลี่ยนว่า	คะรุวาโร
วันศุกร์	เปลี่ยนว่า	สุกกะวาโร
วันเสาร์	เปลี่ยนว่า	โสระวาโร

พิธีบวช

คำว่า บวช มาจากคำว่า ป+วช แปลว่าเว้นทั่ว คือ เว้นจากกามในที่นี้หมายเพียงบวชเป็นสามเณร และบวชเป็นพระภิกษุเท่านั้น จุดมุ่งหมายในการบวชก็คือ การปฏิบัติตนเพื่อรื้อถอนออกจากความทุกข์ และทำให้แจ้งซึ่ง พระนิพพานคือความดับทุกข์ อย่างไรก็ตาม การบวชได้แม้เพียงชั่วคราวก็นับว่าดี เพราะนอกจากเป็นการสืบต่อพระพุทธศาสนาแล้ว อย่างน้อยก็ยังเป็นเหตุให้รู้จักฝึกหัดความอดทนและความเสียสละอย่างมาก อาจทำให้เข้าถึงพุทธธรรมได้โดยใกล้ชิด

การบวชเป็นสามเณร

สามเณร แปลว่า ผู้เป็นเชื้อสายแห่งสมณะ เมื่อเป็นสามเณรแล้ว ต้องถือศีล ๑๐ คือ

๑. เว้นจากการฆ่าสัตว์ทั้งมนุษย์และเดรัจฉาน

๒. เว้นจากการลักทรัพย์

๓. เว้นจากเสพเมถุนธรรม

๔. เว้นจากการพูดเท็จ

๕. เว้นจากการดื่มสุราและเมรัย

๖. เว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล

๗. เว้นจากการฟ้อนรำขับร้องและการบรรเลง ตลอดถึงการดู การฟังสิ่งเหล่านั้น

๘. เว้นจากการทัดทรงดอกไม้การใช้ของหอมเครื่องประเทืองผิว

๙. เว้นจากการนอนที่สูงใหญ่และยัดนุ่นสำลีอันมีลายวิจิตร

๑๐. เว้นจากการรับเงินทอง

นอกจากนี้ ยังต้องมี ปัจจเวกขณะ คือ การพิจารณา จีวร บิณฑบาต เสนาสนะ คิลานเภสัช ตลอดถึงวัตรที่ควรศึกษา อันเกี่ยวด้วยมารยาท คือ เสขิยวัตร อีก ๗๕ ข้อ ด้วย

สถานที่ทำพิธี เป็นกุฎีของพระอุปัชฌาย์ผู้ให้บวชก็ได้ เป็นโรงอุโบสถก็ได้ มีพระอันดับตั้งแต่ ๔ รูปขึ้นไปก็ได้ ไม่มีก็ได้

ของใช้ในพิธีคือ

๑. ไตรแบ่ง (สบง ๑ ประคตเอว ๑ อังสะ ๑ จีวร ๑ ผ้ารัดอก ๑ ผ้ากราบ ๑)

๒. จีวร สบง อังสะ (อาศัยหรือสำรอง) ผ้าอาบ ๒ ผืน

๓. ย่าม ผ้าเช็ดหน้า นาฬิกา

๔. บาตร (มีเชิงรองและฝาพร้อม)

๕. รองเท้า ร่ม

๖. ที่นอน เสื่อ หมอน ผ้าห่ม มุ้ง

๗. จานข้าว ช้อนส้อม แก้วน้ำ ผ้าเช็ดมือ ปิ่นโต กระโถน

๘. ขันน้ำ สบู่ กล่องสบู่ แปรง ยาสีฟัน ผ้าเช็ดตัว

๙. ธูป เทียน ดอกไม้ สำหรับบูชาพระรัตนตรัย

๑๐. ธูป เทียน ดอกไม้ (หรือจะใช้เทียนแพมีกรวยดอกไม้ก็ใช้ได้) สำหรับถวายพระอุปัชฌาย์ผู้ให้บวช และจะมีเครื่องจตุปัจจัยไทยธรรมสำหรับถวายพระอุปัชฌาย์ และพระในพิธีนั้นอีกองค์ละชุดก็ได้แล้วแต่กำลังศรัทธา

ผู้บวชต้องปลงผม โกนคิ้ว โกนหนวด ตัดเล็บมือเล็บเท้าให้สะอาด หมดจด ส่วนพิธีการวันบวช มีกล่าวไว้ส่วนหนึ่งแล้ว และข้อสำคัญต้องว่า ไตรสรณคมน์ให้ชัดถ้อยชัดคำ เพราะความเป็นสามเณรจะสำเร็จได้ก็ด้วยไตรสรณคมน์เท่านั้น นอกจากนั้นก็มี

หัวข้อที่ผู้จะบวชจะต้องจดจำคือ

๑. ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง พาไปหาเจ้าอาวาสและพระ อุปัชฌาย์ (ถ้าเจ้าอาวาสเป็นพระอุปัชฌาย์ด้วยก็ไม่ต้องไป ๒ แห่ง)

๒. ท่องคำขอบวช สรณคมน์ และศีล ๑๐ ให้ได้ด้วยตนเอง

๓. หมั่นฝึกซ้อมพิธี เช่น การกราบ เป็นต้น

การบวชเป็นพระภิกษุ

ภิกษุ แปลว่า ผู้เห็นภัยในวัฏฏสงสาร เมื่อเป็นพระภิกษุแล้ว ต้องถือศีล ๒๒๗ และต้องรักษาข้อวัตรปฏิบัติอื่นๆ อีกมาก

การบวชเป็นสามเณรเป็นเบื้องต้นของการบวชเป็นพระภิกษุ กล่าว คือ จะบวชเป็นพระภิกษุได้ก็ต้องบวชเป็นสามเณรก่อน เพราะฉะนั้นกุลบุตร ผู้จะบวชเป็นพระภิกษุ จึงจำต้องบวชเป็นสามเณรก่อน ซึ่งมีวิธีการดังที่กล่าวมาแล้ว แม้ผู้เป็นสามเณร ก็จำต้องขอไตรสรณคมน์และศีลใหม่ เพื่อทำให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น จึงดำเนินการบวชเป็นพระภิกษุได้ต่อไป แต่ทางที่ดีที่สุดควรขอบรรพชาแต่เบื้องต้นไปใหม่ เพราะเมื่อตอนขอบรรพชาเป็นสามเณร ได้เว้นคำไว้ **ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง** ไว้

สถานที่ทำพิธี คือ โรงอุโบสถ ประชุมสงฆ์ ๒๘ รูป มีพระอุปัชฌาย์ ๑ พระกรรมวาจาจารย์ ๑ พระอนุสาวนาจารย์ ๑ (สองรูปหลังนี้เรียกว่า พระคู่สวด) อีก ๒๕ รูป เรียกวาพระอันดับ (๑๐ รูปขึ้นไป ไม่ถึง ๒๕ รูปก็ใช้ได้)

อัฏฐบริขารและเครื่องใช้อื่นๆ ที่จำเป็นและควรจัดหา

๑. ไตรครอง (สบง ๑ ประคตเอว ๑ อังสะ ๑ จีวร ๑ สังฆาฏิ ๑ ผ้ารัดอก ๑ ผ้ากราบ ๑)

๒. บาตร (มีเชิงรองและฝาพร้อม) ถลกบาตร สายโยค ถุง ตะเครียว

๓. มีดโกน พร้อมทั้งหินลับมีดโกน

๔. เข็มเย็บผ้า พร้อมทั้งกล่องเข็มและด้าย

๕. เครื่องกรองน้ำ (ธมกรก)

๖. เสื่อ หมอน ผ้าห่ม มุ้ง

๗. จีวร สบง อังสะ ผ้าอาบ ๒ ผืน (อาศัย)

๘. ตาลปัตร ย่าม ผ้าเช็ดหน้า ร่ม รองเท้า

๙. โคมไฟฟ้า หรือ ตะเกียง ไฟฉาย นาฬิกาปลุก

๑๐. สำรับ ปิ่นโต คาว หวาน จานข้าว ช้อนส้อม ผ้าเช็ดมือ

๑๑. ที่ต้มน้ำ กาต้มน้ำ กาชงน้ำร้อน ถ้วยน้ำร้อน เหยือกน้ำ และแก้วน้ำเย็น กระติกน้ำแข็ง กระติกน้ำร้อน

๑๒. กระโถนบ้วน และโถนถ่าย

๑๓. ขันอาบน้ำ สบู่ และกล่องสบู่ แปรง และยาสีฟัน ผ้าขนหนู กระดาษชำระ

๑๔. สันถัต (อาสนะ)

๑๕. หีบไม้หรือกระเป๋าหนังสำหรับเก็บไตรครอง

๑. ถึง ๕. เป็นสิ่งจำเป็นมาก เรียกว่า อัฏฐบริขาร แปลว่า บริขาร ๘ (มีผ้า ๕ อย่าง คือ สบง ๑ ประคตเอว ๑ จีวร ๑ สังฆาฏิ ๑ ผ้ากรองน้ำ ๑ เหล็ก ๓ อย่าง คือ บาตร ๑ มีดโกน ๑ เข็มเย็บผ้า ๑) ของนอกนั้นมีความจำเป็นลดน้อยลง แล้วแต่กำลังของเจ้าภาพจะจัดหามาได้อีก

ไตร วางไว้บนพานแว่นฟ้า บาตร สวมอยู่ในถุงตะเครียว ภายใน บาตรใส่มีดโกนพร้อมด้วยหินลับมีดโกนเข็มพร้อมทั้งกล่องเข็มและด้าย และ เครื่องกรองน้ำ นอกจากนั้นยังนิยมใส่พระเครื่องรางต่างๆ ลงในบาตร เพื่อปลุกเสกให้ขลังขึ้นอีกด้วย

ถ้ามีกระบวนแห่ควรจัดกระบวนดังนี้

๑. การแสดงต่าง ๆ เช่น หัวโต สิงโต ฯ (ถ้ามี)

๒. แตร หรือ เถิดเทิง (ถ้ามี)

๓. ของถวายพระอุปัชฌาย์ คู่สวด

๔. ไตรครอง ซึ่งมารดาของผู้บวชมักจะเป็นผู้อุ้ม (มีสัปทนกั้น)

๕. ผู้บวชพนมมือถือดอกบัว ๓ ดอก ธูป ๓ ดอก เทียน ๒ เล่ม (มีสัปทนกั้น)

๖. บาตร และ ตาลปัตร ซึ่งบิดาของผู้บวชเป็นผู้สะพายและถือ

๗. ของถวายพระอันดับ

๘. บริขารและเครื่องใช้อย่างอื่นของผู้บวช

ถ้ามีไตรถวายพระอุปัชฌาย์และคู่สวด ก็ต้องมีสัมปทนกั้นอีก ๓ คัน ของถวายพระอุปัฌาย์มีพิเศษอยู่อย่างหนึ่ง คือ กรวยขอนิสัย ซึ่งภายในกรวยมี หมาก พลู หรือ เมี่ยงและบุหรี่ นอกนั้นแล้วแต่จะเห็นสมควร ควรจัดของถวายสำหรับพระอุปัชฌาย์เป็นพิเศษ รองลงมาคือ คู่สวด รองลงมาอีก คือ พระอันดับ

เมื่อจัดขบวนเรียบร้อยแล้ว ก็เคลื่อนไปสู่หน้าพระอุโบสถ แล้วเวียนขวารอบนอกสีมา ๓ รอบ พร้อมกันเสียง โห่ - ฮิ้ว เป็นระยะ ๆ ไป เวียนครบ ๓ รอบก็เข้าไปภายในพระอุโบสถทั้งหมด เว้นไว้แต่การแสดงต่าง ๆ เช่น แตร หรือเถิดเทิง ส่วนผู้จะบวช ก่อนจะเข้าพระอุโบสถต้องวันทาเสมาหน้าพระอุโบสถเสียก่อนว่า วันทามิ อาราเม พัทธะสีมายัง โพธิรุกขัง เจติยัง สัพพะ เมวะ โทสัง ขะมะถะ เม ภันเต ฯ

คำวันทาเสมา (อีกแบบหนึ่ง)

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, อุกาสะ ท์วารัตตะเยนะ กะตัง, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต ฯ อุกาสะ ขะมามิ ภันเต ฯ

วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ

เสร็จแล้วโปรยทาน แล้วเข้าสู่พระอุโบสถได้ โดยมารดาบิดา หรือญาติผู้ใหญ่หรือเจ้าภาพจูงนาคเข้าไป ครั้นแล้วผู้บวชจึงไปวันทาพระประธานในพระอุโบสถ ด้านข้างพระหัตถ์ขวา แล้วมารับไตรครองจากมารดาบิดาหรือญาติผู้ใหญ่หรือเจ้าภาพ ต่อจากนั้นจึงเริ่มพิธีการบวชตามหลักพระธรรมวินัยต่อไป

เมื่อบวชเป็นสามเณรเสร็จแล้ว บิดาต้องคอยประเคนบาตรแก่สามเณรนั้น ขณะที่พระคู่สวดกำลังสวดญัตติจตุตถกรรมวาจา ห้ามมิให้อนุปสัมบัน (ผู้ที่มิใช่พระภิกษุ) เข้าใกล้อาสน์สงฆ์ ๑ ศอก ทางที่ดีควรสงบอยู่กับที่ ภายหลังจากบวชเป็นพระภิกษุเสร็จแล้ว เจ้าภาพและญาติมิตรจึงถวายอัฏฐบริขาร และเครื่องใช้อื่นๆ ที่สมควรแก่สมณะ แก่พระบวชใหม่ต่อไป เสร็จแล้วพระบวชใหม่กรวดน้ำ เป็นเสร็จพิธี

ข้อสำคัญที่ควรจดจำไว้ก็คือ

๑. มารดาบิดา หรือญาติผู้ใหญ่หรือเจ้าภาพ พร้อมผู้จะบวช ต้องไปติดต่อกับเจ้าอาวาสที่ตนจะบวชอยู่ และพระอุปัชฌาย์แต่เนิ่นๆ (ถ้าเจ้าอาวาสเป็นอุปัชฌาย์ด้วยก็ไม่ต้องไปติดต่อ ๒ แห่ง)

๒. ผู้จะบวช เรียกกันว่า อุปสัมปทาเปกข์ หรือ นาค หรือ นักบวช ต้องท่องคำบาลี ซึ่งเรียกกันว่า ขานนาค ให้ได้คล่องแคล่ว ชัดถ้อยชัดคำ

๓. หมั่นฝึกซ้อมกับพระอุปัชฌาย์หรืออาจารย์ ในเรื่องระเบียบ ต่างๆ อันเนื่องในการนี้ให้คล่อง มิให้เคอะเขินในเวลาเข้าพิธี

หมายเหตุ ในการบวชนี้ บางคนนิยมมีพิธีทำขวัญนาคก่อนวันบวช ๑ วัน หรือทำในวันนั้น คือทำขวัญเช้าบวชบ่าย การทำขวัญก็เพื่อให้เจ้านาค รู้จักคุณมารดาบิดา และมีใจศรัทธาซาบซึ้งในการบวชขึ้นอีก ในการนี้จะต้องมีของอีกหลายอย่าง เช่น บายศรี แว่นเวียนเทียน ฆ้อง ธูปเทียนตามแบบของหมอทำขวัญ การทำขวัญก็ดี แม้การแสดงต่างๆ ตลอดถึงแตร เถิดเทิงก็ดี บางคนก็ไม่นิยม ชอบเงียบๆ ตรงไปเดินเวียนโบสถ์เข้าโบสถ์เฉยๆ ทั้งนี้แล้วแต่อัธยาศัย ส่วนการแต่งตัวเจ้านาค มักใช้ชุดขาว นุ่งแบบผ้าถุงจีบ อังสะขาว บางทีก็มีเสื้อขาวแขนยาว แล้วสวมเสื้อครุยทับ เมื่อบวชแล้วมักมีการฉลองพระใหม่ ถ้าบวชเช้าก็ฉลองเพล ถ้าบวชบ่ายก็ฉลองวันรุ่งขึ้นหรือจะเลื่อนไปฉลองในวันต่อๆ ไปก็ได้ ตามความสะดวกของเจ้าภาพ.

คำขอขมาลาโทษบิดามารดา และบุคคลทั่วไป

กายกรรม วจีกรรม มโนกรรม

กรรมทั้ง ๓ นี้ ที่ข้าพเจ้าได้สบประมาทพลาดพลั้ง ล่วงเกินต่อหน้าก็ดี ลับหลังก็ดี แกล้งก็ดี หรือมิได้แกล้งก็ดี ขอท่านจงอโหสิกรรมนี้ให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพานนะปัจจะโยโหตุ

พระอาจารย์ไมตรี ฐิตปญฺโญ

วัดทางสายเอก ต.ธงชัย

อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์

วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบอุกาสะ

กุลบุตรผู้มีศรัทธามุ่งบรรพชา อุปสมบท พึงรับผ้าไตรอุ้มประนมมือเข้าไปในสังฆสันนิบาต วางผ้าไตรไว้ข้างตัวด้านซ้าย รับเครื่องสักการถวายพระอุปัชฌาย์ แล้วกราบด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง แล้วอุ้มผ้าไตรประนมมือยืนขึ้นเปล่งวาจาขอบรรพชา หยุดตามจุดจุลภาค ว่า

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ

อุกาสะ การุญญัง กัตวา, ปัพพัชชัง เทถะ เม ภันเต,

(นั่งลงคุกเข้าประนมมือว่า)

อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ,

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ,

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ,

สัพพะทุกขะ, นิสสะระณะนิพพานะ, สัจฉิกะระณัตถายะ, อิมัง กาสาวัง คะเหต์วา, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ (ตั้งแต่ สัพพะทุกขะ มา ว่า ๓ หน พระอุปัชฌายะรับผ้าไตร แล้วว่าต่อไป)

สัพพะทุกขะ, นิสสะระณะนิพพานะ, สัจฉิกะระณัตถายะ, เอตัง กาสาวัง ทัต์วา, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ (ตั้งแต่ สัพพะทุกขะ มา ว่า ๓ หน)

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌายะให้โอวาทและบอก ตะจะปัญจะกะกัมมัฏฐาน ให้ว่าตามไปทีละบท โดยอนุโลม และปฏิโลม ดังนี้

เกสา โลมา นะขา ทันตา ตะโจ (อนุโลม)

ตะโจ ทันตา นะขา โลมา เกสา ฯ (ปฏิโลม)

พระอุปัชฌาย์ชักอังสะออกจากไตรสวมให้แล้ว สั่งให้ออกไปครองผ้าครบไตรจีวรตามระเบียบ ครั้นเสร็จแล้วรับเครื่องไทยทานเข้าไปหาพระอาจารย์ถวายท่านแล้วกราบลง ๓ หน ยืนประนมมือเปล่งวาจาขอสรณะและศีลดังนี้

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ

อุกาสะ การุญญัง กัต์วา, ติสะระเณนะ สะหะ, สีลานิ เทถะ เม ภันเต,

(นั่งลงคุกเข่าขอสรณะและศีลดังต่อไปนี้)

อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ,

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ,

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ,

ลำดับนั้น พระอาจารย์กล่าวคำนมัสการนำให้ผู้มุ่งบรรพชาว่าตามไปดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัม พุทธัสสะ ฯ

(ว่า ๓ หน)

แต่นั้นท่านจะสั่งด้วยคำว่า **เอวัง วะเทหิ** หรือ **ยะมะหัง วะทามิ ตัง วะเทหิ** พึงรับว่า **อามะ ภันเต** ครั้นแล้วท่านนำให้เปล่งวาจาว่า สรณคมน์ พึงว่าตามไปทีละพากย์ ดังนี้

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

เมื่อจบแล้ว ท่านบอกว่า **ติสะระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง** พึงรับว่า **อามะ ภันเต** ลำดับนั้นพระอาจารย์จะบอกให้รู้ว่า การบรรพชาเป็นสามเณรสำเร็จด้วยสรณคมน์เพียงเท่านี้ ต่อแต่นั้นพึงสมาทานสิกขาบท ๑๐ ประการ ว่าตามท่านไป ดังนี้

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อะพ๎รัห์มะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ชาตะรูปะระชะตะปะฏิคคะหะณา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

อิมาทิ ทะสะ สิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ ฯ

ข้อ อิมานิ นี้ว่า ๓ จบ แล้วกราบลง ๑ หน ยืนขึ้นว่า

วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง, ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ คุกเข่ากราบ ๓ หน

ในลำดับนั้น สามเณรพึงรับบาตรอุ้มเข้าไปหาพระอุปัชฌาย์ในสังฆสันนิบาต วางไว้ข้างตัวด้านซ้ายรับเครื่องไทยทานถวายท่านแล้วกราบลง ๓ หน ยืนปะนมมือกล่าวคำขอนิสัย ว่าดังนี้

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง, ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ

อุกาสะ การุญญัง กัต๎วา, นิสสะยัง เทถะ เม ภันเต,

(นั่งคุกเข่า)

อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ,

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ,

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ ฯ

อุปัชฌาโย เม ภันเต โหหิ ฯ วรรคนี้ว่า ๓ หน เมื่อพระอุปัชฌาย์ว่า **โอปายิกัง, ปะฏิรูปัง ปาสาทิเกนะ สัมปาเทหิ,** แล้วสามเณรพึงกล่าวรับว่า **อุกาสะ** หรือ **"สาธุ ภันเต" สัมปะฏิจฉามิ** ฯ ในระหว่าง ๆ ๓ หน แล้วว่าต่อ

อัชชะตัคเคทานิ เถโร มัยหัง ภาโร, อะหัมปิ เถรัสสะ ภาโร วรรคนี้ว่า ๓ หน แล้วกราบลง ๑ หน ยืนขึ้นว่าต่อ

วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปาราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ, คุกเข่ากราบ ๓ หน

ตั้งแต่ อุปัชฌาโย ฯลฯ เถรัสสะ ภาโร ๓ วรรค นี้ พระอุปัชฌาย์บางองค์ให้ว่ารวดเดียวตามแบบนั้นก็มี ให้ว่าเป็นตอน ๆ ดังนี้ คือ เมื่อสามเณรว่า **อุปัชฌาโย เม ภันเต โหหิ** ๓ หน แล้วพระอุปัชฌาย์กล่าวรับว่า **โอปายิกัง ปะฏิรูปัง ปาสาทิเกนะ สัมปาเทหิ,** บทใดบทหนึ่งพึงรับว่า **อุกาสะ สัมปะฏิจฉามิ** ทุกบทไปแล้วสามเณรพึงกล่าวรับเป็นธุระให้ท่านว่า **อัชชะตัคเคทานิ ฯลฯ ภาโร** ๓ หน ฯ ก็มีลำดับนั้น พระอุปัชฌาย์ หรือ พระกรรมวาจาจารย์เอาบาตรมีสายโยกคล้องตัวผู้มุ่งอุปสมบท แล้วบอกบาตรและจีวร ผู้มุ่งอุปสมบทพึงรับว่า **อามะ ภันเต,** ๔ หน ดังนี้

ปะฐะมัง อุปัชฌัง คาหาเปตัพโพ, อุปัชฌัง คาหาเปต๎วา, ปัตตะจี่วะรัง อาจิกขิตัพพัง,

คำบอกบาตรจี่วร	**คำรับ**
๑. อะยันเต ปัตโต	อาม ภันเต
๒. อะยัง สังฆาฏิ	อามะ ภันเต
๓. อะยัง อุตตะราสังโค	อามะ ภันเต
๔. อะยัง อันตะระวาสะโก	อามะ ภันเต

ต่อจากนั้น พระอาจารย์ท่านบอกให้ออกไปข้างนอก ว่า **คัจฉะ อะมุม์หิ โอกาเส ติฏฐาหิ** พึงถอยออกลุกขึ้นเดินไปยืนอยู่ในที่ที่กำหนดไว้ พระอาจารย์ท่านสวดสมมติตนเป็นผู้สอนซ้อม แล้วออกไปสวดถามอันตรายิกธรรม พึงรับว่า **นัตถิ ภันเต ๕ หน อามะ ภันเต ๘ หน** ดังนี้

ถาม	**ตอบ**
๑. กุฏฐัง	นัตถิ ภันเต
๒. คัณโฑ	นัตถิ ภันเต
๓. กิลาโส	นัตถิ ภันเต
๔. โสโส	นัตถิ ภันเต
๕.อะปะมาโร	นัตถิ ภันเต

ถาม	**ตอบ**
๑. มะนุสโสสิ๊	อามะ ภันเต
๒. ปุริโสสิ๊	อามะ ภันเต
๓. ภุชิสโสสิ๊	อามะ ภันเต

๔. อะนะโณสิ๊ อามะ ภันเต

๕. นะสิ๊ ราชะภะโฏ อามะ ภันเต

๖. อะนุญญาโตสิ๊ มาตาปิตูหิ อามะ ภันเต

๗. ปะริปุณณะวีสะติวัสโสสิ๊ อามะ ภันเต

๘. ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง อามะ ภันเต

๑. กินนาโมสิ อะหัง ภันเต...............

นามะ

๒. โก นามะ เต อุปัชฌาโย อุปัชฌาโย เม ภันเต

อายัสมา..........................

นามะ

ช่องที่............ไว้ พระอุปัชฌาย์ หรืออาจารย์ท่านจะตั้งชื่อของ อุปสัมปทาเปกขะกรอกลงช่องให้ไว้ก่อนวันบวช

และช่องที่........ไว้ ในช่องชื่อของพระอุปัชฌาย์ก็เช่นเดียวกัน ให้ กรอกตามชื่อของพระอุปัชฌาย์ ซึ่งท่านจะบอกและกรอกให้ไว้ก่อนวันบวช

ครั้นสวดสอนซ้อมแล้ว ท่านกลับเข้ามาสวดเรียกอุปสัมปทาเปกขะเข้ามา อุปสัมปทาเปกขะ พึงเข้ามาในสังฆสันนิบาต กราบลงตรงหน้า พระอุปัชฌาย์ ๓ หน แล้วนั่งคุกเข่าประนมมือ เปล่งวาจาขออุปสมบท ว่าดังนี้

สังฆัมภันเต, อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตุ มัง ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปังอุปาทายะ

ทุติยัมปิ ภันเต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตุ มัง ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ตะติยัมปิ ภันเต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตุ มัง ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ,ฯ

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌาย์กล่าวเผดียงสงฆ์แล้ว พระอาจารย์สวด สมมติตนถาม**อันตรายิกธรรม** อุปสัมปทาเปกขะพึงรับว่า **นัตถิ ภันเต ๕ หน อามะ ภันเต ๘ หน** บอกชื่อตนและชื่อพระอุปัชฌาย์รวม ๒ หน เหมือนที่กล่าวแล้วในหนหลัง ฯ แต่นั้นพึงนั่งฟังท่านสวดกรรมวาจา อุปสมบทไปจนจบ ครั้นจบแล้วท่านเอาบาตรออกจากตัว แล้วพึงกราบลง ๓ หน แต่นั้นพึงนั่งพับเพียบประนมมือฟังพระอุปัชฌาย์บอกอนุศาสน์ ไปจนจบ แล้วรับว่า **อามะ ภันเต** เป็นเสร็จพิธีอุปสมบท แล้วกราบพระอุปัชฌาย์ ๓ หน

ถ้ามีไทยทานถวายก็ให้รับไทยทานถวายพระอันดับ เสร็จแล้วคอยฟังพระท่านอนุโมทนาต่อไป เมื่อพระอนุโมทนา พึงกรวดน้ำ ตั้งใจอุทิศบุญกุศลส่วนนี้ให้แก่ท่านผู้มีพระคุณ เมื่อพระว่า ยะถา จบ ก็เทน้ำโกรกลงให้หมด ต่อนั้นประนมมือฟังอนุโมทนาไปจนจบเป็นอันเสร็จพิธี.

จบพิธีอุปสมบทแบบอุกาสะ

วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบเอสาหัง

กุลบุตรผู้มีศรัทธามุ่งอุปสมบท พึงรับผ้าไตรอุ้มประนมมือเข้าไปในสังฆสันนิบาต วางผ้าไตรไว้ข้างตัวด้านซ้ายรับเครื่องสักการะถวายพระอุปัชฌาย์ แล้วกราบลงด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง แล้วนั่งคุกเข่าอุ้มผ้าไตร ประนมมือเปล่งวาจา ถึงสรณะและขอบรรพชาด้วยคำมคธ หยุดตามจุดจุลภาคว่า

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง

ทุติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพาเชถะ, ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง

ตะติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสังปะทัง

อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหต์วา, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหต์วา, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหต์วา, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ถ้าบวชเป็นสามเณร ยกคำว่า **ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง** ออกเสีย

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌาย์รับเอาผ้าไตรจากผู้มุ่งบรรพชาวางไว้ตรงหน้าตัก แล้วกล่าวสอนถึงพระรัตนตรัยเป็นต้น และบอก ตะจะปัญจะกะกัมมัฏฐาน ให้ว่าตามไปทีละบท โดยอนุโลมและปฏิโลม ดังนี้

เกสา โลมา นะขา ทันตา ตะโจ (อนุโลม)

ตะโจ ทันตา นะขา โลมา เกสา (ปฏิโลม)

ครั้นสอนแล้วพระอุปัชฌาย์ดึงอังสะออกจากไตร สวมให้ แล้วสั่งให้ออกไปครองไตรจีวรตามระเบียบ ครั้นเสร็จแล้วเข้าไปหาพระอาจารย์ รับเครื่องสักการะถวายท่านแล้วกราบ ๓ หน นั่งคุกเข่า ประนมมือเปล่งวาจา ขอสรณะและศีลดังนี้

อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ,

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ,

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ,

ลำดับนั้น พระอาจารย์กล่าวคำนมัสการนำให้ผู้มุ่งบรรพชาว่าตามไป ดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธสสะ

ว่า ๓ หน

แต่นั้นท่านจะสั่งด้วยคำว่า **เอวัง วะเทหิ หรือ ยะมะหัง วะทามิ, ตัง วะเทหิ.** พึงรับว่า **อามะ ภันเต**

ครั้นแล้วท่านนำให้เปล่งวาจาว่าสรณคมน์ตามไปทีละพากย์ ดังนี้

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

เมื่อจบแล้ว ท่านบอกว่า **ติสะระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง** พึงรับว่า **อามะ ภันเต** ลำดับนั้นพระอาจารย์จะบอกให้รู้ว่า การบรรพชาเป็นสามเณรสำเร็จด้วยสรณคมน์เพียงเท่านี้ ที่นั้นพึงสมาทานสิกขาบท ๑๐ ประการ ว่าตามท่านไป ดังนี้

ปาณาติปาตา เวระมะณี

อะทินนาทานา เวระมะณี

อะพ๎รัห๎มะจะริยา เวระมะณี

มุสาวาทา เวระมะณี

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี

วิกาละโภชะนา เวระมะณี

นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา เวระมะณี

มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี

ชาตะรูปะระชะตะปะฏิคคะหะณา เวระมะณี

อิมานิ ทะสะ สิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ ฯ (ว่า ๓ หน)

ในลำดับนั้น สามเณรพึงรับบาตร อุ้มเข้าไปหาพระอุปัชฌาย์ในสังฆสันนิบาตวางไว้ข้างตัวด้านซ้าย รับเครื่องสักการะถวายท่าน แล้วกราบ ๓ หน นั่งคุกเข่าประนมมือกล่าวคำขอนิสัยว่าดังนี้

อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ

อุปัชฌาโย เม ภันเต, โหหิ, (ว่า ๓ หน)

พระอุปัชฌาย์กล่าวว่า **โอปายิกัง, ปะฏิรูปัง, ปาสาทิเกนะ สัมปาเทหิ** บทใดบทหนึ่งพึงรับว่า **สาธุ ภันเต** ทุกบทไป แต่นั้นสามเณรพึงกล่าวรับเป็นธุระให้ท่านว่า ดังนี้

อัชชะตัคเคทานิ เถโร, มัยหัง ภาโร, อะหัมปิ เถรัสสะ ภาโร, ว่า ๓ หน เสร็จแล้วกราบลง ๓ หน

ลำดับนั้น พระอุปัชฌาย์แนะนำสามเณรไปตามระเบียบแล้ว พระอาจารย์ผู้เป็นกรรมวาจา เอาบาตรมีสายคล้องตัวผู้มุ่งอุปสมบท บอกบาตร และจีวร ผู้มุ่งอุปสมบทพึงรับว่า อามะ ภันเต ๔ หนดังนี้

คำบอกบาตรจีวร		คำรับ
๑. อะยันเต	**ปัตโต**	**อามะ ภันเต**
๒. อะยัง	**สังฆาฏิ**	**อามะ ภันเต**
๓. อะยัง	**อุตตะราสังโค**	**อามะ ภันเต**
๔. อะยัง	**อันตะระวาสะโก**	**อามะ ภันเต**

ต่อจากนั้นพระอาจารย์ท่านบอกให้ออกไปข้างนอกว่า **คัจฉะ อะมุมฺหิ โอกาเส ติฏฐาหิ** พึงถอยออกลุกขึ้นเดินไปยืนอยู่ในที่ที่กำหนดไว้ พระอาจารย์ท่านแสดงสมมติตนเป็นผู้สอนซ้อม แล้วออกไปสวดถามอันตรายิกธรรม พึงรับว่า **นัตถิ ภันเต ๕ หน อามะ ภันเต ๘ หน** ดังนี้

ถาม	ตอบ
๑. กุฏฐัง	**นัตถิ ภันเต**
๒. คัณโฑ	**นัตถิ ภันเต**

๓. กิลาโส	**นัตถิ ภันเต**
๔. โสโส	**นัตถิ ภันเต**
๕. อะปะมาโร	**นัตถิ ภันเต**
ถาม	ตอบ
๑. มะนุสโสสิ๊	**อามะ ภันเต**
๒. ปุริโสสิ๊	**อามะ ภันเต**
๓. ภุชิสโสสิ๊	**อามะ ภันเต**
๔. อะนะโณสิ๊	**อามะ ภันเต**
๕. นะสิ๊ ราชะภะโฏ	**อามะ ภันเต**
๖. อะนุญญาโตสิ๊ มาตาปิตูหิ	**อามะ ภันเต**
๗. ปะริปุณณะวี่สะติวัสโสสิ๊	**อามะ ภันเต**
๘. ปะริปุณณันเต ปัตตะจี๋วะรัง	**อามะ ภันเต**

๑. กินนาโมสิ **อะหัง ภันเต..............นามะ**

๒.โก นามะ เต อุปัชฌาโย อุปัชฌาโย เม ภันเต อายัส์มา................นามะ

ถ้าตอบพร้อมกันให้เปลี่ยน เม เป็น โน ช่องที่..........ไว้ พระอุปัชฌาย์หรืออาจารย์ท่านจะตั้งชื่อของอุปสัมปทาเปกขะ กรอกลงช่องให้ไว้ก่อนวันบวช และช่องที่..........ไว้ในช่องชื่อของพระอุปัชฌาย์ก็เช่นเดียวกัน ให้กรอกตามชื่อของพระอุปัชฌาย์ ซึ่งท่านจะ บอกและกรอกให้ไว้ก่อนวันบวช

ครั้นสวดสอนซ้อมแล้ว ท่านกลับเข้ามาสวดเรียก**อุปสัมปทาเปกขะ**เข้ามา อุปสัมปทาเปกขะ พึงเข้ามาในสังฆสันนิบาต กราบลงตรงหน้าพระอุปัชฌาย์ ๓ หน แล้วนั่งคุกเข่าประนมมือ เปล่งวาจาขออุปสมบท ว่าดังนี้

สังฆัมภันเต, อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตู มัง ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ทุติยัมปิ ภันเต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุปะตุ มัง ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ตะติยัมปิ ภันเต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตุ มัง ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ ถ้าว่าพร้อมกันให้เปลี่ยน ยาจามิ เป็น ยาจามะ เปลี่ยน มัง เป็น โน

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌาย์กล่าวเผดียงสงฆ์แล้ว และ**พระอาจารย์ สวดสมมติตน ถามอันตรายิกธรรมอุปสัมปทาเปกขะ พึงรับว่า นัตถิ ภันเต ๕ หน อามะ ภันเต ๘ หน** ตอบชื่อตนและอุปัชฌายะรวม ๒ หนโดยนัยหนหลัง แต่นั้นนั่งฟังท่านสวดกรรมวาจาอุปสมบทไปจนจบ ครั้นจบ แล้วท่านเอาบาตรออกจากตัว แล้วพึงกราบ ๓ หน นั่งพับเพียบประนมมือนั่ง พระอุปัชฌาย์บอกอนุศาสน์ไปจนจบแล้วรับว่า อามะ ภันเต แล้วกราบ ๓ หน ถวายไทยทาน กรวดน้ำ เหมือนกล่าวแล้วในแบบ **อุกาสะ**

จบวิธีอุปสมบทแบบเอสาหัง

คำขอบรรพชานาคคู่ (แบบใหม่)

(จะกล่าวแต่เฉพาะที่แปลก ส่วนที่แปลกและคำอธิบายวิธีต่าง ๆ ซึ่งเหมือนกัน ๒ วิธี ที่กล่าวมาแล้ว จะไม่กล่าวอีก ขอให้พลิกกลับไปศึกษาใน ๒ วิธีนั้น แม้คำขออุปสมบท พร้อมกัน **(สังฆัมภันเต)** ก็ได้อธิบายไว้แล้วท้ายคำขออุปสมบทแบบ**เอสาหัง**)

เอเต มะยัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามะ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยามะ มะยัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยามะ อุปะสัมปะทัง,

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามะ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยามะ มะยัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยามะ อุปะสัมปะทัง,

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต, สุจิระรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามะ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยามะ มะยัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยามะ อุปะสัมปะทัง,

มะยัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามะ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหต๎วา, ปัพพาเชถะ โน ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามะ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหต๎วา, ปัพพาเชถะ โน ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามะ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหต๎วา, ปัพพาเชถะ โน ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ

คำขอนิสสัยนาคคู่

มะยัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามะ,

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามะ,

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามะ,

อุปัชฌาโย โน ภันเต โหหิ (๓ หน)

อัชชะตัคเคทานิ เถโร, อัมหากัง ภาโร,

มะยัมปิ เถรัสสะ ภารา (๓ หน)

คำขออุปสมบทพร้อมกัน

สังฆัมภันเต, อุปะสัมปะทัง ยาจามะ, อุลลุมปะตุ โน ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ.

ทุติยัมปิ ภันเต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามะ, อุลลุมปะตุ โน ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ตะติยัมปิ ภันเต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามะ, อุลลุมปะตุ โน ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ.,

คาถาห้ามเลือด

อะวะสุละตุเต สะรีเรมังสัง โลหิตัง.

คาถานี้ห้ามเลือดหยุดแล

วะโรวะรัญญู วะระโท วะราหะโร.

คาถานี้ ถ้าเป็นบาดแผล ให้เสกประสานห้ามเลือด และถ้าลูกออกยาก หรือรกไม่ออกก็ดี ใช้เสกน้ำมนต์ให้กิน สะเดาะออกมา แล.

แบบสวดกรรมวาจาในอุปสมบทกรรม สำหรับนาคเดี่ยว

เมื่อผู้มุ่งอุปสมบทออกไปยืน ข้างนอกเรียบร้อยแล้ว พระกรรมวาจาอาจารย์ (คู่สวด) จึงนั่งคุกเข่าประนมมือ กราบพระ ๓ ครั้งแล้ว เปล่งคำนมัสการพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ, ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ,

นะโม ตัสสะ, ภะคะวะโต, อะระหะโต สัมมา, สัมพุทธัสสะ,

คำสมมติตนเพื่อสอนซ้อม

สมมตินาคชื่อ **โอภาโส** สมมติพระอุปัชฌาย์ชื่อ **โสภะโณ**

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, โอภาโส, อายัส๎มะโต โสภะณัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโข, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, อะหัง โอภาสัง อะนุสาเสยยัง,

คำสอนซ้อม

สุณะสิ๊ โอภาสะ, อะยันเต สัจจะกาโล ภูตะกาโล, ยัง ชาตัง ตัง สังฆะมัชเฌ ปุจฉันเต, สันตัง อัตถีติ วัตตัพพัง, อะสันตัง นัตถีติ วัตตัพพัง, มา โข วิตถาสิ, มา โข มังกุ อะโหสิ, เอวันตัง ปุจฉิสสันติ, สันติ๊ เต เอวะรูปา อาพาธา.

ถาม	ตอบ
กุฏฐัง	**นัตถิ ภันเต**
คัณโฑ	**นัตถิ ภันเต**
กิลาโส	**นัตถิ ภันเต**
โสโส	**นัตถิ ภันเต**
อะปะมาโร	**นัตถิ ภันเต**
มะนุสโสสิ๊	**อามะ ภันเต**

ปุริโสสิ๊	อามะ ภันเต
ภุชิสโสสิ๊	อามะ ภันเต
อะนะโณสิ๊	อามะ ภันเต
นะสิ๊ ราชะภะโฏ	อามะ ภันเต
อะนุญญาโตสิ๊ มาตาปิตูหิ	อามะ ภันเต
ปะริปุณณะวีสะติวัสโสสิ๊	อามะ ภันเต
ปะริปุณณันเต ปัตตะจี๋วะรัง	อามะ ภันเต
กินนาโมสิ	อะหัง ภันเต โอภาโส
	นามะ
โก นามะ เต อุปัชฌาโย	อุปัชฌาโย เม ภันเต
	อายัส์มา โสภะโณ นามะ

คำเรียกอุปสัมปทาเปกขะเข้ามา

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, โอภาโส, อายัส์มะโต โสภะณัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโข, อะนุสิฏโฐ โส มะยา, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, โอภาโส อาคัจเฉยยะ. (คำเรียก) อาคัจฉาหิ

คำพระอุปัชฌาย์กล่าวเผดียงสงฆ์

อิทานิ โข อาวุโส[๑] (ภันเต)[๒] อะยัง โอภาโส นามะ สามะเณโร มะมะ

---

[๑] *ปัจจุบันถือพระสงฆ์เป็นใหญ่ในที่ประชุม จึงงดใช้อาวุโส*

[๒] *สมัชชาสงฆ์อนุมัติให้ใช้ ภณฺเต...ตลอดในสังฆกรรมทุกอย่าง*

อุปะสัมปะทาเปกโข อุปะสัมปะทัง อากังขะมาโน, สังฆัง ยาจะติ, อะหัง สัพพะมิมัง สังฆัง อัชเฌสามิ, สาธุ อาวุโส (ภันเต) สัพโพยัง สังโฆ, อิมัง **โอภาสัง** นามะ สามะเณรัง, อันตะรายิเก ธัมเม ปุจฉิต์วา, ตัตถะ ปัตตะกัลลัตตัง ญัต์วา, ญัตติจะตุตเถนะ กัมเมนะ อะกุปเปนะ ฐานาระเหนะ อุปะสัมปาเทมาติ, กัมมะสันนิฏฐานัง กะโรตุ, ที่ประชุมสงฆ์รับพร้อมกันว่า สาธุ

(**หมายเหตุ** บทว่า อาวุโส นั้น ถ้ามีภิกษุแก่พรรษากว่าอุปัชฌาย์ ร่วมประชุมอยู่ด้วย พึงใช้ ภันเต แทน=แบบเก่า)

คำสมมติตนเพื่อถามอันตรายิกธรรม

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัง **โอภาโส**, อายัส์มะโต **โสภะณัสสะ** อุปะสัมปะทาเปกโข, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, อะหัง โอภาสัง อันตะรายิเก ธัมเม ปุจเฉยยัง.

คำถามอันตรายิกธรรม

สุณะสิ๊ **โอภาสะ**, อะยัมเต สัจจะกาโล ภูตะกาโล, ยัง ชาตัง ตัง ปุจฉามิ, สันตัง อัตถีติ วัตตัพพัง, อะสันตัง นัตถีติ วัตตัพพัง, สันติ๊เต เอวะรูปา อาพาธา ? **(ถาม)** กุฏฐัง ฯลฯ โก นามะ เต อุปัชฌาโย, (ตอบ) นัตถิ ภันเต ฯลฯ อุปัชฌาโย เม ภันเต อายัส์มา **โสภะโณ** นามะ.

กรรมวาจาอุปสมบท

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัง **โอภาโส,** อายัส๎มะโต **โสภะณัสสะ** อุปะสัมปะทาเปกโข, ปะริสุทโธ อันตะรายิเกหิ ธัมเมหิ, ปะริปุณณัสสะ ปัตตะจีวะรัง, โอภาโส สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจะติ, อายัส๎มะตา **โสภะเณนะ** อุปัชฌาเยนะ, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, สังโฆ **โอภาสัง** อุปะสัมปาเทยยะ, อายัส๎มะตา **โสภะเณนะ** อุปัชฌาเยนะ, เอสา ญัตติ.

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัง **โอภาโส,** อายัส๎มะโต โสภะณัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโข, ปะริสุทโธ อันตะรายิเกหิ ธัมเมหิ, ปะริปุณณัสสะ ปัตตะจีวะรัง, **โอภาโส** สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจะติ, อายัส๎มะตา **โสภะเณนะ** อุปัชฌาเยนะ, สังโฆ **โอภาสัง** อุปะสัมปาเทติ, อายัส๎มะตา โสภะเณนะ อุปัชฌาเยนะ, ยัสสายัส๎มะโต ขะมะติ, **โอภาสัสสะ** อุปะสัมปะทา, อายัส๎มะตา โสภะเณนะ อุปัชฌาเยนะ, โส ตุณ๎หัสสะ, ยัสสะ นะ ขะมะติ, โส ภาเสยยะ.

ทุติยัมปิ เอตะมัตถัง วะทามิ, สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัง โอภาโส, อายัส๎มะโต **โสภะณัสสะ** อุปะสัมปะทาเปกโข ฯลฯ โส ภาเสยยะ.

ตะติยัมปิ เอตะมัตถัง วะทามิ, สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ ฯลฯ โสภาเสยยะ.

อุปะสัมปันโน สังเฆนะ, **โอภาโส** อายัส๎มะตา **โสภะเณนะ** อุปัชฌาเยนะ ขะมะติ สังฆัสสะ, ตัส๎มา ตุณ๎หี, เอวะเมตัง, ธาระยามิ ฯ

หมายเหตุ อนุสาวนาที่ ๒ ที่ ๓ ซึ่ง ฯลฯ ไว้นั้นพึงสวดเต็มความเหมือนอนุสาวนาที่ ๑

สำหรับนาคคู่

อุปสัมปทาเปกขะมีหลายรูป อุปสมบทพร้อมกันได้คราวละ ๒ รูป ๓ รูป แต่ให้มีพระอุปัชฌาย์องค์เดียวกันได้ คำสวดกรรมวาจา จึงต้องเปลี่ยน วิภัตติ วจนะ ให้ถูกต้องตามหลักบาลีดังนี้, สมมตินาคชื่อ ปุณโณ, สุโภ, สมมติพระอุปัชฌาย์ชื่อ **มะนุสสะนาโค**

คำสวดสมมติและคำสอนซ้อม

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, **ปุณโณ** จะ **สุโภ** จะ อายัส๎มะโต **มะนุสสะนาคัสสะ** อุปะสัมปะทาเปกขา, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, อะหัง **ปุณณัญจะ สุภัญจะ** อะนุสาเสยยัง

สุณะสิ๊ **ปุณณะ** อะยันเต สัจจะกาโล ภูตะกาโล, ยัง ชาตัง ฯลฯ อุปัชฌาโย เม ภันเต อายัส๎มา มะนุสสะนาโค นามะ (ถ้าถามทีละรูป ข้อความเหมือนกัน)

คำเรียกอุปสัมปทาเปกขะเข้ามา

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, **ปุณโณ** จะ **สุโภ** จะ อายัส๎มะโต **มะนุสสะนาคัสสะ** อุปะสัมปะทาเปกขา, อะนุสิฏฐา เต มะยา, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, ปุณโณ จะ **สุโภ** จะ อาคัจเฉยยุง (คำเรียก) อาคัจฉะถะ ฯ

คำสมมติและคำถามอันตรายิกธรรม

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัญจะ **ปุณโณ** อะยัญจะ **สุโภ**, อายัส๎มะโต **มะนุสสะนาคัสสะ** อุปะสัมปะทาเปกขา, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, อะหัง **ปุณณัญจะ สุภัญจะ** อันตะรายิเก ธัมเม ปุจเฉยยัง ฯ

(แล้วสอบถามทีละรูป)

คำอุปัชฌาย์พึงกล่าวเผดียงสงฆ์

อิทานิ โข อาวุโส (ภันเต) อะยัญจะ ปุณโณ นามะ สามะเณโร, อะยัญจะ สุโภ นามะ สามะเณโร, มะมะ อุปะสัมปะทาเปขา, อุปะสัมปะทัง อากังขะมานา, สังฆัง ยาจันติ, อะหัง สัพพะมิมัง สังฆัง อัชเฌสามิ, สาธุ อาวุโส (ภันเต) สัพโพยัง สังโฆ, อิมัญจะ **ปุณณัง** นามะ สามะเณรัง, อิมัญจะ **สุภัง** นามะ สามะเณรัง, อันตะรายิเก ธัมเม ปุจฉิต๎วา, ตัตถะ ปัตตะกัลลัตตัง ญัต๎วา, ญัตติจะตุตเถนะ กัมเมนะ อะกุปเปนะ ฐานาระเหนะ อุปะสัมปาเทมาติ, กัมมะสันนิฏฐานัง กะโรตุ.

(**หมายเหตุ** บทว่า อาวุโส นั้น ถ้ามีพระภิกษุแก่พรรษกว่าอุปัชฌายะร่วมประชุมอยู่ด้วย พึงใช้ ภันเต แทน-แบบเก่า)

คำสวดกรรมวาจาอุปสมบท

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัญจะ **ปุณโณ,** อะยัญจะ สุโภ, อายัส๎มะโต **มะนุสสะนาคัสสะ** อุปะสัมปะทาเปกขา, ปะริสุทธา อันตะรายิเกหิ ธัมเมหิ, ปะริปุณณะมิเมสัง ปัตตะจีวะรัง, **ปุณโณ** จะ **สุโภ** จะ สังฆัง

อุปะสัมปะทัง ยาจันติ, อายัส๎มะตา **มะนุสสะนาเคนะ** อุปัชฌาเยนะ, ยะทิ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง, สังโฆ **ปุณณัญจะ สุภัญจะ** อุปะสัมปาเทยยะ, อายัส๎มะตา **มะนุสสะนาเคนะ** อุปัชฌาเยนะ, เอสา ญัตติ.

สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัญจะ **ปุณโณ** อะยัญจะ **สุโภ,** อายัส๎มะโต **มะนุสสะนาคัสสะ** อุปะสัมปะทาเปกขา, ปะริสุทธา อันตะรายิเกหิ ธัมเมหิ, ปะริปุณณะมิเมสัง ปัตตะจีวะรัง, **ปุณโณ** จะ **สุโภ** จะ สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจันติ, อายัส๎มะตา **มะนุสสะนาเคนะ** อุปัชฌาเยนะ.สังโฆ **ปุณณัญจะ สุภัญจะ** อุปะสัมปาเทติ, อายัส๎มะตา **มะนุสสะนาเคนะ** อุปัชฌาเยนะ. ยัสสายัส๎มะโต ขะมะติ, **ปุณณัสสะ** จะ **สุภัสสะ** จะ อุปะสัมปะทา, อายัส๎มะตา **มะนุสสะนาเคนะ** อุปัชฌาเยนะ, โส ตุณ๎หัสสะ ยัสสะ นะ ขะมะติ, โส ภาเสยยะ,

ทุติยัมปิ เอตะมัตถัง วะทามิ, สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, อะยัญจะ **ปุณโณ,** อะยัญจะ **สุโภ,** อายัสส๎มะโต **มะนุสสะนาคัสสะ** อุปะสัมปะทาเปกขา, ฯลฯ โส ภาเสยยะ.

ตะติยัมปิ เอตะมัตถัง วะทามิ, สุณาตุ เม ภันเต สังโฆ, ฯลฯ โส ภาเสยยะ.

อุปะสัมปันนา สังเฆนะ, **ปุณโณ** จะ **สุโภ** จะ, อายัสส๎มะตา **มะนุสสะนาเคนะ** อุปัชฌาเยนะ, ขะมะติ สังฆัสสะ, ตัส๎มา ตุณ๎หี, เอวะเมตัง ธาระยามิ. (ในที่ลงเครื่องหมาย ฯลฯ ไว้นั้น ให้สวดเต็มความ)

คำบอกอนุศาสน์

(นิสัย ๔)

อะนุญญาสิ โข ภะคะวา อุปะสัมปาเทต์วา จัตตาโร นิสสะเย จัตตาริ จะ อะกะระณียานิ อาจิกขิตุง,

๑. ปิณฑิยาโลปะโภชะนัง นิสสายะ ปัพพัชชา, ตัตถะ เต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน เต เป็น โว) ยาวะชีวัง อุสสาโห กะระณีโย. อะติเรกะลาโภ, สังฆะภัตตัง อุเทสะภัตตัง นิมันตะนัง สะลากะภัตตัง ปักขิกัง อุโปสะถิกัง ปาฏิปะทิกัง.

๒. ปังสุกูละจีวะรัง นิสสายะ ปัพพัชชา, ตัตถะ เต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน เต เป็น โว) ยาวะชีวัง อุสสาโห กะระณีโย อะติเรกะลาโภ, โขมัง กัปปาสิกัง โกเสยยัง กัมพะลัง สาณัง ภังคัง,

๓. รุกขะมูละเสนาสะนัง นิสสายะ ปัพพัชชา, ตัตถะ เต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน เต เป็น โว) ยาวะชีวัง อุสสาโห กะระณีโย. อะติเรกะลาโภ, วิหาโร อัฑฒะโยโค ปาสาโท หัมมิยัง คุหา.

๔. ปูติมุตตะเภสัชชัง นิสสายะ ปัพพัชชา, ตัตถะ เต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน เต เป็น โว) ยาวะชีวัง อุสสาโห กะระณีโย. อะติเรกะลาโภ. สัปปิ นะวะนีตัง เตลัง มะธุ ผาณิตัง.

(อกรณียกิจ ๔)

๑. อุปะสัมปันเนนะ ภิกขุนา เมถุนโน ธัมโม นะ ปะฏิเสวิตัพโพ, อันตะมะโส ติรัจฉานะคะตายะปิ.

โย ภิกขุ เมถุยัง ธัมมัง ปะฏิเสวะติ, อัสสะมะโณ โหติ อะสัก์ยะปุตติโย.

เสยยะถาปิ นามะ ปุริโส สีสัจฉินโน อะภัพโพ เตนะ สะรีระพันธเนนะ ชีวิตุง,

เอวะเมวะ ภิกขุ เมถุนัง ธัมมัง ปะฏิเสวิต์วา, อัสสะมะโณ โหติ อะสัก์ยะปุตติโย, ตันเต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน ตันเต เป็น ตัง โว) ยาวะชีวัง อะกะระณียัง,

๒. อุปะสัมปันเนนะ ภิกขุนา อะทินนัง เถยยะสังขาตัง นะ อาทาตัพพัง, อันตะมะโส ติณะสะลากัง อุปาทายะ.

โย ภิกขุ ปาทัง วา ปาทาระหัง วา อะติเรกะปาทัง วา อะทินนัง เถยยะสังขาตัง อาทิยะติ. อัสสะมะโณ โหติ อะสัก์ยะปุตติโย.

เสยยะถาปิ นามะ ปัณฑุปะลาโส พันธะนา ปะมุตโต อะภัพโพ หะริตัตตายะ.

เอวะเมวะ ภิกขุ ปาทัง วา ปาทาระหัง วา อะติเรกะปาทัง วา อะทินนัง เถยยะสังขาตัง อาทิยต์วา, อัสสะมะโณ โหติ อะสัก์ยะปุตติโย.

ตันเต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน ตันเต เป็น ตัง โว) ยาวะชีวัง อะกะระณียัง.

๓. อุปะสัมปันเนนะ ภิกขุนา สัญจิจจะ ปาโณ ชีวิตา นะ โวโรเปตัพโพ. อันตะมะโส กุนถะกิปิลลิกัง อุปาทายะ.

โย ภิกขุ สัญจิจจะ มะนุสะวิคคะหัง ชีวิตา โวโรเปติ. อันตะมะโส คัพภะปาตะนัง อุปาทายะ, อัสสะมะโณ โหติ อะสัก์ยะปุตติโย.

เสยยะถาปิ นามะ ปุถุสิลา ท์วิธา ภินนา อัปปะฏิสันธิกา โหติ,

เอวะเมะ ภิกขุ สัญจิจจะ มะนุสสะวิคคะหัง ชีวิตา โวโรเปต์วา, อัสสะมะโณ โหติ อะสัก์ยะปุตติโย.

ตันเต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน ตันเต เป็น ตัง โว) ยาวะชีวัง อะกะระณียัง.

๔. อุปะสัมปันเนนะ ภิกขุนา อุตตะริมะนุสสะธัมโม นะ อุลละปิตัพโพ, อันตะมะโส สุญญาคาเร อะภิระมามีติ.

โย ภิกขุ ปาปิจโฉ อิจฉาปะกะโต อะสันตัง อะภูตัง อุตตะริมะนุสสะธัมมัง อุลละปะติ, ฌานัง วา วิโมกขัง วา สะมาธิง วา สะมาปัตติง วา มัคคัง วา ผะลัง วา, อัสสะมะโณ โหติ อะสัก์ยะปุตติโย.

เสยยะถาปิ นามะ ตาโล มัตถะกัจฉินโน อะภัพโพ ปุนะ วิรุฬ์หิยา, เอวะเมวะ ภิกขุ ปาปิจโฉ อิจฉาปะกะโต อะสันตัง อะภูตัง อุตตะริมะนุสสะธัมมัง อุลละปิต์วา, อัสสะมะโณ โหติ อะสัก์ยะปุตติโย

ตันเต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน **ตันเต** เป็น **ตัง โว**) ยาวะชีวัง อะกะระณียันติ.

อะเนกะปะริยาเยนะ โข ปะนะ เตนะ ภะคะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อะระหะตา สัมมาสัมพุทเธนะ, สีลัง สัมมะทักขาตัง, สะมาธิ สัมมะทักขาโต, ปัญญา สัมมะทักขาตา.

ยาวะเทวะ ตัสสะ มะทะนิมมะทะนัสสะ ปิปาสะวินะยัสสะ อาละยะสะมุคฆาตัสสะ วัฏฏูปัจเฉทัสสะ ตัณหักขะยัสสะ วิราคัสสะ นิโรธัสสะ นิพพานัสสะ สัจฉิกิริยายะ.

ตัตถะ สีละปะริภาวิโต สะมาธิ มะหัปผะโล โหติ มะหานิสังโส,

สะมาธิปะริภาวิตา ปัญญา มะหัปผะลา โหติ มะหานิสังสา,

ปัญญาปะริภาวิตัง จิตตัง สัมมะเทวะ อาสะเวหิ วิมุจจะติ

เสยยะถีทัง. กามาสะวา ภะวาสะวา อะวิชชาสะวา.

ตัส์มาติหะ เต (ถ้าหลายรูปเปลี่ยน เต เป็น โว) อิมัส์มิง

ตะถาคะตัปปะเวทิเต ธัมมะวินะเย, สักกัจจัง อะธิสีละสิกขา สิกขิตัพพา, อะธิจิตตะสิกขา สิกขิตัพพา, อะธิปัญญาสิกขา สิกขิตัพพา. ตัตถะ อัปปะมาเทนะ สัมปาเทตัพพัง. ฯ

บรรณานุกรม

วิ.มหา (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑)

สี.ที. (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๙)

ที.ป. (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๑)

วินัย ม.ม. (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๒)

ม.ม. (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๓)

สํ.ม. (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๙)

องฺ.จตุกก. (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๑)

องฺ. ติก. (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๑)

องฺ. ปญฺจ. (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๒)

องฺ.เอกาทสก (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๔)

ขุ.ขุ (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๕)

ขุ.ธ. (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๕)

ขุ.อุ. (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๕, ๓๓)

อภิ.สํ (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๓๔, ๓๕)

พระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้า

พระราชนิพนธ์ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส

พระราชรัตนรังษี (วีรยุทธ์ วีรยุทฺโธ) *พระพุทธมนต์ ตามรอยบาทพระศาสดา อินเดีย - เนปาล*, ๒๕๕๒.

พระครูอรุณธรรมรังษี (เอี่ยม สิริวณฺโณ)

อนุโมทนาจัดพิมพ์

โดย

๑. พระธรรมรัตนวิสุทธิ์

๒. พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์

๓. พระครูสิทธิสังวร วิ.

การสวดมนต์
เพื่อให้ได้อานิสงส์มากควรปฏิบัติดังนี้

๑. ควรชำระร่างกายให้สะอาดเรียบร้อย (ก่อนเข้าห้องพระ)

๒. ควรอาราธนาศีล (เพราะอานิสงส์ของศีลทำให้การภาวนาได้ผลมาก)

๓. ควรอัญเชิญองค์เทพเทวาอารักษ์ท่านลงมาร่วมอนุโมทนาในการสวดมนต์ แล้วตั้งจิตน้อมอุทิศบุญนี้ถวายท่าน (อยู่ในที่อันควร)

๔. เมื่อสวดมนต์เสร็จแล้ว ควรอัญเชิญองค์เทพเทวาฯ ท่านกลับด้วย

๕. ควรแผ่เมตตาจิต กรวดน้ำอุทิศบุญนี้ให้กับญาติทั้งหลายที่ล่วงลับไปแล้วก็ดี หรือมีชีวิตอยู่ก็ดี ตลอดทั้งเจ้ากรรมนายเวร เจ้าคุณนายคุณทั้งหลาย ดวงวิญญาณในโลกทิพย์ทุกๆ ดวง และสรรพสัตว์ทั้งหลาย พร้อมทั้งศัตรูหมู่มาร บริวารทั้งหลาย ให้ท่านทั้งหลายมารับและร่วมอนุโมทนาบุญกุศลที่เราทำด้วย

หนังสือสวดมนต์ • ที่ระลึกเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ

พระครูพิสุทธิ์กาญจนพงษ์

(สมศักดิ์ สมจิตใจ)